

KONTRA

Σύριοι πρόσφυγες

**Η ντροπή της Ευρώπης
να μη γίνει ντροπή του
ελληνικού λαού**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Στου Αλέξη την ποδιά
σφάζονται golden boys**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Καρφώνουν πισώπλατα
το κίνημα αντίστασης
των κατοίκων της
Χαλκιδικής**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Ο Λένιν δεν ήταν σαν τα
μούτρα τους**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Διά νόμου ρατσιστικό
κράτος το Ισραήλ**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Φέργκιουσον - ΗΠΑ

**Λαϊκή οργή για τη
«δικαίωση» του
μπάτσου δολοφόνου**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 800 - 29 Νοέμβρη 2014

www.eksegersi.gr

ΧΩΡΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

**Η νέα αντιασφαλιστική ανατροπή πυρήνας
στην επόμενη φάση της κινεζοποίησης**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Scripta... Verba...

Το περιεχόμενο (σ.σ. της συνέντευξης Μελισσανίδη) δεν έχει και πολλή σχέση με το σπορ. Αντίθετα, περιγράφει έναν υπόκοσμο που δεν διστάζει να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς του στο φως, μια μαφία που έχει φτάσει στο σημείο να αλληλοσπαράσσεται δημοσίως. Και τον περιγράφει με έναν λόγο χειμαρρώδη, που ξεχειλίζει από τεστοστερόνη, ένα ιδίωμα βγαλμένο από το σύμπαν της πιο βαριάς μαγκιάς.

Π. Δημητρολόπουλος

Μην παριστάνετε τους εκπληκτους, κύριοι «σοβαροί αρθρογράφοι». Μ' αυτούς τους καπιταλιστές-γκάνγκστερ πορεύεστε χρόνια τώρα.

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν καταφέρει να εξασφαλίσει κοινοβουλευτική πλειοψηφία, είναι ενδεχόμενο να συνεχίσει τη μνημονιακή πολιτική. Είναι πολύ πιθανό.

Αλέξης Μητρόπουλος

Εμείς κυβέρνηση θέλουμε να γίνουμε, το περιεχόμενο της κυβερνητικής πολιτικής δεν μας ενδιαφέρει.

Εάν το Ποτάμι είναι μια δύναμη του 6%, θα είναι το παιδί για τα τσιγάρα. Εάν το Ποτάμι όμως είναι δυνατό, με διψήφιο ποσοστό, και καθαρά τρίτη δύναμη της χώρας, θα υποχρεωθούν να κυβερνήσουν με τους όρους του Ποταμιού.

Σταύρος Θεοδωράκης

Είναι σίγουρα παπάρα (άλλωστε παπαρολόγος την εκστόμισε), αν το καλοσκεφτούμε, όμως, θα βρούμε και πολιτική ουσία στο βάθος.

Είμαι πάντα πρόθυμος να συναντηθώ και να συζητήσω τα ζητήματα της προγραμματικής σύγκλησης και με τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ.

Φώτης Κουβέλης

Ο κυρ-Φώτης και το σύνδρομο μεγαλοπρέπειας.

Το μόνο που απασχολεί τον Βενιζέλο και τον Σαμαρά είναι το δικό τους προσωπικό πολιτικό μέλλον και η πολιτική τους επιβίωση. Συνεπώς πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε ότι δεν θα πέσουν από μόνοι τους. Θα κάνουν το παν για να παραμείνουν άλλον ενάμιση χρόνο (...). Χωρίς να γινόμαστε πλυντήριο, θα συγκροτήσουμε σε αξιόπιστη βάση, με προγραμματικούς όρους, έντιμα και ανοιχτά, όχι κάτω από το τραπέζι, ένα νέο πλειοψηφικό μπλοκ πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων.

Αλέξης Τσίπρας

Με τη Τζάκρη (ένα το κρατούμενο), με τους ΔΗΜΑΡίτες (κάμποσα τα κρατούμενα) και τινές άλλους/ες μνημονιακούς/ές, θα τους ρίζουμε.

ΡΙΠΕΣ

♦ Ο ΣΥΡΙΖΑ εξέδωσε μια ανακοίνωση για το Πολυτεχνείο που μιλούσε για «αμερικανοκίνητη χούντα» ♦ Στη συνέχεια εξέδωσε ορθή επανάληψη, στην οποία υπήρχε μόνο μια αλλαγή ♦ Απαλείφθηκε η λέξη «αμερικανοκίνητη» ♦ Μολονότι το ζήτημα αποκαλύφθηκε και συζητήθηκε, από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ δε δόθηκε καμιά εξήγηση ♦ Εύλογα τίθεται το ερώτημα ♦ Ενα κόμμα που όντας στην αντιπολίτευση δεν μπορεί να «σηκώσει» το χαρακτηρισμό «αμερικανοκίνητη» για τη χούντα, πώς θα «σηκώσει» οποιαδήποτε σύγκρουση με τα ιμπεριαλιστικά κέντρα; ♦ Βόρβορος, μπόχα, μαφία, γκανγκστερλίκι ♦ Μπορείτε να προσθέσετε όποιον ανάλογο χαρακτηρισμό θέλετε για να περιγράψετε τη σύγκρουση των caro του ελληνικού ποδοσφαίρου ♦ Κάποιοι, βέβαια, παριστάνουν τους εκπληκτους ♦ Είναι οι συνένοχοι ♦ «Θα βάλω 10, μπορεί και

15 εκατομμύρια για το γήπεδο» είπε ο Μελισσανίδης ♦ Κανείς από τις... δημοσιογράφους δεν τόλμησε να ρωτήσει για τα 1,8 εκατ. της αύξησης μετοχικού κεφαλαίου, έναντι 29 που ζητούσε ♦ Ερωτήσεις που ενοχλούν τον boss απαγορεύεται να διατυπώνονται ♦ «Μα είμαστε φασίστες και είμαστε περήφανοι που είμαστε φασίστες, υπάρχει κανένα πρόβλημα»; ♦ Αυτό είπε, καταχειροκροτούμενος από τους συναδέλφους του, μπατσοφοιτητής στην καθηγήτρια Αν. Τσουκαλά, που κλήθηκε από το Παρίσι να δώσει διαλέξεις με θέμα το ρατσισμό και την ξενοφοβία στη μπατσοακαδημία ♦ Διαλύθηκαν άραγε οι αυταπάτες της φιλελεύθερης νομικού ή θα επαναλάβει το εγχείρημα; ♦ Δεν ξέρει με τι να πρωτογελάσει κανείς ♦ Με το ότι ο Καμμένος σχημάτισε... σκιώδη κυβέρνηση ή με το ότι τομεάρχης Υγείας ορίστηκε ο Μελάς; ♦ Κορυφαία

στιγμή, βέβαια, ήταν όταν ο Χαϊκάλης χαρακτήρισε τον Καμμένο «εθνικό κεφάλαιο» ♦ Πω, πα, ξεπεσμός ♦ Κοτζάμ Πανάρας Παναγιωτόπουλος να παίρνει εκπομπή στο κανάλι του Κουρή! ♦ Ας όψεται η άτιμη η Β' Αθήνας ♦ Αυτός δεν είναι λαγός, λαγουδάρα είναι ♦ Για τον Μπουμπούκο λέμε, που έχει αναλάβει την προετοιμασία για τα νέα μέτρα σε ασφαλιστικό και εργασιακό ♦ Στο μεταξύ, η κορωνίδα της επιστήμης, της μόρφωσης και κάτοχος του παγκόσμιου ρεκόρ IQ Αφροδίτη Αλ Σάλεχ κατηγορήσε τον Μπουμπούκο ότι «μιλά πολύ, καταλαβαίνει λίγο» ♦ Ομορφιές ♦ Η δική μας η παράταξη δεν έχει να δείξει ούτε κλέφτες ούτε απατεώνες ούτε ανθρώπους που ληστέψανε το κράτος, ενώ η παράταξη του ΠΑΣΟΚ έχει πάρα πολλούς και ένας-ένας πάνε στη Δικαιοσύνη», δήλωσε ο Τζαμτζής ♦ Ο Καρατζαφέρης Πασόκος ήταν; ♦ Ο

Βουλγαράκης; ♦ Κάτι «κουμπάροι», κάτι Βατοπεδινόι; ♦ Δυο σακούλες με σκουπίδια άδειασαν φοιτητές στο γραφείο του αντιπρύτανη του ΕΚΠΑ ♦ Διπλός ο συμβολισμός ♦ Τα σκουπίδια που έχουν κατακλύσει τους πανεπιστημιακούς χώρους αντάμωσαν με τα σκουπίδια που κάθονται στις συγκλητικές πολυθρόνες ♦ Ενα από τα ανέκδοτα των ημερών ♦ Ο Ραγκούσης ξαναστρατεύεται στο πλευρό του Γιωργάκη, αλλά... δεν υπήρξε προσεννόηση μεταξύ τους ♦ Ο Τσιτουρίδης επιστρέφει από τις Βρυξέλλες ως συγγραφέας βουκολικού πονήματος ♦ «Ευλογημένη η γη - αφήγηση μιας διαδρομής» ♦ Τα κουμπάρια του τι να γίνονται άραγε; ♦ Η Τζάκρη ήταν μόνο η αρχή, θ' ακολουθήσουν και άλλες/οι ♦ Στην Κουμουνδούρου κατάλαβαν ότι πρέπει να τρέξουν, αλλιώς θα τους αγοράσουν οι Σαμαροβενιζέλοι ♦ Η πολιτική ηθική σε μεγάλες δόξες ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Φιάσκο ολκής του «πολύ» Παπαδημούλη στο ευρωκοινοβούλιο. Βγήκε και ανήγγειλε ότι η ευρωμάδα των (λέμε τώρα) αριστερών μαζεύει υπογραφές για να κάνει πρόταση μομφής κατά του Γιούνκερ. Δεν ξέρουμε αν ήταν μόνο δική του πρωτοβουλία και αν άλλοι στην ευρωμάδα διαφωνούσαν (οι Γερμανοί για παράδειγμα), αλλά οι ακροδεξιόι τους πρόλαβαν και κατέθεσαν αυτοί πρόταση μομφής. Οπότε η ευρωμάδα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς ανακοίνωσε ότι δε θα ψηφίσει την πρόταση μομφής, ούτε και υπέρ του Γιούνκερ. Μούγκα ο Παπαδημούλης στην Ελλάδα γι' αυτή την εξέλιξη.

Κ Ο γίγαντας Πανίκας εθεάθη στο συνέδριο του κόμματος Καμμένου, αλλά δεν του είχαν κρατήσει θέση στα επίσημα και κάθησε στο πέταλο. Επειδή, όμως, είναι αρχηγός κόμματος, δεν παρέλειψε να εκδώσει ανακοίνωση,

στην οποία τόνιζε: «Όπως πάντα το Πατριωτικό Δίκτυο Αφύπνισης ΠΑΤΡΙ.Δ.Α. διά του Προέδρου του ανταποκρίθηκε και τώρα στο κάλεσμα πολιτικών φίλων. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο».

Κ «Ο διάβολος φοράει Louboutin» (όχι Prada) μπορεί να ανακράξει ο «συριζαίος του 4%», μετά την επίσημη συνάντηση του Τσίπρα με την Θεοδώρα Τζάκρη, η

οποία εξασφάλισε πρώτο τραπέζι πίστα στο συνδυασμό του ΣΥΡΙΖΑ στην Πέλλα (αυτό δε χρειάζεται να το συζητάμε, αν δεν υπήρχε συμφωνία δε θα γινόταν επίσημη συνάντηση). Η μαντάμ έκανε και δήλωση εξερχόμενη του προεδρικού γραφείου: «Στην συνάντησή μου με τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα συντάχτηκα ανεπιφύλακτα υπέρ της ανατροπής σε όλα τα επίπεδα που επιδιώκει σήμερα η αξιωματική αντιπολίτευση». Χαρεί-

τε και αγαλλιάσθε, συριζαίοι. Η Θεοδώρα, αφού ψήφισε καναδυό ντουζίνες μνημόνια και εφαρμοστικούς νόμους, τώρα στρατεύεται με την ανατροπή.

Κ Πρωινάδικο του ΣΚΑΙ, Δευτέρα 24 Νοέμβρη: μια ξανθιά (εξωτερικώς), ονόματι Ιακωβίδου, την πέφτει άγρια στον συριζαίο Νταβανέλο, ρωτώντας τον πώς θα πολεμήσουν το κεφάλαιο, όταν δυο κορυφαία στελέχη του οικονομικού επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ, ο Σταθάκης και ο Τσακαλώτος, έχουν επενδύσεις στη JP Morgan και άλλα τέτοιου τύπου και βεληνεκούς ευαγή ιδρύματα. Αιφνιδιασμένος και αμήχανος ο τροτσκιστής της «αριστερής πλατφόρμας»

της απαντά ότι... λέει ψέματα και ότι ρίχνει λάσπη στον ανεμιστήρα. Η ξανθιά-γαλάζια αράζει στην πολυθρόνα μ' ένα σαρόνιο χαμόγελο, ενώ ο Νταβανέλος βυθίζεται στη θλίψη. Διότι όλος ο κόσμος ξέρει ότι η ξανθιά-γαλάζια είχε δίκιο.

Κ Ο γνωστός σπεκουλάντης (αυτό που στη γλώσσα της ελληνικής πιάτσας ονομάζουν «μεγαλο-παπαγαλάκι») των Financial Times Βόλφγκανγκ Μινχάου έγραψε άρθρο με τίτλο «Η ριζοσπαστική Αριστερά έχει δίκιο για το χρέος στην Ευρώπη» και ο συριζαίος Γ. Μηλιός ενθουσιάστηκε τόσο πολύ που μοιράστηκε την είδηση μέσω twitter. Αυτός ο Μινχάου έχει κάνει και προβλέψεις-φόλα, αλλά ποιος νοιάζεται;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν χρειάζεται καμία δομική αλλαγή στο ασφαλιστικό σύστημα, καθώς πατάει πάνω σε υγιείς και σταθερές βάσεις.

Ιωάννης Βρούτσος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό 29/11/1929: Συγκρούσεις φοιτητών-χωροφυλακής εξαιτίας περιοριστικών μέτρων για τις εξετάσεις 29/11/1937: Γερμανικό δικαστήριο παίρνει παιδιά από γονείς επειδή αρνήθηκαν να τα μυσούν στη ναζιστική ιδεολογία 29/11/1947: Διαμελισμός Παλαιστίνης σε εβραϊκή και αραβική ζώνη (ένα χρόνο πριν την ίδρυση κράτους Ισραήλ) 30/11: Ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, Μπαρμπάντος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966), Μπενίν: Εθνική γιορτή (1975), Φιλιππίνες : Ημέρα ηρώων (1863) **30/11/1943: Επιδρομή ένοπλων ταγματασφαλιτών σε αθηναϊκά νοσοκομεία, επιθέσεις σε ανάπηρους** 30/11/1992: Ρουκέτα στη ΔΟΥ Νέας Φιλαδέλφειας (17N) 1/12: Ημέρα φυλακισμένων, ημέρα κατά του AIDS, Αζό-

ρες, Πορτογαλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1640), Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Ρουμανία: Εθνική γιορτή 1/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης δηλώνει «δυστυχώς επιωχεύσαμε» **1/12/1960: Σύγκρουση οικοδόμων-αστυνομικών (Αθήνα)** 1/12/1992: Σύλληψη καταζητούμενου Γιώργου Μπαλάφα 1/12/1994: Αποφυλάκιση Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF) μετά από 22 χρόνια 1/12/1997: Αθώωση Γιώργου Μπαλάφα για δολοφονία εισαγγελέα Θεοφανόπουλου 1/12/2001: Συνοριοφύλακες πυροβολούν δύο νεαρούς Αλβανούς (Θεσπρωτία), ο ένας νεκρός 2/12: Ημέρα για εξάλειψη δουλείας, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971), Παναμερικανική ημέρα υγείας 2/12/1988: Βόμβες (ΕΛΑ) σε ΕΛΚΕΠΑ, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, ΕΟΚ Β. Σοφίας και Ηρώδου Αττικού

3/12: Ημέρα ΑμεΑ 3/12/1936: Συμπλοκές CNT και ΚΚ Ισπανίας (Μαδρίτη) **3/12/1944: Δεκεμβριανά** 3/12/1973: Βόμβα Λαϊκών Απελευθερωτικών Ομάδων Σαμποτάζ (ΛΑΟΣ) σε υποκατάστημα Εμπορικής Τράπεζας (Αθήνα) 4/12: Ημέρα κατά των ναρκωτικών **4/12/1931: Πολλοί τραυματίες σε συγκρούσεις αρτεργατών-αστυνομίας (Αθήνα)** 4/12/1936: Είσοδος CNT στην κυβέρνηση **4/12/1984: Συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών για επίσκεψη Λεπέν, 176 συλλήψεις** 5/12: Ημέρα εθελοντισμού, Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1977: Σύλληψη Πέτερ Στολ και Τζουλιάνε Πλάμπκε (RAF) 5/12/1990: Η μεγαλύτερη απόδραση κρατούμενων στην Ελλάδα (81 από Κορυδαλλό).

Στου Αλέξη την ποδιά σφάζονται golden boys

Ο ΣΥΡΙΖΑ καμαρώνει που ακόμη και οι όμιλοι των golden boys του καπιταλισμού προσκαλούν στελέχη του για να συζητήσουν μαζί τους. Γι' αυτό και δεν είχε πρόβλημα να στείλει στο Λονδίνο τον Μηλιό να μιλήσει σε κλειστή εκδήλωση του Hellenic Bank Association, δηλαδή των αρπακτικών του City, που στόχο τους έχουν την πιο επιθετική και αχαλίνωτη κερδοσκοπία μέσα από αεριτζιδικές χρηματοπιστωτικές συναλλαγές.

Τι ακριβώς συζήτησε ο Μηλιός με τα golden boys του City; Ο ΣΥΡΙΖΑ απαξίωσε να ενημερώσει τον ελληνικό λαό. Ο τηλεοπτικός σταθμός Action 24, ιδιοκτησίας γνωστού Πασόκου επιχειρηματία, στενού φίλου του Βενιζέλου, επικαλούμενος αποκλειστικές πληροφορίες μετέδωσε πως ο Μηλιός διαβεβαίωσε τους συνδαιτυμόνες του ότι «δεν θα είμαστε τόσο επιθετικοί, ανατρεπτικοί και ακραίοι όσο ακούγεται στην Ελλάδα». Επίσης, ότι ομολόγησε πως τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ γνωρίζουν πως όσα λένε δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν, αλλά τα λένε για λόγους συγκέντρωσης ψήφων.

Απ' αυτή την «είδηση» αρπάχτηκε η γνωστή γαλάζια Αννα-Μισέλ και κατηγορήσε

τον ΣΥΡΙΖΑ ότι λέει διαρκώς ψέματα για να υποκλέψει την ψήφο των Ελλήνων, για να της απαντήσει το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ ότι λέει «προβοκατόρικες μπαρούφες». Γιατί, όμως, αφού μπήκε στον κόπο ν' ασχοληθεί με όσα δήλωσε η Αννα-Μισέλ, το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ δε διέψευσε και όσα μετέδωσε ως αποκλειστικές πληροφορίες το Action 24; Δεν γνωρίζουν, άραγε, ότι η μη διάψευση και η καταγγελία του σταθμού για ψεύδη και κατασκευές σημαίνει έμμεση επιβεβαίωσή τους;

Εμείς, βέβαια, δεν ήμασταν εκεί, ούτε έχουμε πληροφορίες για το τι ειπώθηκε. Μας αρκεί, όμως, αυτό καθαυτό το γεγονός της συγκεκριμένης συνάντησης. Τι ακριβώς ενημέρωση πήγε να μεταφέρει στα golden boys ο Μηλιός; Δε διαβάζουν άραγε τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ; Μόνο αν πήγε να τους μεταφέρει κάποιες «άλλες» θέσεις έχει νόημα αυτή η συνάντηση. Και γιατί τόση μυστικοπάθεια; Γιατί δεν εκδόθηκε ένα ανακοινωθέν που να λέει ότι ο Μηλιός συναντήθηκε με τα στελέχη του City και τους είπε αυτό κι αυτό; Όταν ο Τσίπρας δίνει δημοσίως διαβεβαιώσεις στον ΣΕΒ και μετά παρακάθεται σε γεύμα με

τα κορυφαία στελέχη του, τα οποία βγαίνουν από το γεύμα με χαμόγελα μέχρι τ' αυτιά, μπορούμε να καταλάβουμε τι ακριβώς διαβεβαίωσε τα golden boys του City ο Μηλιός. Αλλωστε, δεν πήγε εκεί για να τους πει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα φέρει το... σοσιαλισμό.

Μετρημένα λόγια

Οποιος θέλει να έχει μια απτή απόδειξη για το πώς ο ΣΥΡΙΖΑ σκοπεύει να πολιτευθεί έναντι του μεγάλου κεφαλαίου δεν έχει παρά να διαβάσει τη δήλωση που έκανε την περασμένη Τρίτη ο αρμόδιος τομεάρχης Ανάπτυξης Γ. Σταθάκης και διανεμήθηκε από το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ. Η δήλωση αφορά ένα μείζον θέμα, την ιδιωτικοποίηση των αεροδρομίων. Οι λέξεις είναι μετρημένες και μελετημένες, μία προς μία, έτσι που να μην υπάρχει καταγγελία σκανδάλου ξεπουλήματος και δέσμευσης ακύρωσης της σύμβασης.

Η ανακοίνωση της ιδιωτικοποίησης χαρακτηρίζεται καταρχάς «**εξαιρετικά αρνητική εξέλιξη**» για τις προοπτικές ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας» διότι, όπως αναφέρει ο Σταθάκης, θα διπλασιαστεί το εισιτήριο «αυξάνοντας έτσι το κόστος μετακίνησης

για τους έλληνες πολίτες αλλά και πλήττοντας την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού τουριστικού προϊόντος». Στη συνέχεια έχουμε το ζουμί: «Η ενέργεια αυτή κινείται **στα όρια της νομιμότητας**! Και τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν γίνει κυβέρνηση; Απολύτως τίποτα. Δηλώνει ότι «η πώληση της δημόσιας αυτής υποδομής προσβάλει ευθέως το δημόσιο συμφέρον», αλλά ως εκεί. «Ως ΣΥΡΙΖΑ δηλώνουμε κατηγορηματικά την αντίθεσή μας σε αυτή» είναι οι τελευταίες λέξεις της δήλωσης.

Πού εκείνοι οι παλιοί λεονταρισμοί για την ακύρωση όλων των συμβάσεων ιδιωτικοποίησης; Τώρα, δηλώνεται απλώς η αντίθεση (τους έκανε τα μούτρα κρέας!) και δεν προαναγγέλλεται ούτε καν έλεγχος της νομιμότητας. Αλλωστε, η σύμβαση θεωρείται... οριακά νόμιμη. Μπορούμε, λοιπόν, να καταλάβουμε τι θα γίνει στην πράξη, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει κυβέρνηση. Τέτοιες δηλώσεις αποτελούν τις πιο στέρεες διβεβαιώσεις προς το μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο θα σεβαστεί όλες τις συμβάσεις που θα βρει υπογεγραμμένες, αλλά θα υπερασπιστεί με προσήλωση τα συμφέροντά του.

Μπορούν να παζαρέψουν οι τελειωμένοι;

Ο Κουβέλης εξακολουθεί να συνεντευξιάζεται, αν και πλέον δεν έχει τη ζήτηση που είχε στο παρελθόν. Κι ενώ ο ίδιος κατάβαλλει προσπάθειες να εμφανιστεί ως κορυφαίος πολιτικός παράγοντας, που έχει απόψεις χρήσιμες για το χρέος, για την «εθνική συνεννόηση» κτλ., το μόνο που έλκει το ενδιαφέρον και των αστικών Μέσων και των αναγνώστών είναι η εκλογική προοπτική της ΔΗΜΑΡ, την οποία όλα τα γκάλοπ δίνουν κάτω από 1,5%.

Ετσι, και στη συνέντευξη που έδωσε στην ΕφΣυν την προηγούμενη βδομάδα ο πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ σημασία δόθηκε μόνο στα της «προοδευτικής διακυβέρνησης». Ο Κουβέλης δήλωσε «πάντοτε πρόθυμος να συναντηθώ και να συζητήσω τα ζητήματα της προγραμματικής σύγκλισης και με τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ και με τους επικεφαλής των υπολοίπων συλλογικοτήτων», αλλά όταν η συζήτηση εστιάστηκε στην εκλογική στρατηγική, αν και Τρικαλινός, το γύρισε στο καλαματιανό: «Αποφασίσαμε στο πρόσφατο συνέδριό μας ότι η πολιτική και οργανωτική αυτοτέλεια της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι αδιαπραγμάτευτη. Το επαναλαμβάνω και τώρα, θεωρώντας ότι οι λόγοι που κατέστησαν επιβεβλημένη την ίδρυση του κόμματός μας πριν από τέσσερα χρόνια παραμένουν απολύτως επίκαιροι και σήμερα. Η ΔΗΜΑΡ μπορεί να αποδειχθεί ο καταλύτης σε ένα πολιτικό σύστημα που βιώνει με επώδυνο τρόπο τη μετάβαση από μία πολιτική εποχή σε μία καινούργια. Και από θέση αυτονομίας, η οποία προσδιορίζεται από τις πολιτικές και προγραμματικές μας θέσεις, θα διαμορφώσουμε και την εκλογική μας τακτική».

Φυσικά, αυτό είναι για γέλια, ενόψει όχι μόνο των δημοσκοπήσεων, αλλά και της κατάστασης που επικρατεί στη ΔΗΜΑΡ. Ούτε σαν μπλόφα έναντι του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να λειτουργήσει η «απειλή» για αυτόνομη κάθοδο της ΔΗΜΑΡ στις εκλογές, γιατί απλούστατα δεν υφίσταται ως απειλή. Η μόνη λύση που έχει ο Κουβέλης, για να μείνει ο ίδιος στο παιχνίδι, είναι να κάνει μια συμφωνία για την ένταξη των πρωτοκλασάτων της ΔΗΜΑΡ στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ, διεκδικώντας για τον εαυτό του μια εκλόγιμη θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ. Το θέμα, όμως, είναι αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα δεχτεί μια τέτοια λύση, δεδομένων των αντιδράσεων που υπάρχουν από την «αριστερή πλατφόρμα», που δε γουστάρει να «φάνε» κάποιες έδρες οι Δημαρίτες.

Ακροδεξιά κωμωδία

Ομόφωνες ήταν οι αποφάσεις του έκτακτου συνεδρίου του κόμματος Καμμένου, που το συγκάλεσε άρον-άρον ο αρχηγός σε μια απέλπιδα προσπάθεια να συμμαζέψει την κατάσταση. Πραγματική κωμωδία, καθώς οι μισοί τουλάχιστον βουλευτές του παζαρεύουν παρασκηνιακά με τον Σταμάτη και τον Μαρκόπουλο την ψήφο τους στην προεδρική εκλογή και την εξασφάλιση του πολιτικού τους μέλλοντος μέσα από τα ψηφοδέλτια της ΝΔ. Το αποκορύφωμα της κωμωδίας ήταν η περίπτωση του Μελά, ο οποίος δήλωσε δημόσια ότι θα ψηφίσει για πρόεδρο της Δημοκρατίας, άκουσε τα εξ αμάξης από τον αρχηγό Πάνο, αλλά πήγε στο συνέδριο και εκλέχτηκε τομεάρχης Υγείας! Υπάρχουν, βέβαια, κι εκείνοι που θεωρούν πως κορυφαίο «γκαγκ» του έκτακτου συνεδρίου δεν ήταν η εκλογή Μελά ως τομεάρχη, αλλά η στιγμή που ο Καμμένος τσιτάρισε... Γκράμσι. Το πιθανότερο είναι πως δεν είχε ακούσει τίποτα για τον ιταλό επαναστάτη κομμουνιστή, αλλά στο λογογράφο του άρεσε η γνωστή φράση του Γκράμσι για την ώρα των τεράτων που έρχεται όταν το παλιό αρνείται να πεθάνει και το νέο είναι ακόμα αδύναμο για να επιβληθεί. Η σκέψη ότι μπορεί στα τέρατα που ανέφερε ο Γκράμσι να περιλαμβάνονταν και οι ακροδεξιοί εθνικιστές τύπου Καμμένου ούτε που τους πέρασε από το μυαλό.

Με το συνέδριο Καμμένου ουδείς ασχολήθηκε, βέβαια. Τη Δευτέρα είχε κιόλας ξεχαστεί, διότι όλοι ξέρουν πως αυτό το συνονθύλευμα είναι ικανό τη μια μέρα να υπογράψει πίστη στον αρχηγό και την επόμενη να του γυρίσει την πλάτη, αν βρει καλύτερη προσφορά. Και βέβαια, μόνον αφελείς πίστεψαν ότι η Κουντουρά συνέτρωσε με τον Σταμάτη για να του παρουνισώσει μια πρόταση που αφορά πρόγραμμα για τις γυναίκες με καρκίνο του μαστού. Γι' αυτό και ο Καμμένος μηχανεύτηκε κάτι άλλο για να βγει στον αφρό της δημοσιότητας, αφού προηγουμένως δήλωσε ότι δε θα χτυπήσει τον Καρατζαφέρη τώρα που είναι πεσμένος κάτω (αυτό λέγεται και κλείσιμο του ματιού ή ιδέα μας είναι!).

Ο ίδιος ο Καμμένος και η βουλευτίνα του Σταυρούλα Ξουλίδου αποκάλυψαν απόπειρα χρηματισμού της τελευταίας, η οποία διεκδικεί θέση στα ρεκόρ Γκίνες. Τοπικός παράγοντας της ΝΔ στη Θεσσαλονίκη προσέγγισε την Ξουλίδου μέσω facebook και προσπάθησε να την «αγοράσει». Υπάρχει και e-mail του, μάλιστα, στο οποίο αναφέρει ότι ο Μελάς τα έχει ήδη πάρει για να ψηφίσει πρόεδρο της Δημοκρατίας. Στα τρία εκατομμύρια έκλεισε το παζάρι, αλλά το στέλεχος της ΝΔ δύο φορές έστισε την Ξουλίδου και δεν πήγε στο ραντεβού-παγίδα! Η ιδέα της φάρσας (αν υπάρχει κόκκος αλήθειας σ' όλ' αυτά) μάλλον δεν τους πέρασε από το μυαλό. Γι' αυτό και είμαστε σίγουροι ότι μέχρι την προεδρική εκλογή θ' ακούσουμε πολλές παρόμοιες απείρου κάλλους καταγγελίες από τους «ψεκασμένους».

Τυφώνας ΓΑΠ πλήττει Μπένι

Για μια ακόμη φορά ο Μπένι αποδείχτηκε «γατάκι» μπροστά στον ΓΑΠ. Πήγε να τον χρησιμοποιήσει στα σχέδιά του και βρέθηκε και πάλι στριμωγμένος στο καναβάτσο, χωρίς να μπορεί να κατηγορήσει τον Γιωργάκη ως διασπαστή, υπονομευτή και άλλα τέτοια. Είναι ν' απορεί κανείς, πώς επέλεξε να τον καλέσει σε συνάντηση, χωρίς προηγούμενος να έχει εξασφαλίσει ένα μίνιμουμ συμφωνίας μαζί του. Ο Παπανδρέου πήγε, εξήλθε συνοφρυωμένος (σε βαθύ προβληματισμό!) και την επομένη εξαπέλυσε την απανταχούσα που βρήκε τον Μπένι στο δοξαπατρί.

Διότι αυτά που ζητάει ο Παπανδρέου είναι απολύτως συμβατά με τη λειτουργία του ΠΑΣΟΚ. Πριν πάμε στη Δημοκρατική Παράταξη, λέει, να πάμε πρώτα σ' ένα συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, με ανοιχτό μητρώο για να πάρει μέρος όποιος θέλει, και μετά να κάνουμε εκλογές για νέα ηγεσία η οποία θ' αναλάβει να υλοποιήσει τις αποφάσεις του συνεδρίου. Καθάρει πράγματα, όλα υπό την κρίση της βάσης, κινηματικά όπως γράφει στη μακροσκελή δήλωσή του ο Γιωργάκης, ο οποίος φρόντισε να ξεκαθαρίσει πως προσωπικά θα παραμείνει στη Βουλή μέχρι το

τέλος της θητείας του (για να μην τον διαβάλουν ότι θέλει να ρίξει την κυβέρνηση). Για συμμετοχή σε συνέδριο της Δημοκρατικής Παράταξης, όμως, δε λέει τίποτα. Φροντίζει μόνο να ξεκαθαρίσει πως ο ίδιος θα συμβάλει με όλες τις δυνάμεις του σε ένα εγχείρημα που θα σέβεται τις αρχές, τις αξίες και τον κόσμο του Κινήματος.

Ο Βενιζέλος έπαθε κολούμπρα. Απόδειξη ότι χρειάστηκε να γράψει δύο μακροσκελείς απαντήσεις (η μία ως ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου και η άλλη ως non paper) για να πει και στις δύο τα ίδια πράγματα: ότι οι διαδικασίες που έχει δρομολογήσει έχουν συζητηθεί στο πολιτικό συμβούλιο και στην κεντρική πολιτική επιτροπή του ΠΑΣΟΚ, που συμφώνησαν μαζί του. Ξέχασε, όμως, να πει πως αμέσως μετά τις ευρωεκλογές ήταν αυτός που έλεγε πως πρώτα θα γίνει συνέδριο του ΠΑΣΟΚ και μετά της ΔημΠαρ. Ξέχασε και κάτι πιο σημαντικό. Έναν κανόνα της πολιτικής που λέει πως όταν ο άλλος σου θέτει σοβαρά πολιτικά ζητήματα, εσύ δεν απαντάς οργανωτιστικά, γιατί αυτόματα βρίσκεσαι στη θέση του αμυνόμενου.

Οι Παπανδρεϊκοί εμφανίστηκαν πανέτοιμοι. Δεν ανα-

φερόμαστε μόνο στον «πιστό» Πετσάλνικο, που αναρωτήθηκε «μια Ελιά, μια κληματαριά, τι είναι αυτά;», ούτε μόνο στους τρεις βουλευτές που τάχθηκαν υπέρ της πρότασης Γιωργάκη (Σαχινίδης, Μωραΐτης, Κεδικόγλου), αλλά στην επανενεργοποίηση του παλιού παναδρεϊκού επιτελείου. Από Πεταλωτή μέχρι... Ραγκούση, τον οποίο πολλοί είχαν σίγουρο για τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αυτός προτίμησε να επιστρέψει στην πηγή της πολιτικής του καριέρας. Αν ο Παπάκ δεν ήταν κατηγορούμενος, η Λούκα δεν είχε πάει στον ΣΥΡΙΖΑ και η Τίνα δεν έκανε πληρωμένες διακοπές πολυτελείας κάπου στην Αφρική, θα είχαμε πλήρη απαρτία.

Πού το πάει ο Παπανδρέου; Όπως όλα δείχνουν, δεν έχει σκοπό να εγκαταλείψει το ΠΑΣΟΚ. Αντίθετα, θέλει πίσω το κόμμα που θεωρεί ότι του ανήκει κληρονομικά δικαιώματα. Μάλλον δε θέλει να γίνει ο ίδιος ξανά πρόεδρος, αλλά να βάλει κάποιον από τη νεότερη γενιά (ως φαβορί πρόβαλε ο Σαχινίδης, αλλά μετά την επιστροφή του Ραγκούση θα έχει ανταγωνισμό), τον οποίο θα ελέγχει. Ο Μπένι του κάθεται στο στομάχι, θεωρεί ότι τον κάρφωσε πισώπλατα το Νοέμβρη του 2011 και θέλει να τον ξεφορτωθεί. Απαξ και

φύγει ο Βενιζέλος δεν υπάρχει τίποτα το άξιο λόγου βενιζελικό να τον διαδεχτεί. Ποιος μπορεί να σταθεί απέναντι στο παπανδρεϊκό μπλοκ, ο Κωνσταντίνopoulos, ο Πάρις, ο Γρηγοράκος (εδώ γελάνε) ή μήπως ο Πιερακάκης; Κάποιοι άλλοι, όπως ο Πρωτόπαπας, ο Κουτρουμάνης, οι άνθρωποι του Σκανδαλίδη, εύκολα αλλάζουν στρατόπεδο, αρκεί να εξασφαλίσουν τις βαρονίες.

Μπροστά στον τυφώνα ΓΑΠ, που εκμεταλλεύεται τη συνεχή δημοσκοπική κατρακύλα του ΠΑΣΟΚ και το γεγονός ότι ο Μπένι είναι το πιο μισητό πολιτικό πρόσωπο μετά τον Μιχαλολιάκο, όπως λέει και ο Πάγκαλος, η μόνη λύση που έχει ο Μπένι είναι να μην κάνει το συνέδριο της ΔημΠαρ μέχρι την προεδρική εκλογή. Αν το συγκυβερνόν δίδυμο βρει τους 180 και σώσει την παρτίδα, τότε ο Βενιζέλος θα έχει άνεση χρόνου για να δει τι θα κάνει με τους παπανδρεϊκούς. Αν η προεδρική εκλογή χαθεί, τότε θα συγκροτήσει τους συνδυασμούς της ΔημΠαρ στα γρήγορα και υπό την πίεση της μικρής προεκλογικής περιόδου και θα προσεύχεται οι παπανδρεϊκοί να κηρύξουν αποχή, ώστε να έχει μια αμιγώς δική του, μικρή κοινοβουλευτική ομάδα.

Φέργκιουσον - ΗΠΑ

Λαϊκή οργή για τη «δικαίωση» του μπάτσου δολοφόνου

«Οι Αμερικανοί δεν μπορούν πλέον να βασιστούν στα δικαστήρια για να βρουν δικαιοσύνη. Στο αστυνομικό κράτος που χτίζεται γύρω μας, η αστυνομία και οι άλλες κυβερνητικές υπηρεσίες μπορούν να παρακολουθήσουν, να συλλάβουν, να αναισθητοποιήσουν, να ψάξουν, να απαγάγουν, να ξεγυμνώσουν και γενικά να κακομεταχειριστούν οποιονδήποτε δουν ότι ταιριάζει στην περίπτωση, όλα αυτά με τις ευλογίες των δικαστηρίων. Ακόμα κι αν οι αστυνομικοί σπάζουν τις εισόδους των σπιτιών και σκοτώσουν ανθρώπους μέσα στα σπίτια τους ή ξεγυμνώσουν αθώους μοτοσικλιστατές στις άκρες των δρόμων, αυτές οι περιπτώσεις κακομεταχείρισης νομιμοποιούνται συνεχώς από ένα δικαστικό σύστημα που υποτάσσεται σε κάθε αστυνομική απαίτηση, ανεξάρτητα από το πόσο άδικη ή αντισυνταγματική είναι αυτή. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά του αναδυόμενου αμερικανικού αστυνομικού κράτους: στο οποίο οι αστυνομικοί δεν είναι πλέον υπηρέτες του λαού που τους εμπιστεύεται τη διατήρηση της ειρήνης, αλλά τμήμα μιας κυβερνώσας ελίτ που βασίζεται στο να κρατά τις μάζες μαντωμένες, υπό έλεγχο και να τους συμπεριφέρεται ως ύποπτες και εχθρικές παρά ως πολίτες» (John W. Whitehead, ιδρυτής του νομικού ινστιτούτου «The Rutherford Institute», 23/6/14, αναφορά σε αποφάσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ τα τελευταία δέκα χρόνια https://www.rutherford.org/publications_

resources/john.whiteheads_commentary/the_us_supreme_court_is_marching_in_lockstep_with_the_police_state)

Τα παραπάνω λόγια μας ήρθαν στο νου διαβάζοντας την απόφαση του Μεγάλου Σώματος των Ενόρκων για την πλήρη απαλλαγή του μπάτσου Ντάρεν Ουίλσον που δολοφόνησε εν ψυχρώ τον 18χρονο αфроαμερικανό Μάικλ Μπράουν στο Φέργκιουσον της Πολιτείας του Μιζούρι των ΗΠΑ, τον περασμένο Αύγουστο.

Ειδική μεταχείριση

Η δολοφονία του Μπράουν, που ήταν άοπλος, διαπέρασε σαν ηλεκτρικό ρεύμα την αμερικάνικη κοινωνία προκαλώντας μεγάλες και πολλές φορές βίαιες διαδηλώσεις. Ενώ ο Ομπάμα υποσχέθηκε τότε ότι θα δράσει για να σταματήσει η αλόγιστη αστυνομική βία και ότι θα λάμψει η αλήθεια, ο τοπικός εισαγγελέας Μακ Κούλοκ δεν άσκησε δίωξη στον μπάτσο, όπως όφειλε να κάνει, αλλά πέρασε την υπόθεση στο

επονομαζόμενο Μεγάλο Σώμα των Ενόρκων (grand jury) για να αποφασίσει αυτό αν ο Ουίλσον πρέπει να περάσει από δίκη.

Ο Μακ Κούλοκ, δηλαδή, πρόσφερε στον δολοφόνο μπάτσο ειδική μεταχείριση. Αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά κορυφαίος νομικός αναλυτής του CNN, σε άρθρο του στην εφημερίδα New Yorker τη Δευτέρα 25 Νοέμβρη, με τίτλο «Πώς να μην χρησιμοποιείται το μεγάλο σώμα των ενόρκων» (<http://www.newyorker.com/news/news-desk/use-grand-jury>).

Μία στο... εκατομμύριο

Ακόμα πιο προκλητικό είναι το γεγονός ότι η απαλλαγή από το Μεγάλο Σώμα των Ενόρκων αποτελεί στατιστικά **εξαιρετικά σπάνια περίπτωση**. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία του υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ (<http://www.bjs.gov/content/pub/pdf/fjsiost.pdf>), από τις 193.021 περιπτώ-

σεις αδικημάτων που καταγράφηκαν μεταξύ 1/10/2009 και 30/9/2010 (δηλαδή μέσα στο οικονομικό έτος 2010), μόνο για τις 30.670 ο εισαγγελέας αποφάσισε απαλλαγή. Ήξερε πόσες υποθέσεις απαλλάχθηκαν επειδή το Μεγάλο Σώμα των Ενόρκων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να στοιχειοθετούν την παραπομπή σε δίκη; **Μόλις έντεκα!** Αυτό καταγράφεται στον πίνακα 2.3 αυτού του εγγράφου, υπό τον τίτλο "No true bill returned" (απαλλαγή από το Μεγάλο Σώμα των Ενόρκων, λόγω έλλειψης στοιχείων).

«Δικαίωση» του δολοφόνου

Ο δολοφόνος μπάτσος παρέμεινε αμετανόητος. Σε συνέντευξη που έδωσε στο ABC (<http://www.npr.org/blogs/thetwo-way/2014/11/25/366654173/wilson-describes-confrontation-with-brown-in-abc-interview>) δήλωσε προκλητικά ότι έχει καθαρή τη

συνείδησή του και παρουσίασε τον εαυτό του σαν το μεγάλο θύμα που κινδύνευσε θανάσιμα από τον άοπλο 18χρονο αфроαμερικανό και έπρεπε να τον σκοτώσει για να σωθεί!

Ο Ομπάμα έσπευσε να υπενθυμίσει ότι το Μεγάλο Σώμα των Ενόρκων (που δεν κατέληξε ομόφωνα στην απαλλαγή του Ουίλσον, αλλά με πλειοψηφία 9 προς 3, με τους 9 να είναι λευκοί) έχει την απόλυτη δικαιοδοσία για το αν θα παραπέμψει ή όχι τον κατηγορούμενο και αυτή η δικαιοδοσία θα πρέπει να γίνει σεβαστή, είτε συμφωνεί κανείς με την απόφαση είτε όχι. Επομένως, ο μπάτσος νομικά δικαιώθηκε, αφού δεν θα παραπεμφθεί καν σε δίκη!

Λαϊκή οργή

Δεν δικαιώθηκε όμως στη συνείδηση εκατομμυρίων αμερικανών πολιτών που βγήκαν στους δρόμους δεκάδων πόλεων για να διαδηλώσουν, είτε ειρηνικά είτε βίαια, ενάντια σ' αυτή την προκλητική από-

φαση. Σε Λος Άντζελες, Νέα Υόρκη, Σικάγο, Σιάτλ, Ουάσιγκτον, Οκλαντ σημειώθηκαν οι πιο βίαιες συγκρούσεις. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, τα γεγονότα τρέχουν και οι λεηλασίες, καταστροφές κτιρίων και καταστημάτων, επιθέσεις σε περιπολικά και συγκρούσεις με την αστυνομία και την Εθνική Φρουρά βρίσκονται σε εξέλιξη. Ούτε οι προειδοποιήσεις του FBI, μία βδομάδα πριν, για κίνδυνο επεισοδίων ούτε η κήρυξη του Φέργκιουσον σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης την ημέρα της απόφασης κατόρθωσαν να σταματήσουν το ξέσπασμα της λαϊκής οργής.

Φυσικά, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πόσο θα συνεχιστεί αυτό το ξέσπασμα, που η εξουσία και ο Ομπάμα προσπαθούν εναγωνίως να το περιορίσουν σε ειρηνικά πλαίσια. Χαρακτηριστικό του γεγονότος αυτού είναι ότι ο αστυνομικός διευθυντής της Βοστώνης δήλωσε «υπερήφανος» για τους νέους που διαδήλωσαν στην πόλη του, γιατί δεν έσπασαν ούτε ένα τζάμι και δεν έκαψαν ούτε ένα αυτοκίνητο! Αυτό δεν εμπόδισε τους μπάτσους να συλλάβουν καμιά δεκαπενταριά ακόμα και σε αυτή την ειρηνική διαδήλωση.

ΥΓ. Δυο μέρες πριν την απαλλαγή του Ουίλσον, ένας 12χρονος έπεφτε νεκρός από τα πυρά ενός άλλου μπάτσου. Ο 12χρονος Ταμίρ Ράις έκανε το λάθος να κρατάει ξύλινο όπλο. Άλλο ένα «μεμονωμένο περιστατικό αστυνομικής βίας»!

Επεκτείνεται ο ρωσικός έλεγχος στη Μαύρη Θάλασσα

Νέα εστία έντασης στις σχέσεις της Ρωσίας με τη Δύση αποτελεί η συμφωνία στρατηγικής στρατιωτικής και οικονομικής συνεργασίας που υπογράφηκε από τους προέδρους της Ρωσίας και της Αμπχαζίας στις 24 Νοέμβρη στο Σότσι της Μαύρης Θάλασσας.

Η συμφωνία προβλέπει τη συνένωση των ρωσικών στρατευμάτων που εδρεύουν στην περιοχή από το 1994 και των στρατιωτικών δυνάμεων της Αμπχαζίας υπό ρώσο διοικητή. Προβλέπει επίσης, εκτός των άλλων, το διπλασιασμό των επιδοτήσεων της Μόσχας προς την Αμπχαζία, που υπολογίζεται ότι θα ανέλθουν στα 9,3 δισ. το 2015.

Η υπουργός Εξωτερικών της Γεωργίας χαρακτήρισε τη συμφωνία αυτή ως «ντε φάκτο προσάρτηση γεωργιανού εδάφους στη Ρωσία» και κάλεσε τη Δύση να την καταδικάσει. Εντονες αντιδράσεις υπήρξαν επίσης από το Λευκό Οίκο, τους δυτικούς εταίρους του και το ΝΑΤΟ, ο Γενικός Γραμματέας του οποίου κατήγγειλε ότι η συμ-

φωνία παραβιάζει την κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας και έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με το διεθνές δίκαιο.

Όμως οι δυτικές αντιδράσεις αναγκαστικά περιορίζονται στις καταγγελίες, γιατί πρόκειται για μια κατάσταση παγιωμένη από χρόνια μέσα από πολεμικές αναμετρήσεις.

Η Αμπχαζία είναι μια πλούσια σε βλάστηση φέτα κατά μήκος της ανατολικής ακτής της Μαύρης Θάλασσας και συνορεύει με τη Ρωσία. Μέχρι το 1991 ήταν Αυτόνομη Δημοκρατία, τμήμα της ΕΣΣΔ, συνδεδεμένη με τη Γεωργία. Όταν άρχισε η κατάρρευση του παλινρθωμένου καπιταλισμού και η διάλυση της ΕΣΣΔ στα τέλη της δεκαετίας του '80, οι εθντικές εντάσεις αυξήθηκαν μεταξύ Γεωργιανών και Αμπχαζίων με αφορμή τις κινήσεις της Γεωργίας προς την ανεξαρτησία. Το Μάρτη του 1990, η Γεωργία κήρυξε τη κυριαρχία της και κατήργησε μονομερώς όλες τις συμφωνίες που είχε συνάψει από το 1821 με τη σοβιετικές αρχές και

δύο χρόνια αργότερα, το Φλεβάρη του 1992, ανακοίνωσε την κατάργηση του συντάγματος της σοβιετικής περιόδου και την αντικατάστασή του με το σύνταγμα του 1921. Απόφαση που ερμηνεύτηκε από τις αρχές της Αμπχαζίας ως κατάργηση της αυτονομίας της περιοχής τους, οι οποίες τον Ιούλιο του 1992 προχώρησαν στην ανακήρυξη της ανεξαρτησίας Αμπχαζίας από τη Γεωργία. Τα γεγονότα αυτά οδήγησαν σε δίχρονο πόλεμο (1992 - 1993) στην Αμπχαζία, ο οποίος έληξε

με ήττα του γεωργιανού στρατού, ντε φάκτο ανεξαρτησία της Αμπχαζίας και μαζική έξοδος και εθνοκάθαρση του γεωργιανού πληθυσμού από την Αμπχαζία. Το 1994 υπογράφηκε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, χωρίς να λυθεί η διαμάχη για το στάτους της Αμπχαζίας, η τήρηση της οποίας ανατέθηκε σε δυνάμεις του ΟΗΕ και στρατεύματα της τότε Κοινοπολιτείας Ανεξάρτητων Κρατών. Τον Αύγουστο του 2008 σημειώθηκε νέα σοβαρή ανάφλεξη της σύγκρουσης μετά την

απόπειρα του τότε γεωργιανού προέδρου Μιχαήλ να αποκαταστήσει στρατιωτικά τον έλεγχο στην αποσχισθείσα επίσης Νότια Οσετία. Με αποτέλεσμα την επέμβαση ρωσικών στρατευμάτων, που κατατρόπωσαν μέσα σε πέντε μέρες το γεωργιανό στρατό, και την αναγνώριση από τη Μόσχα της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας ως ανεξάρτητων κρατών.

Η συμφωνία στρατηγικής στρατιωτικής συνεργασίας με την Αμπχαζία συνιστά αναμφίβολα ένα σημαντικό βήμα προς την ντε φάκτο προσάρτηση της Αμπχαζίας και επιτρέπει στη Ρωσία, μετά και την προσάρτηση της Κριμαίας, να επεκτείνει σημαντικά τον έλεγχό της στη Μαύρη Θάλασσα. Παράλληλα, αποτελεί επίδειξη πυγμής και αποφασιστικότητας του ρώssου ιμπεριαλισμού να περασιώσει τα συμφέροντά του και μάλιστα σε μια περίοδο που δέχεται ομαδικά πυρά από τους αμερικανούς και τους λοιπούς δυτικούς ανταγωνιστές του για την προσάρτηση της Κριμαίας και το ρόλο του στην Ανατολική Ουκρανία.

Περιμένοντας τον Νταβούτογλου

Την ερχόμενη Παρασκευή αναμένεται στην Αθήνα ο πρωθυπουργός της Τουρκίας Αχμέτ Νταβούτογλου, μαζί με το μισό υπουργικό συμβούλιό του, προκειμένου να «συσκεφθούν» με τους έλληνες ομολόγους τους, στην τρίτη παρόμοια συνάντηση από το 2010. Το «Μπαρμπαρός» με τα πολεμικά που το συνοδεύουν εξακολουθεί να βρίσκεται στην κυπριακή ΑΟΖ, αλλά ίσως το δούμε να αποχωρεί προσωρινά σε ένδειξη καλής θέλησης. Αυτό δε θα σημάνει, βέβαια, αλλαγή πολιτικής, αφού η Τουρκία έχει καταστήσει σαφές ότι θα εξακολουθεί να διεξάγει έρευνες για λογαριασμό του τουρκοκυπριακού «κράτους» μέχρις ότου γίνει δεκτό το αίτημα να συζητηθεί στο πλαίσιο των διακοινοτικών διαπραγματεύσεων η συνεκμετάλλευση του φυσικού αερίου. Η αποδυναμωμένη εσωτερικά και διεθνώς συγκυβέρνηση δε έχει περιθώρια ελιγμών και σέρνεται σαν πιστό σκυλί πίσω από την αμερικάνικη πολιτική.

Διά νόμου ρατσιστικό κράτος το Ισραήλ

Μέχρι τώρα ξέραμε ότι η σιωνιστική οντότητα μπορεί να είναι ένα ρατσιστικό καθεστώς, το οποίο εφαρμόζει πολιτικές εθνοκάθαρσης σε βάρος των Παλαιστίνιων, όμως επίσημα οι νόμοι του παραπέμπουν σε ένα αστικό κράτος δυτικού τύπου, στο οποίο όλοι οι πολίτες, ανεξαρτήτως θρησκείας, έχουν ίδια δικαιώματα. Αυτό αποτελούσε διαχρονικά το φερετζέ του Ισραήλ, αλλά και πάγιο επιχείρημα των υποστηρικτών του, που ισχυρίζονταν ότι το Ισραήλ αποτελεί τη μόνη δημοκρατία στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Όπως φαίνεται, οι σιωνιστές πετάνε το φύλλο συκής με το οποίο έκρυβαν την αλήθεια απ' όσους δεν ήθελαν έτσι κι αλλιώς να τη δουν, θεσμοθετώντας επίσημα αυτό που υπήρχε από την πρώτη στιγμή της ίδρυσης του Ισραήλ: τον άκρως ρατσιστικό χαρακτήρα της σιωνιστικής οντότητας, ενός κράτους-μακελάρη, μαντρόσκυλο των Αμερικανών στην περιοχή.

Το ισραηλινό υπουργικό συμβούλιο ψήφισε προσχέδιο νόμου το οποίο

προβλέπει τη μετατροπή του Ισραήλ και επισήμως σε κράτος με εβραϊκό χαρακτήρα. Στο εξής, πηγή έμπνευσης για τη σύνταξη νέων νόμων θα αποτελεί ο θρησκευτικός εβραϊκός νόμος, γνωστός και ως Χαλάχα. Ο θρησκευτικός σκοταδισμός θα αποτελέσει επίσημη κρατική πολιτική. Ο νέος νόμος, που προβλέπεται να κατατεθεί στην Κνεσέτ σύντομα, πιθανότατα πρόκειται να καταργήσει τα αραβικά ως δεύτερη επίσημη γλώσσα, με αποτέλεσμα τα επίσημα κρατικά έγγραφα

να γράφονται αποκλειστικά στην εβραϊκή, γεγονός που θα δυσκολέψει ακόμα περισσότερο τη ζωή των Παλαιστίνιων που διαμένουν στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και στα εδάφη του '48 και αποτελούν περισσότερο από το 20% του συνολικού πληθυσμού του Ισραήλ.

Επίσης, θεσμοθετεί ρατσιστικές διακρίσεις σε βάρος τους, σπρώχνοντάς τους ουσιαστικά να φύγουν από τις πατρογονικές εστίες τους, τις

οποίες κατέλαβε το Ισραήλ με την ίδρυση του το 1948, αλλά και το 1967 μετά τον πόλεμο των έξι ημερών.

Το προσχέδιο νόμου προκάλεσε αντιδράσεις από κόμματα που συμμετέχουν στον κυβερνητικό συνασπισμό, βαθαίνοντας περισσότερο την κυβερνητική κρίση, η οποία ξεκίνησε μετά την ήττα των σιωνιστών στη Γάζα το περασμένο καλοκαίρι. Ανάμεσα στους υπερασπιστές της «δημοκρατικής φύσης του Ισραήλ» είναι η εμπνεύστρια της σφαγής στη Γάζα το Γενάρη του 2009 Τζίπι Λίβνι, ο πρόεδρος του Ισραήλ Ρόβεν Ρίβλιν, αλλά και ο υπουργός Οικονομικών Γιάιρ Λαπίντ.

Ο Νετανιάχου, οργισμένος από τις αντιδράσεις που ξεσήκωσε το προσχέδιο νόμου για τη δημιουργία εβραϊκού κράτους, δήλωσε με προκλητικό ύφος σε μια επίδειξη θρησκευτικού σκοταδισμού: «Είναι πρόθυμοι να αναγνωρίσουν ένα παλαιστινιακό κράτος (σ.σ. αναφέρεται στις κυβερνήσεις της Δανίας και

της Ισπανίας) αλλά εναντιώνονται στη δημιουργία ενός εβραϊκού κράτους». Και συνέχισε: «Δεν γίνεται οι Αραβες να μπορούν να ζήσουν σε εβραϊκές περιοχές, ενώ οι Εβραίοι όχι», αποκρύπτοντας τον πραγματικό χαρακτήρα των εποικισμών, που δεν έχουν στόχο τη συμβίωση Ισραηλινών και Παλαιστίνιων, αλλά αποτελούν κομμάτι της σιωνιστικής επεκτατικότητας και προκεχωρημένα φυλάκια του στρατού των σιωνιστών για τον έλεγχο του παλαιστινιακού λαού.

Εκπρόσωπος της Χαμάς δήλωσε: «Ο νέος νόμος κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τους Παλαιστίνιους, τους Αραβες γενικά και τους μουσουλμάνους για τις επιδιώξεις των σιωνιστών να επιβάλλουν ιδεολογικούς θρησκευτικούς μύθους προκειμένου να πάρουν υπό τον έλεγχό τους ακόμα μεγαλύτερα κομμάτια της Μέσης Ανατολής, να κλέψουν τους πόρους της και να ταπεινώσουν ακόμα περισσότερο τον παλαιστινιακό λαό».

1η επέτειος της Ευρωμαϊντάν

Βαρύ το τίμημα για τον ουκρανικό λαό

Ως «Μέρα Αξιοπρέπειας και Ελευθερίας» και επίσημη αργία ανακηρύχθηκε από την κυβέρνηση του Κιέβου η 21η Νοέμβρη, κατά την οποία ξεκίνησαν πριν από ένα χρόνο οι διαδηλώσεις στην πλατεία της Ανεξαρτησίας του Κιέβου, που άνοιξαν το δρόμο για την ανατροπή του Γιανουκόβιτς και έφεραν στο πολιτικό προσκήνιο σε κρίσιμο ρόλο τους πιο ακραίους εθνικιστές και νεοναζί και στην εξουσία μια δράκα νεοφιλελεύθερους εθνικιστές, εντολοδόχους κυρίως του Λευκού Οίκου αλλά και των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνεργάζονται ανοιχτά ή καλυμμένα με το φασιστικό σκυλόλο.

Ενα μήνα μετά τις βουλευτικές εκλογές της 26ης Οκτώβρη, που υποτίθεται ότι σηματοδότησαν την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ουκρανία, οι κυρίαρχες κλίκες, τα κόμματα του πρωθυπουργού Γιάτσενιουκ και του προέδρου Ποροσένκο, που κέρδισαν με ελάχιστη διαφορά την πρώτη και τη δεύτερη θέση στις εκλογές, δεν έχουν καταφέρει ακόμη να σχηματίσουν κυβέρνηση, γιατί φαγώνονται για τα κρίσιμα κυβερνητικά πόστα, αναγκάζοντας τους αμερικανούς και τους ευρωπαίους πάτρωνές τους να τους τραβήξουν δημόσια το αυτί στις 25 Νοέμβρη, απαιτώντας την άμεση συγκρότηση κυβέρνησης.

Το γεγονός ότι το μεγαλύτερο ακροδεξιό νεοναζιστικό κόμμα, το Σβόμποντα (με 4,7%), και οι φασίστες του Δεξιού Τομέα (1,8%) δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν το όριο του 5% και αποκλείστηκαν από τη βουλή, αξιοποιήθηκε προπαγανδιστικά ως επιβεβαίωση της «δημοκρατικής» και «ευρωπαϊκής» στροφής της χώρας και ως απάντηση στη ρώσικη προπαγάνδα περί ανόδου του φασισμού. Αλλά και για να υποτιμηθεί η απειλή

του φασισμού και να συγκαλυφθεί η πολιτική και εκλογική συνεργασία των κυβερνητικών και των λοιπών δυτικόφιλων πολιτικών κομμάτων με ανοιχτά νεοναζιστικές δυνάμεις, που επιτρέπει στις τελευταίες να καταλαμβάνουν κρίσιμα κυβερνητικά πόστα.

Σύμφωνα με πρόσφατο σχετικό δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (13/11/14), παρά την εκλογική αποτυχία των ακροδεξιών κομμάτων, εκλέχτηκαν στη βουλή 13 ακροδεξιό και νεοναζί είτε σε μονοεδρικές περιοχές είτε συμμετέχοντας σε λίστες «μη ακροδεξιών» κομμάτων, συμπεριλαμβανομένων του Ριζοσπαστικού Κόμματος του εθνικιστή πολιτικού κλόουν Oleg Lyashko και των κομμάτων του προέδρου Πέτρο Ποροσένκο και του πρωθυπουργού Αρσένι Γιάτσενιουκ.

Ενας από τους νέους νεοναζί βουλευτές είναι ο Andriy Biletsky, ο οποίος εκλέχτηκε σε μια μονοεδρική περιοχή του Κιέβου με την υποστήριξη

του κόμματος του Λαϊκού Μετώπου του πρωθυπουργού Γιάτσενιουκ. Ο Biletsky ήταν αρχηγός της ανοιχτά φασιστικής οργάνωσης «Πατριώτες της Ουκρανίας», η οποία εμπλέκεται σε ρατσιστικά εγκλήματα εναντίον μειονοτήτων, ξένων φοιτητών, μεταναστών και ομοφυλόφιλων, και ιδρυτής του διαβόητου «Τάγματος Αζόφ» από ανοιχτά νεοναζιστικές ομάδες, το οποίο συνεργάζεται με τον ουκρανικό στρατό στον πόλεμο εναντίον των αυτονομιστών ανταρτών στην Ανατολική Ουκρανία. Για τις υπηρεσίες του τιμήθηκε με το βαθμό του αντισυνταγματάρχη στην ουκρανική αστυνομία και εκλέχτηκε βουλευτής.

Σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα της «Guardian», ένας άλλος νεοναζί, ο Vadym Troyan, επίσης μέλος των «Πατριωτών της Ουκρανίας» και υποδιοικητής του «Τάγματος Αζόφ», διορίστηκε πρόσφατα αρχηγός της Αστυνομίας του Κιέβου. Οι δύο προαναφερόμενοι νεοναζί δεν είναι οι μόνοι που τιμήθηκαν πρόσφατα με υψηλά αξιώματα από την κυβέρνηση

του Κιέβου. Ακόμη πιο προκλητικός είναι ο διορισμός ενός διαβόητου φασίστα, του Yuri Mykhalchyshyn, υπεύθυνου προπαγάνδας του Σβόμποντα και πρώην επικεφαλής του «Κέντρου Πολιτικής Έρευνας Τζόσεφ Γκαίμπελς», ως διευθυντή του τμήματος Προπαγάνδας και Αναλύσεων της Κρατικής Υπηρεσίας Ασφάλειας της Ουκρανίας.

Τέλος, το δημοσίευμα της «Guardian» επικρίνει την «απαράδεκτη άγνοια του κινδύνου από τις ακροδεξιές και νεοναζιστικές πολιτικές δυνάμεις, που συνεχίζουν να δείχνουν οι ουκρανικές αρχές και η κοινή γνώμη» και επισημαίνει ότι ακόμη κι αυτοί που συμφωνούν ότι το Σβόμποντα και ο Δεξιός Τομέας αποτελούν κίνδυνο, περιορίζουν την κριτική τους στο ότι οι προκλητικές ενέργειες και δηλώσεις τους δίνουν υλικό στα ρωσικά μίντια να δυσφημούν την Ουκρανία.

Φυσικά, δεν περιμένει κανείς από τη «Guardian» να πει τα πράγματα με το όνομά τους, ότι δηλαδή η φασίζουσα εθνικιστική κλίκα που κυβερνά σήμερα την Ουκρανία θεωρεί εταίρους και συνεργάτες της τους ανοιχτούς φασίστες και τους νεοναζί για να επιβάλλει την πολιτική της και να κατεδαφίσει ό,τι συνδέει τη χώρα με το σοβιετικό παρελθόν της. Το στόχο αυτό, εκτός όλων των άλλων, υπηρετεί και το σχέδιο να αφαιρεθούν όλες οι αναφορές στο Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο από τα σχολικά βιβλία. Το σχέδιο αυτό ανακοινώθηκε στις 25 Νοέμβρη από το διευθυντή του «Ουκρανικού Ινστιτούτου Εθνικής Μνήμης», ο οποίος, μεταξύ άλλων, δήλωσε ότι «όλα τα επακόλουθα της προπαγάνδας της σοβιετικής εποχής και πρωταρχικά ο μύθος για το Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο πρέπει

να αφαιρεθούν από τα εκπαιδευτικά υλικά και τα σχολικά βιβλία. Για μας ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος άρχισε την 1η Σεπτεμβρίου του 1939 και δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να τον στενεύουμε στο Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο», καθώς αυτός ήταν πολύ πιο φρικτός και τραγικός». Σημειωτέον ότι περισσότεροι από δέκα εκατομμύρια Ουκρανοί έχασαν τη ζωή τους υπερασπίζοντας τις οικογένειες και τη χώρα τους από τις ναζιστικές ορδές στη διάρκεια του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου.

Η πανούκλα του εθνικισμού που απλώνεται σε δυτική και ανατολική Ουκρανία είναι το ιδεολογικό όπλο που χρησιμοποιούν οι διάφορες κλίκες της αστικής τάξης, οι πολιτικοί εκφραστές τους και οι ιμπεριαλιστές πάτρωνές τους (από τις ΗΠΑ, τους ισχυρούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι τη Ρωσία) για να προωθήσουν τα συμφέρόντά τους προσδένοντας τη χώρα στο άρμα είτε της Δύσης είτε της Ρωσίας. Στις συνθήκες αυτές, ο άνεμος αναπόφευκτα φουσκώνει τα πανιά του φασισμού, καλυμμένου και ανοιχτού. Οι εκλογικές απώλειες των ανοιχτά φασιστικών και νεοναζι δυνάμεων προς όφελος των «μη ακροδεξιών» πολιτικών δυνάμεων, που τους ανταγωνίζονται επάξια σε εθνικιστικό παραλήρημα, δε σημαίνει και μείωση της πολιτικής τους επιρροής. Αλλωστε, οι εξελίξεις στα πολεμικά μέτωπα, οι χιλιάδες νεκροί, η ντε φάκτο απόσχιση των Ντόνετσκ και Λουχάνκ, τα αντιλαϊκά μέτρα, η φτώχεια και η απογοήτευση του λαού, το τεράστιο οικονομικό κόστος του πολέμου και η οικονομική χρεωκοπία της χώρας τούς προσφέρουν άφθονο υλικό για αντιπολίτευση. Ο χρόνος δουλεύει γι αυτούς, ενώ ο λαός πληρώνει το βαρύ τίμημα.

στο ψαχνό

Η ουσία πέρα από τα επιφαινόμενα

Αυτό που κυριαρχεί τις τελευταίες μέρες στο δημόσιο λόγο και παίρνει ολοένα και πιο δραματικές διαστάσεις είναι οι πολιτικές παράμετροι του παζαριού με την τρόικα.

Θα κλείσει ή δε θα κλείσει η συμφωνία με τη σημερινή κυβέρνηση; Μήπως οι δανειστές εγκαταλείπουν τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου και περιμένουν να διαπραγματευθούν με μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ; Υπάρχει όντως αδιέξοδο στη διαπραγμάτευση ή παίζεται και πάλι το γνωστό θέατρο για να δοθεί άλλοθι στους βουλευτές να ψηφίσουν και πάλι τα νέα μέτρα; Μήπως οι Σαμαράς-Βενιζέλος δραματοποιούν σκόπιμα τα πράγματα προκειμένου να πάνε σε πρόωρες εκλογές το Γενάρη, πριν την προεδρική εκλογή;

Οι απαντήσεις στα παραπάνω (και αρκετά ανάλογου περιεχομένου) ερωτήματα δεν αφορούν παρά μόνο το αστικό πολιτικό προσωπικό και τον ανταγωνισμό του για τη νομή της εξουσίας. Εναν ανταγωνισμό άσχετο προς τα πραγματικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού.

Οποια κι αν είναι η λύση στο πολιτικό πρόβλημα, είτε δηλαδή η σημερινή συγκυβέρνηση κερδίσει μια ακόμη παράταση ζωής είτε το σύστημα πάει σε εκλογές από τις οποίες -όπως όλα δείχνουν- θα βγει ένα νέο πολιτικό μπλοκ διαχείρισης, το οικονομικό και κοινωνικό πεδίο δεν πρόκειται ν' αλλάξει. Γιατί αυτό το πεδίο ορίζεται από τους σιδερένιους νόμους του καπιταλισμού, την τήρηση των οποίων φροντίζουν ως κέρβεροι οι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί μηχανισμοί, προς τους οποίους όλα τα ελληνικά πολιτικά μπλοκ εξουσίας υπόσχονται απόλυτο σεβασμό και νομιμοφροσύνη.

Η συνέχιση της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού είναι εξασφαλισμένη, όποτε κι αν γίνουν οι εκλογές, όποιο πολιτικό μπλοκ κι αν τις κερδίσει. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ενοχλήθηκε σφόδρα από τα -πραγματικά ή κατασκευασμένα- e-mails ανθρώπων του λονδρέζικου City, που αμφισβητούσαν τη νομιμοφροσύνη του έναντι του αστικού καθεστώτος και αισθάνθηκε την ανάγκη να διαβεβαιώσει ότι οι συναντήσεις κορυφαίων στελεχών του οικονομικού του επιτελείου με τα golden boys του City πήγαν πολύ καλά. Οτι η παρουσίαση των θέσεων του ΣΥΡΙΖΑ συνάντησε από αποδοχή έως κριτική και πάντως όχι απόρριψη.

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ χάραζε μια γραμμή ανατροπής της κινεζοποίησης και επανόδου έστω στα προ κρίσης δεδομένα, υπάρχει περίπτωση να συναντούσε αποδοχή από τα πιο αρπακτικά τμήματα του κεφαλαίου, από τα hedge funds των ραντιέρηδων, του παρασιτισμού, της στυγνής εκμετάλλευσης;

Δυστυχώς, η συζήτηση που πρέπει να γίνει δε γίνεται. Τα επιφαινόμενα για μια ακόμη φορά καλύπτουν την ουσία. Τα Μέσα Μαζικής παραπληροφόρησης βάζουν την ατζέντα, δίνουν τον τόνο, απλώνουν τη σύγχυση, διαβρώνουν τις συνειδήσεις. Εχοντας διαμορφώσει πλέον μια γραμμή ίσων αποστάσεων από τα δυο μπλοκ του νέου δικομματισμού, προωθούν τον κοινωνικό μιθριδατισμό: ο λαός πρέπει να συνηθίσει στην ιδέα ότι οι δανειστές θα υπαγορεύουν τους όρους τους.

Το χρέος απετέλεσε το εργαλείο για την προώθηση της κινεζοποίησης. Το χρέος θα εξακολουθήσει ν' αποτελέι εργαλείο για την ολοκλήρωση (λίγα μένουν ακόμη) και την παγίωση της κινεζοποίησης. Όπως κάθε εργαλείο, έχει τους κατασκευαστές και τους χειριστές του. Είναι οι καπιταλιστές, ντόπιοι και ξένοι. Μόνο αν απαλλαγούμε απ' αυτούς θα απαλλαγούμε και από την κινεζοποίηση.

Όλος ο θίασος επί σκηνής: Τασούλας, Παναγιωταρέα, Μενδώνη, Περιστέρα. Λείπει ο θεατρώνης (Σαμαράς), αλλά αυτός εμφανίζεται μόνο στις πρεμιέρες. Μπορεί η παράσταση, μετά το θεαματικό άνοιγμα, να έχει κάνει τεράστια κοιλιά και να μην πουλάει πλέον, όμως αυτοί επιμένουν να τροφοδοτούν με νέα δημοσιεύματα την επικαιρότητα, μπας και ξαναγεννήσουν την ελπίδα στο αρχαιόπληκτο και εθνικόπληκτο κοινό. Αυτό το κοινό, όμως, θέλει Μεγαλέξαντρο και το λιγότερο με το οποίο μπορεί να συμβιβαστεί είναι η Ρωξάνη και ο γιος της. Οτιδήποτε άλλο θεωρείται φιάσκο. Επ' αυτού ο θίασος δεν μπορεί πλέον να κάνει κάτι. Αλλά δεν αισθάνεται και τύψεις που χαντάκωσε μια αρχαιολογική ανασκαφή που θα μπορούσε, αν γινόταν με επιστημονικά και όχι με εθνικιστικά κριτήρια, να δώσει ώθηση στην ιστορική έρευνα.

KONTRES

Αυτοί είναι

«Πρέπει να φασιστοποιηθούμε όσοι είμαστε σε θέση εξουσίας. Γιατί δεν βλέπω να αλλάζει αλλιώς ο Έλληνας. Αν παραφέρεσαι, να τρως μια σφαλιάρα για να συμμαζεύεσαι, όπως γίνεται στη Γερμανία, στον Καναδά, στην Αυστραλία και σε όλες τις σοβαρές χώρες του κόσμου. Δεν μπορούμε να ψηφίζουμε νόμους και να μην τους τηρούμε».

Πρέπει να ευχαριστήσουμε τον πρόεδρο της Φιλοσοφικής Σχολής και αντιπρύτανη του ΑΠΘ, Γιάννη Τζιφόπουλο, που δήλωσε τα παραπάνω σε τηλεοπτική εκπομπή. Θες από επικοινωνιακή απειρία, θες από κυνισμό, εξέφρασε φωναχτά αυτά που όλο το σινάφι του σκέφτεται, αλλά τα συζητά μόνο σε στενό κύκλο. Όλοι αυτοί οι πανεπιστημιακοί «δασκαλοι» με τους βαρύγδουπους ακαδημαϊκούς τίτλους, οι Φορτσάκηδες, οι Τζιφόπουλοι και σία, έχουν αναλάβει να μετατρέψουν τα πανεπιστήμια σε νεκροταφεία. «Η πολλή δημοκρατία βλάπτει» είναι το μόνο τους. Θέλουν να πετύχουν αυτό που δεν πέτυχε ούτε η χούντα. Να κάνουν τα πανεπιστήμια βασιλεια του κνούτου και της απόλυτης δεσποτείας της κλίκας που τα διοικεί.

Δεν αρκεί μόνο να λέμε «δε θα τους περάσει». Πρέπει άμεσα το φοιτητικό κίνημα να το κάνει πράξη.

Όπως τους συμφέρει

Όσοι ασχολούνται με το Ασφαλιστικό θυμούνται την «περιπέτεια» που έχει περάσει η διάρκεια του ασφαλιστικού βίου επί τη βάσει του οποίου υπολογίζεται ο λεγόμενος συντάξιμος μισθός (αναφερόμαστε στο ΙΚΑ). Ηταν ο μέσος όρος της τελευταίας διετίας και έγινε ο μέσος όρος της τελευταίας πενταετίας (για την ακρίβεια ο μέσος όρος της καλύτερης πενταετίας κατά την τελευταία δεκαετία), μετά, με το νόμο Λοβέρδου, έγινε όλος ο εργασιακός βίος (για το τμήμα της σύνταξης που

αφορά τα χρόνια που διανύθηκαν μετά το 2011). Τώρα, σύμφωνα με τις διαρροές που κάνει ο Βρούτσης, σχεδιάζεται η θέσπιση του μέσου όρου της τελευταίας πενταετίας, έτσι που βάση υπολογισμού να είναι τα μνημονιακά χρόνια με τους εξευτελιστικούς μισθούς και ο συντάξιμος μισθός να πέφτει πολύ χαμηλά.

Στην πράξη, βέβαια, τα πράγματα είναι πολύ πιο σύνθετα σε σχέση με ό,τι λένε οι διαρροές και μόνο όταν υπάρξει νομοθετική ρύθμιση θα μπορούμε να μιλήσουμε με ακρίβεια. Η πρόθεση που εκφράζεται, όμως, είναι σαφέστατη: ψάχνουν τρόπους για να ρίξουν ακόμη χαμηλότερα τις χορηγούμενες συντάξεις.

Κυνισμός

Μπορεί η αποχή στις περιφερειακές εκλογές στην Εμίλια Ρομάνα να έφτασε στο 60% και στην Καλάμπρια στο 55%, όμως ο Ματέο Ρέντσι ήταν περιχαρής επειδή νίκησε το «Δημοκρατικό Κόμμα». «Η συμμετοχή δεν έχει και τόση σημασία» δήλωσε όταν του επεσήμαναν το γεγονός!

Συνωστισμός λαμόγιων

«Είναι σαφές ότι ένα μέρος του πολιτικού προσωπικού που είχε θητεύσει σε θέσεις αυτοδιοίκησης, συνδικαλιστικές ή και πολιτικές, θα ακολουθήσει αυτό το ρεύμα (σ.σ. του ΣΥΡΙΖΑ). Δεν είναι κάτι εξωφρενικό ή κάτι που πρέπει να μας ξενίζει ή να μας συνταράσσει». Ρεαλιστής ή, αν θέλετε, κυνικός ο γραμματέας της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Βούτσης παραδέχεται ότι στον προθάλαμο της Κουμουνδούρου συνωστίζεται όλος ο μικρο-εξουσιαστικός εσμός των Πασόκων, που δε θέλει να χάσει την «επαφή» του με την εξουσία.

Και έχει έτοιμη την απάντηση. Από τη μια, «δεν πρέπει να γίνουμε ένας περικλειστος χώρος, να κλείσουμε πόρ-

τες - παράθυρα, να μην μπει κανείς από το «παλιό» πολιτικό προσωπικό». Από την άλλη, «απαιτείται να έχουν το στοιχείο της ανιδιοτέλειας, της έξωθεν καλής κοινωνικής μαρτυρίας, της ειλικρινούς αλλαγής σε σχέση με τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν. Και αυτό κατά περίπτωση. Δεν μπορεί να έχουμε ένα γενικό «φετφά»».

Μια γενικόλογια και όλα μένουν ανοιχτά. Ακολουθεί κλείσιμο του ματιού

Παράλληλες ιστορίες

Εδώ έφτασαν μέχρι πρώην υπουργό Αμυνας, αλλά στην Πορτογαλία δε δίστασαν να συλλάβουν πρώην πρωθυπουργό. Κι όχι σε κάποια μακρινή εποχή, αλλά της αμέσως προηγούμενης κυβέρνησης. Ο Ζοζέ Σόκρατες, πρωθυπουργός από το 2005 μέχρι το 2011, αυτός που είχε την... τιμή να βάλει την Πορτογαλία στο Μνημόνιο, συνελήφθη στο αεροδρόμιο καθώς επέστρεφε από το Παρίσι, όπου έχει αγοράσει σπίτι και... σπουδάζει.

Κατηγορείται ότι δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ύψους 20 εκατ. δολαρίων (σιγά τα λεφτά για πρώην πρωθυπουργό) περιουσία του, την οποία διαχειρίζεται ο παιδικός του φίλος Κάρλος Σάντος Σίλβα, ο οποίος έχει ένα δίκτυο τραπεζικών λογαριασμών και offshore εταιριών. Κανονικός «μπροστινός» δηλαδή.

Ο νεοεκλεγείς γενικός γραμματέας του Σοσιαλιστικού Κόμματος Αντόνιο Κόστα δήλωσε πως «όλοι μας έχουμε σοκαριστεί», έσπευσε όμως να συμπληρώσει πως «δεν πρέπει να συγχέουμε τα προσωπικά συναισθήματα της αλληλεγγύης και της φιλίας με την πολιτική δράση του κόμματος, η οποία πρέπει να συνεχιστεί».

Πώς να λένε, άραγε, τον αποδιοπομπαίο τράγο στα πορτογαλέζικα;

προς εκείνους που έχουν εμπειρία διαχείρισης. Να περιμένουν την αξιοποίησή τους, στο πλαίσιο μετεκλογικών συνεργασιών «που θα αξιολογηθούν και θα αξιοποιηθούν σε τομείς της παραγωγικής ανασυγκρότησης στο πλαίσιο της αριστερής διακυβέρνησης». Διότι «δεν πρόκειται να γίνουμε και “παρένθεση” όπως προσδοκούν οι αντίπαλοί μας, δεν πρόκειται δηλαδή να αγνοήσουμε τις δυνατότητες για μικρές και μεγάλες συμμαχίες και με κοινωνικές δυνάμεις που παραδοσιακά είχαν αποστάσεις από την Αριστερά».

Και βέβαια, τα λαμόγια που συνωστίζονται στον προθάλαμο της Κουμουνδούρου παίρνουν το μήνυμα. Μπορεί να μην υπάρχουν για όλους θέσεις στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ, θα υπάρξουν όμως θέσεις «ευθύνης» στη διαχείριση του κράτους, για τη στελέχωση των οποίων θα εκτιμηθεί η προγενέστερη εμπειρία. Οπότε έχουν κάθε λόγο να στηρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ. Αλλωστε, αυτή η διαδικασία «ανιδιοτελούς στήριξης» θα είναι για όλους αυτούς μια τεράστια κολυμβήθρα του Σιλβάμ, στην οποία θα συγχωρεθούν όλες οι «αμαρτίες» τους.

«Καθαρίστε» μας

Οι «ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου» εξέδωσαν ανακοίνωση της Super League που αναφέρει: «Όλες οι ΠΑΕ ξεκάρφωτα καταδικάζουμε την απαράδεκτη και απάνθρωπη επίθεση στον κ. Ζωγράφο και του ευχόμαστε ταχεία ανάρρωση». Μα αυτοί δεν έριχναν ο ένας στον άλλο την ευθύνη για το ποιος «κοπάνησε» τον Ζωγράφο; Πώς γίνεται να συμφωνούν όλοι; Το μυστικό βρίσκεται στην επόμενη παράγραφο, στην οποία ζητούν «επίσημα από τον υπουργό Δικαιοσύνης να προχωρήσουν με τη μορφή του κατεπείγοντος όλες οι ανοικτές υποθέσεις που αφορούν το ποδόσφαιρο, για να φύγουν οι σκιές που δημιουργούν εντάσεις και διώχνουν τον κόσμο από τα γήπεδα». Να τους «καθαρίσει» η αστική Δικαιοσύνη ζητούν, για να μη χάσουν την πελατεία.

Ο,τι φέρνει ψήφους

Πώς μπορεί ο Σαρκοζί να επαναπατρίσει ψήφους που έχει λεηλατήσει η ακροδεξιά της Λεπέν; Υιοθετώντας την ατζέντα της ακροδεξιάς. Κι επειδή οι υποσχέσεις ότι θα καταργήσει τις νομικές διατάξεις που δίνουν δικαίωμα στα ομόφυλα ζευγάρια να παντρεύονται και να υιοθετούν παιδιά δε φτάνουν, αποφάσισε να βάλει και μερικά καρυκεύματα «ευρωσκεπτικισμού», πεδίο στο οποίο υπερέχει η Λεπέν. Μιλώντας του περασμένου Σαββάτο κύρια κο σε 4.000 οπαδούς του στον Μπορντό, είπε: «Θέλω να καταργήσουμε τις μισές από τις σημερινές εξουσίες της Ευρώπης». Εξήγησε, δε, ότι με εξαίρεση τη βιομηχανική πολιτική, τη γεωργία και την έρευνα, «όλες οι υπόλοιπες εξουσίες πρέπει να επιστραφούν στα κράτη».

«Ευρωσκεπτικιστής» ο Σαρκοζί; Οχι βέβαια. Και να ήθελε δε θα μπορούσε, διότι το δεξιό UMP στηρίζεται από μεγάλα ονόματα της γαλλικής μονοπωλιακής αστικής τάξης, η οποία ποτέ δε θα ήθελε να εγκαταλείψει τα προνόμια που της προσφέρει η ένταξη στην ΕΕ, όπου το γαλλικό κράτος παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο, αναντίστοιχα με την οικονομική δύναμη του γαλλικού ιμπεριαλισμού (ο γαλλογερμανικός άξονας εξακολουθεί να διοικεί την ΕΕ). Πρέπει, όμως, να μαζέψει ψήφους, για να μπορέσει να κερδίσει καταρχάς το χρίσμα του κόμματός του και μετά την προεδρική μάχη.

Οχι Γιάννης, Γιαννάκης

«Κάθε προσπάθεια εγκλωβισμού του ΣΥΡΙΖΑ σε μνημονιακές συμφωνίες θα πέσει στο κενό», πέταξε την κορόνα ο Τσίπρας μιλώντας στα μέλη της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ. Επρεπε να καταλαγιάσει το σάλο που προκλήθηκε από την αγωνιώδη κορόνα του Αλ. Μητρόπουλου, ο οποίος περιδιαβαίνει καθημερινά τα ραδιοκάναλα και δίνει το δικό του σόλο. Ο πρώην Πασόκος και νυν Συριζαίος δεν περιορίστηκε να χαρακτηρίσει «αμετροέπειες» τους όχι και τόσο μακρινούς λεονταρισμούς του κόμματός του, αλλά πέταξε και τον εκβιασμό: «Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κατακτήσει κοινοβουλευτική πλειοψηφία, είναι πιθανό να συνεχίσει μνημονιακές πολιτικές. Είναι πολύ πιθανό». Όταν ο Γ. Μηλιός, που κάνει τη δική του προεκλογική εκστρατεία, τον κάλεσε, γεμάτος ψεύτικη οργή, ή να ανακαλέσει ή να επανεξετάσει τη θέση του στον ΣΥΡΙΖΑ, ο Μητρόπουλος είπε τα ίδια με διαφορετικό τρόπο: «Πώς θα περάσουν από την Βουλή οι νόμοι για επαναφορά του κατώτατου μισθού, αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει αυτοδυναμία; Πρέπει ο λαός κι εμείς να σταματήσουμε τις πολυφωνίες και να στηρίξουμε τον πρόεδρο. Φανταστείτε να μην έχει κοινοβουλευτική αυτοδυναμία. Πώς θα πάει να βάλει αίτημα διαγραφής του χρέους στη Μέρκελ;»!

Ο Σκουρλέτης, πάντως, σε θέση διαιτητή, πρόσφερε πλήρη κάλυψη στον Μητρόπουλο, δηλώνοντας πως εξέφρασε την άποψη του κόμματος, αλλά... κάπως τραβηγμένα. Στην πραγματικότητα, όλοι το ίδιο πράγμα λένε. Ψευτοδιλήμματα προσπαθούν να καλλιεργήσουν, για να πάρουν όσο το δυνατό μεγαλύτερο ποσοστό. Αλλά, ο καθένας τους απευθύνεται σε διαφορετικό ακροατήριο. Το ότι θα υπηρετήσουν αυτό που έχει ονομαστεί μνημονιακή πολιτική συνάγεται από το πρόγραμμά τους και κυρίως από τη δέσμευσή τους ότι θα σεβαστούν τα συμφέροντα των καπιταλιστών και την κοινοτική νομιμότητα, απέχοντας από οποιαδήποτε μονομερή ενέργεια.

ZOOM

Ο Λένιν δεν ήταν σαν τα μούτρα τους

Ο κ. Μηλιός του ΣΥΡΙΖΑ διαθέτει μια στοιχειώδη μαρξιστική παιδεία. Μαρξίζουσα, αν θέλετε, καθότι οι επιρροές του είναι αυτές του λεγόμενου «αριστερού ευρωκομμουνισμού». Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι σαν τον πρόεδρό του που δε σκαμπάζει γρι. Όταν, λοιπόν, ο κ. Μηλιός δηλώνει στην κυριακάτικη του αγαπημένου του Συγκροτήματος Ψυχάρη (αγαπημένο του διότι είναι τακτικός αρθρογράφος) ότι «δεν είμαι οπαδός της λενινιστικής άποψης “θα συμμαχήσω ακόμη και με τον διάβολο για να γίνουμε κυβέρνηση”». Άλλο επανάσταση, άλλο εκλογές», ξεπέφτει στο επίπεδο του κοινού προβοκάτορα. Ως πανεπιστημιακός γνωρίζει πως όταν παραπέμπεις σε μια άποψη οφείλεις να παραθέσεις και την πηγή, για να ελεγχθείς ως προς την ορθότητα της παραπομπής και της μεταφοράς των απόψεων που επικαλείσαι.

Για μας ήταν εξαρχής βέβαιο πως μια τέτοια άποψη δε συνάδει με το πνεύμα του έργου του Λένιν, το οποίο γνωρίζουμε κάλλιον του κ. Μηλιού και, κυρίως, το αποδεχόμαστε, χωρίς να έχουμε καμιά ανάγκη να το διαστρεβλώσουμε ή να το φέρουμε στα μέτρα μας. Παρά ταύτα, διατηρούσαμε μια επιφύλαξη, μήπως σε κάποιο από τα εκατοντάδες έργα του Λένιν υπάρχει αυτή η φράση, η οποία αποσπάστηκε βίαια από τα συμφραζόμενά της (όπως κατά κόρον γίνεται από τους αντιλενινιστές), για να υποδειχτεί ο Λένιν ως ένας κυνικός οπαδός του πολιτικού αμοραλισμού και του οπορτουνιστικού πραγματισμού. Είπαμε να το ψάξουμε, αλλά κάποιοι είχαν ψάξει το θέμα πριν από μας και έτσι στο διαδίκτυο κυκλοφορεί ευρέως η σχετική βιβλιογραφία.

«Πατέρας» της σχετικής φράσης είναι ο Μαρξ, ο οποίος τη χρησιμοποίησε για να υποστηρίξει το ακριβώς αντίθετο απ’ αυτό που αποδίδεται στη φράση. Σε επιστολή του στον εκδότη της New York Daily Tribune, με ημερομηνία 16 Νοέμβρη του 1852, έγραφε: «Στην πολιτική, ένας άνθρωπος μπορεί να συμμαχήσει, για ένα δεδομένο σκοπό, και με τον ίδιο το διάβολο, μόνο που θα πρέπει να βεβαιωθεί ότι εξαπατά τον διάβολο, αντί να εξαπατά ο διάβολος αυτόν». Και συνέχιζε θυμίζοντας ένα λατινικό ρητό: «Όσο για τον κύριο ο οποίος έχει αναλάβει εγκύρως να με αντικρούσει, τον παρακαλώ να θυμηθεί μια παλιά παροιμία: Amicus incommodus ab inimico non differt». Σε ελληνική μετάφραση από τα λατινικά: «Ο αταίριαστος φίλος δε διαφέρει από τον εχθρό»!

Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται οποιαδήποτε ερμηνεία του μαρξικού λόγου. Με το γνωστό καυστικό ύφος του, τα είπε όλα μέσα σε λίγες λέξεις. Στηλίτευσε τον οπορτουνιστικό πρωτογονισμό του καιρού του, ο οποίος δε διαφέρει σε τίποτα από τον οπορτουνιστικό πρωτογονισμό του ΣΥΡΙΖΑ, αυτόν που υποτίθεται ότι στηλιτεύει ο Γ. Μηλιός. Και για να τελειώνουμε με τον περί ου ο λόγος από καθέδρας ψευδομαρξιστή, που γυαλίζει το μάτι του από τη δίψα για εξουσία, θα θυμίσουμε απλώς παλαιότερο σημείωμα της στήλης, στο οποίο δείξαμε ότι οι αριστερές καντρίλιες διάφορων Συριζαίων, είτε ανήκουν στην αντιπολίτευση της «αριστερής πλατφόρμας» είτε στην προεδρική πλειοψηφία, όπως ο Γ. Μηλιός, αναφέρονται μόνο στο ζήτημα των **πολιτικών** συμμαχιών του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν

έχουν κανένα πρόβλημα με τη διαχείριση των συμφερόντων του κεφαλαίου και την απόλυτη νομιμοφροσύνη έναντι της ΕΕ, έχουν όμως πρόβλημα με το μάζεμα στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ προβεβλημένων Πασόκων και Δημαριτών, διότι θα κινδυνεύσουν οι ίδιοι να βρεθούν εκτός κοινοβουλευτικού νυμφώνος. Ο κ. Μηλιός δεν έχει κανένα πρόβλημα να χτίζει συμμαχίες με τα golden boys στο City του Λονδίνου, δε θέλει όμως να του κλέψουν την «ευκαιρία ζωής», τη βουλευτική έδρα, κάποιοι «σώγαμπροι» της τελευταίας στιγμής. Κοντολογίς, ο κ. Μηλιός δεν είναι φορέας κάποιου πολιτικού πουριτανισμού, αλλά ένας χυδαίος οπορτουνιστής που αγωνίζεται για το προσωπικό συμφέρον του μέσα σ’ ένα αστικό κόμμα.

Δικαίωμα, βέβαια, του κάθε Μηλιού είναι να δίνει τις εσωκομματικές του μάχες. Δε θα επιτρέψουμε, όμως, σε κανένα απ’ αυτά τα σκουπίδια του «ευρωκομμουνισμού», σ’ αυτό το καλοζωισμένο λουμπεναριό της αστικής διανόησης, σ’ αυτούς τους φορείς του πιο χυδαίου πολιτικού πραγματισμού, ν’ ανακατεύουν στους σκυλοκαυγάδες τους τον Λένιν, διαστρεβλώνοντας το πνεύμα και το γράμμα του θεωρητικού του έργου, το οποίο υπήρξε πάντοτε απόλυτα εναρμονισμένο με το πρακτικό πολιτικό του έργο.

Για να ξεκινήσουμε από το τελευταίο, από το πρακτικό πολιτικό έργο του Λένιν. Πότε ο Λένιν «συμμάχησε με το διάβολο», για την επανάσταση, όπως λέει ο Μηλιός; Όταν ο Λένιν επέστρεψε στην επαναστατημένη Ρωσία, τον Απρίλη του 1917, έφερε τα πάνω κάτω σε θεωρητικό και προγραμματικό επίπεδο. Διακήρυξε το τέλος της αστικής επανάστασης και την ανάγκη για άμεσο πέρασμα στην προλεταριακή επανάσταση. Οχι μόνο δεν μπήκε στην Προσωρινή Κυβέρνηση, στην οποία τον περίμενε μια εξέχουσα θέση (ο μενσεβίκος υπουργός Τσερετέλι ήταν απ’ αυτούς που τον υποδέχτηκαν στο σιδηροδρομικό σταθμό), αλλά της κήρυξε αμέσως τον πόλεμο. Γι’ αυτή του τη στάση λιοδորήθηκε, πολεμήθηκε, προβοκαρίστηκε, απειλήθηκε από τους... Συριζαίους της εποχής του^[1], αλλά δεν έκανε πίσω, δε διεκδίκησε κάποια «κυβέρνηση της Αριστεράς» που θα διαχειριζόταν το αστικό καθεστώς, αλλά χάραξε την τακτική της επαναστατικής κυβέρνησης του προλεταριάτου και της αγροτιάς, η οποία έγινε πράξη μερικούς μήνες αργότερα, μετά τη νίκη της Σοσιαλιστικής Επανάστασης του Οκτώβρη. Ο μόνος «διάβολος» με τον οποίο συμμαχόσε ο Λένιν ήταν οι μάζες των εξεγερμένων προλεταρίων, αγροτών και στρατιωτών.

Ας επανέλθουμε, όμως, στη φράση που του αποδίδουν οι Συριζαίοι, είτε με θετικό πρόσημο (οι Τσιπραίοι) είτε με αρνητικό (οι διάφοροι Μηλιοί). Η σχετική αναφορά υπάρχει σε μια ομιλία του Λένιν στο V Συνέδριο του ΣΔΕΚΡ, που έγινε στο Λονδίνο τον Απρίλη-Μάη (με το παλιό ημερολόγιο) του 1907. Αξίζει τον κόπο να διαβάσει κανείς όλες τις ομιλίες του Λένιν σ’ αυτό το συνέδριο^[2], γιατί το βασικό διακύβευμα της σύγκρουσης των μπολσεβίκων με τους μενσεβίκους και τους κεντριστές (τους εκπροσωπούσε ο Τρότσκι) ήταν το ζήτημα των συμμαχιών και συγκεκριμένα των συμμαχιών με τα φιλελεύθερα (αντιαπολυταρχικά)

αστικά κόμματα. Η γραμμή των μπολσεβίκων, όπως την εισηγούνταν ο Λένιν, ήταν ενάντια στις κολλεγιές μ’ αυτά τα κόμματα.

Κάποια στιγμή, ενώ συζητούνταν ο απολογισμός της σοσιαλδημοκρατικής κοινοβουλευτικής ομάδας, κάποιοι, για να αποκρούσουν την κριτική του Λένιν ενάντια σε συνεργασίες με τα αστικά κόμματα στο κοινοβούλιο, πέταξαν τη φράση για συμμαχία με το διάβολο, αναφερόμενοι στον Μπέμπελ. Ο Λένιν μάλλον αγνοούσε την επιστολή του Μαρξ στη New York Daily Tribune, δε δυσκολεύτηκε όμως καθόλου να απαντήσει: «Θεωρώ ότι και οι διαπραγματεύσεις με τους ναρόντοβτσι δεν είναι τίποτε άλλο παρά εξίσου μάταιες προσπάθειες του οπορτουνισμού. Η υπεράσπισή τους με την προσφυγή στον Μπέμπελ είναι πολύ αδύνατη. Ο Μπέμπελ, λένε, είπε: αν το συμφέρον της υπόθεσης το απαιτήσει, θα συνάψουμε σχέσεις ακόμη και με τη μητέρα του διαβόλου. Ο Μπέμπελ έχει δίκιο, σύντροφοι: αν το συμφέρον της υπόθεσης το απαιτήσει, τότε φυσικά μπορείς να συνάψεις σχέσεις ακόμη και με τη γιαγιά του διαβόλου. Για ποια όμως υπόθεση αποδείχτηκαν απαραίτητες οι σχέσεις μας με τους ναρόντοβτσι; Για καμιά. Το όφελος απ’ αυτές είναι μηδέν. Βγαίνει το συμπέρασμα ότι ο Μπέμπελ τα είπε καλά, εσείς όμως τον καταλαβαίνετε άσχημα».

Ο Λένιν απέφυγε την ασαφή γενικολογία θέτοντας το ζήτημα συγκεκριμένα: με ποιον συνεργαζόμαστε και για ποιο λόγο; Λίγο πριν, στην ίδια ομιλία του είχε πει: «Το 1848 μας διδάσκει ότι δεν πρέπει να επιδιώκουμε συμμαχίες με την αστική δημοκρατία, αλλά ότι είναι ανάγκη να απελευθερώσουμε τα τελευταία σε βαθμό ανάπτυξης στρώματα των λαϊκών μαζών από την επιρροή της αστικής δημοκρατίας που δεν είναι ικανή ν’ αγωνιστεί ούτε και για τη δημοκρατία ακόμη». Αφού, δε, «καθάρισε» με τον... διάβολο, τη μητέρα του και τη γιαγιά του, μίλησε συγκεκριμένα για τις «περίεργες» συμμαχίες που οι μενσεβίκοι και ο Τρότσκι προσπαθούσαν να χτίσουν σε κοινοβουλευτικό επίπεδο: «Η ευθύνη της ομάδας μας της Δούμας είναι ότι διευκόλυνε την είσοδο στο κόμμα μας από τη σκαλίτσα της Δούμας ορισμένων φιλελεύθερων δημοσιολόγων συνεργατών της “Τοβάριστς”, οι οποίοι ακριβώς δεν δουλεύουν στο κόμμα και είναι καταρχήν εχθρικά διατεθειμένοι απέναντι στο κόμμα».

Στον Λένιν, λοιπόν, δε θα βρεις ούτε σε θεωρητικό ούτε σε πρακτικό επίπεδο τον χυδαίο πραγματισμό και τον οπορτουνιστικό πρωτογονισμό του ΣΥΡΙΖΑ και όλων των ψευτοαριστερών και ψευτοεπαναστατικών ρευμάτων. Ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι, όταν έκαναν πολιτικές συμμαχίες, δεν κατέφευγαν σε θολές γενικολογίες περί διαβόλων και τριβόλων, αλλά εξηγούσαν συγκεκριμένα με ποιους συμμαχούν, για ποιο λόγο και σε ποιο προγραμματικό πλαίσιο. Επειδή, δε, είχαν πάντοτε αταλάντευτο επαναστατικό προσανατολισμό, δεν τους προσεγγίζαν οι Λουμπουτέν γόβες της εποχής τους και εκείνοι που σαν τα ποντίκια εγκατέλειψαν το βυθιζόμενο σκάφος της σοσιαλδημοκρατίας, όπως συμβαίνει με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι Τζάκρες του 1917 δεν αναζητούσαν να τρυπώσουν στο μπολσεβίκικο κόμμα, αλλά συνασπίζονταν απέναντί του, γιατί ταξικά τους χώριζε άβυσσος.

Πέτρος Γιώτης

[1]. Β.Ι. Λένιν, Τα καθήκοντα του προλεταριάτου στην τωρινή επανάσταση, Απαντα, τ. 31, σ. 113-148.

[2]. Β.Ι. Λένιν, Το V Συνέδριο του ΣΔΕΚΡ, Απαντα, τ. 15, σ. 325-383 και Η στάση απέναντι στα αστικά κόμματα, ό.π., σ. 386-407.

Οι yesmen επιβραβεύονται

Πριν από δυο βδομάδες δημοσιεύσαμε άρθρο με τίτλο «Ξεχαρβάλουν» τις υπηρεσίες για να προωθήσουν τη δασοκτόνα πολιτική», στο οποίο κλείναμε με την υπόσχεση ότι θα επανέλθουμε, γιατί έχουμε πολλά ακόμη να πούμε. Στο μεταξύ, φούντωσε ξανά η συζήτηση για την περιβόητη επένδυση της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός στις Σκουριές Χαλκιδικής, μετά το νέο άγριο χτύπημα των αγωνιζόμενων κατοίκων την περασμένη Κυριακή και την αποκάλυψη για το πισώπλατο χτύπημα του κινήματος από το νέο δήμαρχο Αριστοτέλη Ι. Μίχο, που τον πλάσαραν κεφαλαιοκρατικοί κύκλοι και τον αποδέχτηκε ο ΣΥΡΙΖΑ, με συνέπεια να τον στριψούν και οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι.

Τα δυο θέματα (ξεχαρβάλωμα των υπηρεσιών του ΥΠΕΚΑ για να προωθηθεί η δασοκτόνα πολιτική και περιβαλλοντική καταστροφή στις Σκουριές) συνδέονται, καθώς αν κάνουν μια αναδρομή στο παρελθόν, θα βρούμε μεγάλες ευθύνες τριών υπηρεσιακών παραγόντων, που έβαλαν πλάτη για να ξεκινήσει το ξεπάταγμα χιλιάδων στρεμμάτων δάσους στις Σκουριές.

Ευθύνες έχουν ο Ειδικός Γραμματέας Δασών Γ. Αμоргιανιώτης, ο Γενικός Διευθυντής Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος Κ. Δημόπουλος και ο Δ. Γερμανός που τότε ήταν αναπληρωτής προϊστάμενος της Διεύθυνσης Αισθητικών Δασών, Δρυμνών και Θήρας (ΔΑΔΔΘ).

Εχουν ευθύνες γιατί:

Πρώτον, ενώ είχαν τη δυνατότητα όχι μόνο να αρνηθούν να γνωμοδοτήσουν για τη ΜΠΕ (Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) της περιβόητης επένδυσης της Ελληνικός Χρυσός, με την οποία θα καταστραφούν χιλιάδες στρέμματα δάσους και θα προκληθεί μεγάλη και ανεπανόρθωτη ζημιά στο περιβάλλον, αλλά και να καταγγείλουν δημόσια την καταστροφή του δασικού πλούτου, δεν το έκαναν και έστειλαν τη γνωμοδότηση, που πήρε τον αριθμό 115 στα έγγραφα που συνοδεύουν την ΚΥΑ που ενέκρινε την ΜΠΕ.

Δεύτερον, ενώ η Διεύθυνση Αισθητικών Δασών, Δρυμνών και Θήρας δεν είχε καμία αρμοδιότητα να χειριστεί το ζήτημα της παραχώρησης δάσους χιλιάδων στρεμμάτων στην Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, η οποία το έχει ήδη ξραπάσει, ο Δ. Γερμανός δέχτηκε να γνωματεύσει γι' αυτή την παραχώρηση, δείχνοντας έτσι υπερβάλλοντα ζήλο στο πλαίσιο του ρόλου του ως άνθρωπος ειδικών αποστολών. Η γνωματεύση στάλθηκε στη Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτιρών της Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης και την υπογράφε

ο Γενικός Διευθυντής Δασών Κ. Δημόπουλος. Ενημερωτικά αναφέρουμε ότι στις γνωματεύσεις, στις αποφάσεις μιας δημόσιας υπηρεσίας μπαίνει και το όνομα ενός υπηρεσιακού παράγοντα που συνήθως είναι αυτός που συντάσσει το σχέδιο απόφασης ή γνωμάτευσης, προκειμένου να δίνονται πληροφορίες γι' αυτή. Η συγκεκριμένη γνωμάτευση φέρει το όνομα του Δ. Γερμανού, ο οποίος έχει και την ιδιότητα του αναπληρωτή προϊστάμενου της ΔΑΔΔΘ. Αυτό είναι κάτι που συνηθίζεται μόνο στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει εισηγητής, γιατί διαφωνεί με την απόφαση!

Ο Δ. Γερμανός γνώριζε ότι την αρμοδιότητα να εισηγηθεί γι' αυτή την παραχώρηση την είχε η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος και όχι η Διεύθυνση της οποίας προϊστάτο. Μπορούσε κάλλιστα να αρνηθεί και μάλιστα επιθετικά απέναντι στον Ειδικό Γραμματέα Γ. Αμоргιανιώτη και το Γενικό Διευθυντή Δασών Κ. Δημόπουλο. Δεν το έκανε, όμως, γιατί αδιαφορούσε και εξακολουθεί να αδιαφορεί για τη νομιμότητα των ενεργειών του, μιας και έχει την κάλυψη του Γενικού Διευθυντή Δασών. Ας σταματήσει λοιπόν να σκούζει» για τα γραφόμενά μας και να ψάχνει για διαρροές. Εμείς συστηρίζαμε σε έγγραφα και σ' αυτά που μας έλεγε κατά καιρούς ο ίδιος. Του θυμίζουμε ότι μας θεωρούσε ως τον άνθρωπο που αγωνιζόταν τόσο για την υπεράσπιση του δασικού πλούτου όσο και του κινήματος των δασολόγων.

Παλιά, λοιπόν, τον χρησιμοποίησε ο Κ. Δημόπουλος για να διευκολυνθεί η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος να βγάλει παράνομες αποφάσεις υπέρ της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ. Τώρα, με την τοποθέτησή του ως τμηματάρχη στο νευραλγικό τμήμα για την αλλαγή χρήσης γης, θα τον χρησιμοποιήσει προκειμένου να περάσει το νέο ορισμό του δάσους, που θα ανατρέπει την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ, όπως και άλλες δασοκτόνες διατάξεις.

Αρκετοί δασολόγοι, από την κατηγορία των συμβιβασμένων και εκείνων που βάζουν πλάτη για να υλοποιηθεί η αντιδασική πολιτική των κυβερνήσεων όλων των αστικών αποχρώσεων, έπευσαν να χαρακτηρίσουν το άρθρο μας ως προσαποποιημένο. Εμείς ρωτάμε: με την ενέργειά τους να χρησιμοποιήσουν τον Δ. Γερμανό, οι Γ. Αμоргιανιώτης και Κ. Δημόπουλος δεν ήθελαν να αποφύγουν τη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος και τον Α. Καπετάνιο; Τι θέλατε, να μην αναφέρουμε το όνομά του; Δε θα σας κάνουμε τη χάρη και «τραγουδούστε» όπως θέλετε και όσο θέλετε. Αυτά τα «τραγου-

δια» είναι φάλτσα και δεν μπορούν να κρύψουν τη θλιβερή για σας πραγματικότητα του ξεπουλήματος του δασικού πλούτου της χώρας προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου.

Τότε που τέθηκε το θέμα της έγκρισης της ΜΠΕ της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, εμείς εκφράσαμε την αντίθεσή μας όχι μόνο στη ΜΠΕ (γιατί αυτές οι ΜΠΕ είναι, χωρίς εξαίρεση, της πλάκας και αποτελούν το φερετζέ για να διευκολύνονται οι καπιταλιστές στο να καταστρέφουν το περιβάλλον), αλλά και γιατί ήταν δεδομένο ότι η επένδυση αυτή θα επιφέρει καταστροφικές και ανεπανόρθωτες ζημιές στο περιβάλλον. Γράψαμε αρκετά άρθρα για το ζήτημα της παραχώρησης μεγάλου τμήματος δάσους στις Σκουριές και σε ένα απ' αυτά, με τίτλο «Οι καπιταλιστές καταστρέφουν το δάσος και η κυβέρνηση τους κάνει πλάτες», αναφερθήκαμε στην αρχική αρνητική στάση του πρώην δασάρχη Αρναίως Α. Αγαλή. Δύο φορές είχε ερωτηθεί από τη Διεύθυνση Δασών Χαλκιδικής και τις δύο είχε απαντήσει αρνητικά στην παραχώρηση του δάσους στην Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, γιατί θα είναι **καταστροφικές και ανεπανόρθωτες οι ζημιές στο δάσος**.

Θυμίζουμε ένα μικρό απόσπασμα από την τοποθέτηση του Α. Αγαλή που τότε είναι συνταξιούχος: «Σε εκτέλεση των ανωτέρω (...) αναφέρουμε ότι οι μεταλλευτικές δραστηριότητες που αφορούν κυρίως το σχέδιο εκμετάλλευσης των Σκουριών (...) **θα προσεγγίσουν στο δασικό οικοσύστημα (χλωρίδα, πανίδα, μικροκλίμα, ατμόσφαιρα, υπόγεια και επιφανειακά νερά) της συγκεκριμένης θέσης αλλά και ευρύτερης περιοχής καταστροφές ανεπανόρθωτες και μη αναστρέψιμες**». Το ότι ο πρώην δασάρχης κώλωσε και υποχώρησε στις αφόρητες πιέσεις της κεντρικής διοίκησης δεν μειώνει στο ελάχιστο τις εκτιμήσεις του. Ήδη οι κάτοικοι της Μεγάλης Παναγιάς βιώνουν τις καταστροφικές ζημιές που συντελέστηκαν στην περιοχή των Σκουριών (και όχι μόνο) από την αχαλίνωτη δράση της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ. Αναφερόμαστε στον πρώην δασάρχη γιατί υπήρξε από εκείνους τους δασολόγους που είχαν ομαλή υπηρεσιακή εξέλιξη και δε δημιούργησε προβλήματα στους προϊσταμένους του και στις πολιτικές ηγεσίες των υπουργείων στα οποία ανήκαν οι δασικές υπηρεσίες στις οποίες υπηρέτησε.

Το ζήτημα του ορισμού του δάσους ανέκυψε ως τέτοιο μετά την ψήφιση και δημοσίευση στο ΦΕΚ του νόμου 3818 το Φλεβάρη του 2010, με υπουργό Περιβάλλοντος την Τ. Μπιρμπίλη. Με το νόμο αυτό είχαν

καταργηθεί τα ποσοτικά κριτήρια στον ορισμό του δάσους και των δασικών εκτάσεων, που είχαν εισαχθεί στο δασοκτόνο νόμο 3208/2003. Έτσι, εκ των πραγμάτων θα διαμορφωνόταν ένας νέος ορισμός του δάσους, που πάλι θα είχε αριθμητικά δεδομένα, μιας και δεν είχε ολοκληρωθεί η συζήτηση στο ΣτΕ για τον αντισυνταγματικό χαρακτήρα του νόμου 3208/2003 και δεν είχε εκδοθεί η απόφαση 32/2013, με την οποία κατοχυρώναταν, και νομικά πλέον, ο επιστημονικός ορισμός του δάσους.

Τότε, η Τ. Μπιρμπίλη παρέπεμψε την υπόθεση του ορισμού στο Τεχνικό Συμβούλιο Δασών (ΤΣΔ), το οποίο ανέλαβε να συντάξει ένα σχέδιο εκπόνησης για τον ορισμό του δάσους. Το ΤΣΔ συνέταξε αυτή την εγκύκλιο που ενέταξε στα δάση και τις δασικές εκτάσεις τα φρύγανα και τις άβστες κλιτύες των ορέων, που αποτελούν ιδιαίτερα σημαντικά τμήματα για τη δασοοικονομία. Μ' αυτή την εγκύκλιο διαφώνησαν οι Δ. Γερμανός και Κ. Δημόπουλος και απαίτησαν να μην ενταχθούν τα φρύγανα σε δασικές εκτάσεις. Ο πρώην Γενικός Διευθυντής Δασών συμφώνησε με την εγκύκλιο και την έστειλε στην Τ. Μπιρμπίλη.

Μπιρμπίλη και Αμоргιανιώτης ήταν έτσι κι αλλιώς αντίθετοι με την ένταξη των φυγάνων στις δασικές εκτάσεις και θα απέρριπταν το σχέδιο της εγκυκλίου. **Η άρνηση, όμως, των Δ. Γερμανού και Κ. Δημόπουλου τους βοήθησε να μην αποδεχτούν την εγκύκλιο και να βρουν δύο άλλους δασολόγους, πρόθυμους να συντάξουν μια εγκύκλιο στα μέτρα της πολιτικής ηγεσίας**. Ο ένας απ' αυτούς, ο Κ. Διαιμαντίδης, είχε συμφωνήσει αρχικά με την εγκύκλιο που συμπεριλάμβανε και τα φρύγανα, στη συνέχεια όμως τα γύρισε και συντάχθηκε με τον «τέτορο Καπαζοδόκη» Δ. Ντινόκα, εκδίδοντας μια κατάπτυστη εγκύκλιο που την υπέγραψε ο πρώην υφυπουργός Α. Μωραΐτης. Είναι αυτή την οποία το Ε' τμήμα του ΣτΕ θεώρησε συνταγματική με την απόφαση 2257/2014.

Οι ευθύνες των Γ. Αμоргιανιώτη, Κ. Δημόπουλου και Δ. Γερμανού (και όχι μόνο αυτών) είναι πολύ σημαντικές. Κλείνοντας, θυμίζουμε στον Δ. Γερμανό, ότι ήταν ο ίδιος που μας ανέφερε τη θέση πήρε στο ΤΣΔ, ενώ με αίτησή μας πήραμε τα πρακτικά συνεδριάσεων του ΤΣΔ και γι' αυτό δεν υπήρχε λόγος να μας «διαρρεύσει» κάποιος τρίτος στοιχεία για τη στάση του στις αποφάσεις του ΤΣΔ. Απ' αυτή την ιστορία φαίνεται ποιοι είναι οι yesmen και πώς επιβραβεύονται από τις πολιτικές ηγεσίες.

Γεράσιμος Λόντας

Η νέα αντιασφαλιστική ανατροπή πυρήνας για την επόμενη φάση της κινεζοποίησης

Πρώι-πρώι της περασμένης Πέμπτης, είτε επηρεασμένος από το «τζετ λανγκ» (είχε επιστρέψει από το Παρίσι) είτε γιατί ήθελε να σερβίρει στο αδιόφορο την είδηση, ο Χ. Πρωτόπαπας, που εκπροσωπούσε το ΠΑΣΟΚ στη διαπραγμάτευση με την τρόικα, ανέφερε στην πρωινή εκπομπή του ραδιοσταθμού «Κόκκινο», ότι με την τρόικα έχουν συμφωνήσει για **παραμετρικές αλλαγές** στο Ασφαλιστικό. Ο διευθυντής του σταθμού που έπαυσε τη συνέντευξη ή δεν κατάλαβε ή δε θέλησε να ανοίξει ζήτημα και το άφησε να περάσει έτσι. Όμως, ο όρος «παραμετρικές αλλαγές» δεν αναφέρεται σε οργανωτικό τύπου αλλαγές (συγχω-λαβε ή δε θέλουμε να ανοίξει ζήτημα και το άφησε να περάσει έτσι. Όμως, ο όρος «παραμετρικές αλλαγές» δεν αναφέρεται σε οργανωτικό τύπου αλλαγές (συγχω-

αλλαγή στον υπολογισμό της κατώτατης σύνταξης, ώστε αυτή να καθορίζεται από τη σύνταξη ή θα τους αναγκάσει να εργάζονται μέχρι τα βαθιά γεράματα, συ-χνά πληρώνοντας από την τσέπη τους (αν έχουν) τις ασφαλιστικές εισφορές. Σήμερα, το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα των ασφαλισμένων του ΙΚΑ βγαίνει στη σύνταξη με έναν αριθμό ετήσιων μετ αξύ 4.500 και 6.000. Όλοι αυτοί θα αποκλειστούν από τη σύνταξη πλέον.

Αλλαγή στον υπολογισμό της κατώτατης σύνταξης, ώστε αυτή να καθορίζεται από τη σύνταξη ή θα τους αναγκάσει να εργάζονται μέχρι τα βαθιά γεράματα, συ-χνά πληρώνοντας από την τσέπη τους (αν έχουν) τις ασφαλιστικές εισφορές. Σήμερα, το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα των ασφαλισμένων του ΙΚΑ βγαίνει στη σύνταξη με έναν αριθμό ετήσιων μετ αξύ 4.500 και 6.000. Όλοι αυτοί θα αποκλειστούν από τη σύνταξη πλέον.

Αλλαγή στον υπολογισμό της κατώτατης σύνταξης, ώστε αυτή να καθορίζεται από τη σύνταξη ή θα τους αναγκάσει να εργάζονται μέχρι τα βαθιά γεράματα, συ-χνά πληρώνοντας από την τσέπη τους (αν έχουν) τις ασφαλιστικές εισφορές. Σήμερα, το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα των ασφαλισμένων του ΙΚΑ βγαίνει στη σύνταξη με έναν αριθμό ετήσιων μετ αξύ 4.500 και 6.000. Όλοι αυτοί θα αποκλειστούν από τη σύνταξη πλέον.

Αλλαγή στον υπολογισμό της κατώτατης σύνταξης, ώστε αυτή να καθορίζεται από τη σύνταξη ή θα τους αναγκάσει να εργάζονται μέχρι τα βαθιά γεράματα, συ-χνά πληρώνοντας από την τσέπη τους (αν έχουν) τις ασφαλιστικές εισφορές. Σήμερα, το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα των ασφαλισμένων του ΙΚΑ βγαίνει στη σύνταξη με έναν αριθμό ετήσιων μετ αξύ 4.500 και 6.000. Όλοι αυτοί θα αποκλειστούν από τη σύνταξη πλέον.

Αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους

Σκληρή γραμμή κρατάει η κυβέρνηση έναντι των απεργών πείνας πολιτικών κρατούμενων, μολονότι ακόμη και από φιλική της ΜΜΕ ακούγονται συστάσεις να ικανοποιηθεί τα αιτήματά τους, που δεν είναι ούτε παράλογα ούτε παράνομα. Εχει βάσει στόχο να τους βασανίσει, έτσι που να τους μείνουν «κουσούρια» από την απεργία πείνας.

Την Πέμπτη το βράδυ, που έκλεισε η ύλη της «Κ», η κατάσταση είχε ως εξής. Ο Ηρακλής Κωστάρης το μεσημέρι είχε υποστεί υπογλυκαιμικό σοκ και οι γιατροί του «Ευαγγελισμού» του είχαν

βάλει ορό, ενώ την προηγούμενη μέρα είχε ζητήσει να τον γυρίσουν στον Κορυδαλλό. Η απάντηση του υπουργείου στο αίτημά του να μεταφερθεί στην ΚΑΥΦ (Κεντρική Αποθήκη Υλικού Φυλακών), όπου δε θα μπορούν να του απορρίπουν τις άδειες, ήταν αρνητική, σύμφωνα με πληροφορίες. Το επιχείρημα, σύμφωνα πάντα με πληροφορίες, είναι ότι στην ΚΑΥΦ πληγαίνον μόνο κρατούμενοι ικανοί προς εργασία και ο Κωστάρης δεν είναι ικανός για εργασία λόγω της απεργίας πείνας! Αν είναι έτσι, πρόκειται για πρόκληση. Γιατί ο Κωστάρης ξεκίνησε απεργία

πείνας επειδή δεν τον μετέφεραν στην ΚΑΥΦ που κρατούνταν επί σειρά ετών, ενώ σύντομα θα είναι πάλι ικανός για εργασία, έχοντας ανακτήσει τις δυνάμεις του. Ισως τη στιγμή που εσείς διαβάζετε αυτό το σημείωμα να έχουν υπάρξει εξελίξεις.

Ο Νίκος Ρωμανός συνέχισε την απεργία πείνας που ξεκίνησε στις 10 Νοέμβρη, φρουρούμενος σε θάλαμο-κελί του Γενικού Κρατικού Γιώργος Γεννηματάς». Το ηθικό του είναι ακαμίο, όμως οι γιατροί προειδοποιούν για κίνδυνο καρδιακής ανακοπής, γιατί όταν σηκώνεται ανεβαίνουν κατακόρυφα οι σφυγμοί του, όπως μας δήλωσε ο συνήγορός του Φραγκίσκος Ραγκούσης.

Σε όλη τη χώρα πυκνώνουν οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης, ενώ ανακινούνται και ψηφίσματα υπάρχουν και από «θεσμικούς» φορείς. Εχουμε υπόψη μας κείμενο που υπογράφουν 210 εκπαιδευτικοί απ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, καθώς και ψήφισμα του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του ΤΕΙ Αθήνας. Την Πέμπτη το απόγευμα, ο Δημήτρης Κουφο-ντίνας μας έκανε τηλεφωνικά την εξής δήλωση:

«Οι καρπαζοεισπρακτορες της

συγκυβέρνησης, το κλωτσοσκούφι του κάθε ισχυρού, είτε στη χώρα είτε στην ευρύτερη περιοχή μας, αυτοί που τρέμουν, πειθήνιοι και δουλικοί, μπροστά στον τελευταίο υπαλληλίσκο των τοκογλυφών δανειστών, δείχνουν αντίθετα το πιο κτηνώδες πρόσωπό τους απέναντι στον εχθρό λαό, απέναντι σ' όσους τολμούν να αντιστέκονται. Απέναντι και στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους καταρρέει το προσωπείο του δήθεν ανθρωπισμού τους και αποκαλύπτεται το φασιστικό πρόσωπό της εξουσίας, το ίδιο διαχρονικά απέναντι στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρα-

τούμενους, είτε στην Ιρλανδία, είτε στην Τουρκία, είτε στην Ανάφη, σ' όλες τις χώρες, σ' όλους τους καιρούς.

Ας τους το πούμε, όμως, να τα καταλάβουν. Οι απεργί πείνας πολιτικοί κρατούμενοι δεν είναι μόνοι. Εχουν ενόσω τους τη συμπάρταση ενός ολόκληρου λαού. Ενώνω κι εγώ τη φωνή μου και την αλληλεγγύη στο Νίκο Ρωμανό που παλεύει με μετερίζι το ίδιο του το σώμα, απεργός πείνας από τις 10 Νοέμβρη, στο ίδιο δωμάτιο-κελί που ήμουν κι εγώ κρατούμενος απεργός πείνας πριν από 10 χρόνια».

διαρρέει ο Βρούτσης κινούνται σ' αυτή την κατεύθυνση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προχωράει σε ανέξοδες καταγγελίες (οι οποίες μάλιστα φέρνουν και ψήφους), στην πραγματικότητα όμως παρακαλάει να τα θεσπίσει όλ' αυτά η σημερινή συγκυβέρνηση, για να τα κληρονομήσει ως «πακέτο» που θα πρέπει να νομοθετήσει ο ίδιος. Για να κάνει διαφορετική πολιτική στο ασφαλιστικό, θα πρέπει να βάλεις χέρι στους καπιταλιστές και στον κρατικό προϋπολογισμό. Και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει τέτοια πρόθεση, όπως

φάνηκε καθαρά από το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», στο οποίο περιέλαβε υπόσχεση μόνο για απανοφορά της 13ης σύνταξης, όχι όμως σε όλους τους συνταξιούχους αλλά μόνο σε μια μερίδα χαμηλοσυνταξιούχων. Δηλαδή, ένα συνταξιοδοτικό δικαίωμα που ίσχυε επί δεκαετίες υπόσχεται ότι θα το μετατρέψει σε προνοιακό βοήθημα που θα γίνεται με εισοδηματικά κριτήρια. Μπορούμε έτσι να καταλάβουμε πώς θα πολιτευθεί εάν και όταν γίνει κυβέρνηση, με δεδομένο ότι δεσμεύεται στην αρχή των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών που προβλέπει το δίκαιο της ΕΕ.

Υπάρχει, λοιπόν, η βεβαιότητα πως είτε τώρα, είτε μόλις περάσει η «εκλογική φάση», είτε σε δόσεις, θα επιχειρηθεί μια ακόμη αντιασφαλιστική ανατροπή, πιο σαρωτική από τις προηγούμενες. Ειδικά η θέσπιση των 6.000 ετήσιων για να πάρει ένας ασφαλισμένος την κατώτατη σύνταξη θα δημιουργήσει πρωτόγνωρα δεδομένα που θα μας γυρίσουν πάρα πολλές δεκαετίες πίσω, με αποτέλεσμα μεγάλα τμήματα της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα οι νέες γενιές που περνούν και θα περάσουν εξαιρετικά μεγάλα διαστήματα ανεργίας, θα χάσουν την ίδια την ασφαλιστική συνείδηση. Υπό την πίεση της εφιαλτικής πιθανότητας να μην καταφέρουν να συμπληρώσουν τα 6.000 έτη, θα αναζητούν ή θα ανέχονται τη μαύρη εργασία.

Οα το ξαναπούμε. Μόνο αν η εργατική τάξη βγει μαχητικά στο προσκήνιο, διεκδικώντας πλήρη ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότηση της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους, μπορεί να υπάρξει μια διαδικασία αποτελεσματικής αντίστασης, μέσω της ανάπτυξης της ταξικής πάλης. Αυτή τελικά θα κρίνει τι θα χαθεί και τι θα κερδηθεί.

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

ΔΙΑΓΝΩΣΗ : ΣΤΙΓΜΑ
Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8:30μμ
Αγαθοπόλεως 65 & Αχαρνών
Είσοδος ελεύθερη
www.ekegers.gr

ΔΙΑΓΝΩΣΗ : ΣΤΙΓΜΑ

Τέσσερις ταινίες για το στίγμα και την περιθωριοποίηση που ακολουθούν τη διάγνωση της ασθένειας. Από την απομόνωση της Σπιναλόγκας στο παράλληλο σύμπαν του καρκίνου, κι από εκεί στην πρόσφατη διαμόπωση των οροθετικών γυναικών, η ασθένεια γίνεται όχημα για τον εκφοβισμό και τον κοινωνικό έλεγχο.

Παρασκευές στις 8:30μμ - Είσοδος ελεύθερη
Αγαθοπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα

- Παρασκευή 5/12/2014 -

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

(Last Words, Δυτική Γερμανία, 1968, 13')

Σκηνοθεσία, σενάριο, παραγωγή: Βέρνερ Χέρτζογκ

Η μικρού μήκους ταινία του Χέρτζογκ αφηγείται την ιστορία ενός άνδρα, του τελευταίου κατοίκου της Σπιναλόγκας, ο οποίος απομακρύνεται με τη βία από το νησί όταν αυτό ερμάνει. Ο ίδιος έχει μόνο μια τελευταία φράση: «Αρνούνται να μιλήσω». Οι λεπτομέρειες της ιστορίας του αποκαλύπτονται από άλλους ντόπιους, οι οποίοι, με τις παράδοξες επαναλαμβανόμενες ατάκες τους, απηχούν τον στερεότυπο λόγο που ακολουθεί τα θύματα στιγματισμού.

Η ΤΑΣΗ

(L'ordre, Γαλλία, 1973, 44')

Σενάριο: Μορίς Μπον - Σκηνοθεσία: Ζαν-Ντανιέλ Πολέ

Μέσα από την αφήγηση του Ρεμουντάκη, επιζηήσαντα της Σπιναλόγκας, ο Ζαν-Ντανιέλ Πολέ παρακολουθεί την ιστορία των Λεπρών στην Ελλάδα. Όχι μόνον αυτών που υπέφεραν απ' επέκφυαν ως θύματα της νόσου, αποκλεισμένοι στο ξερονήσι-«σανατόριο», αλλά και αυτών που επέζησαν και «επανεντάχτηκαν» στην ελληνική κοινωνία... Ο Ρεμουντάκης περιγράφει την αναληγρία με την οποία τους συμπεριφερόθηκε το ελληνικό κράτος, πρώτα με την εξορία στη Σπιναλόγκα και ύστερα με την αναγκαστική απομάκρυνση από το μέρος που είχε γίνει πλέον σπίτι τους, προς την Αθήνα και τον «πολιτισμό». Η επανένταξη των ανθρώπων αυτών δεν πέτυχε ποτέ, καθώς κουβαλούσαν ολοφάνερο το στίγμα στα πρόσωπά τους... Ο Πολέ περιγράφει σε συνέντευξή του το 1993 πώς έκαναν γυρίσματα εν μέσω χρίντας με την πρόφαση πως γυρίζουν μια ταινία «τουριστική», και χαρακτηρίζει την «Τάξη» ως την ταινία που ο ίδιος συγκρατεί από την καριέρα του.

Βουλιάζουμε

Είναι τόσο μεγάλος ο οικονομικός στραγγαλισμός των πανεπιστημίων και τόσο ορατός ο κίνδυνος να βουλιάζουν τα ιδρύματα και να μη μπορούν στοιχειωδώς να λειτουργήσουν λόγω και της δραστικότητας αποψίλωσής τους από το διοικητικό προσωπικό, που ακόμη και αυτοί οι «δοτοί» πρυτάνεις (όρος που έχουν καθιερώσει οι φοιτητές, αφού οι νέοι πρυτάνεις έχουν εκλεγεί με το νόμο Διαμαντοπούλου, κατόπιν προεπιλογής τους από τα κακόφημα Συμβούλια διοίκησης) ξεσπάθωσαν και έστειλαν μήνυμα απόγνωσης στην κυβέρνηση.

Στην ανακοίνωση που εξέδωσαν μετά την έκτακτη σύνοδο που πραγματοποιήσαν τονίζουν, μεταξύ άλλων τα εξής:

«ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ: Για το θέμα των προϋπολογισμών των Πανεπιστημίων (η σύνδος των πρυτάνεων) διαπιστώνει ότι σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατή η λειτουργία των Ιδρυμάτων κατά το 2015 στη βάση των νέων δραματικών μειώσεων των προϋπολογισμών τους, οι οποίοι είναι ήδη μειωμένοι πάνω από 50% σε σχέση με το 2009.

Τα Ιδρύματα εξαναγκάζονται, ως εκ τούτου, στην κατάρτιση και υποβολή προς έγκριση πλασματικών προϋπολογισμών, οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν.

Αιτούνται την αύξηση της επιχορήγησής τους, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις των συναρμόδιων Υπουργείων Παιδείας και Οικονομικών, ώστε να εξασφαλισθεί η στοιχειώδης βιωσιμότητά τους.

Αν οι δεσμεύσεις αυτές δεν υλοποιηθούν, τα Ιδρύματα θα οδηγηθούν μοιραία σε αδυναμία λειτουργίας εντός του 2015, με ευθύνη της Πολιτείας...

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ: Για το θέμα της διαθεσιμότητας υπαλλήλων των Πανεπιστημίων, η Σύνοδος υπενθυμίζει ότι τόσο η σχετική μελέτη της ΑΔΙΠ όσο και αυτή του εξωτερικού συμβούλου του Υπουργείου Παιδείας, διαπιστώνουν τη δραματική υποστελέχωση όλων των Πανεπιστημίων, καταδεικνύοντας ότι το μέτρο της διαθεσιμότητας υπήρξε παράλογο, αναίτιο και αναποτελεσματικό.

Ως εκ τούτου, ζητά την άμεση ανάκληση όλων των σχετικών υπουργικών αποφάσεων.

ΛΙΜΝΑΖΟΝΤΕΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ: Τέλος, η Σύνοδος προτείνει στην πρόσθετη εξεταστική του Φεβρουαρίου, να έχουν δυνατότητα συμμετοχής όλοι οι φοιτητές που έχουν υπερβεί την προβλεπόμενη διάρκεια φοίτησης».

Για να μην ξεχνιόμαστε και παίρνουμε τοις μετρητοίς τα λόγια του πανεπιστημιακού κατεστημένου, πιστεύοντας ότι αυτά θα αντιπροσωπεύουν και τα έργα του, σημειώνουμε ότι οι τότε πρυτανικές αρχές, όταν ο αγώνας των διοικητικών υπάλληλων ήταν στην κορύφωσή του, δε δίστασαν να συμπορευτούν με τις δυνάμεις που τους έμπηξαν πσιώπλατα το μαχαίρι και υπονόμισαν τη μεγαλειώδη αυτή απεργία για το δικαίωμα στη δουλειά.

Επίσης ήταν και είναι αυτές που αποδέχτηκαν το νόμο-έκτρωμα της Διαμαντοπούλου, που βάζει την ταφόπλακα στο δημόσιο πανεπιστήμιο, μετατρέποντάς το σε επιχείρηση ΑΕ, καταργεί το άσυλο και διαγράφει τους «αιώνιους φοιτητές». Γι' αυτό και είναι υποκριτική και μοιάζει με φιλανθρωπία η έκκληση προς το υπουργείο Παιδείας για την παραχώρηση μιας επιπλέον εξεταστικής στους «λιμνάζοντες φοιτητές».

Οι πρυτάνεις διαμαρτύρονται επίσης επειδή το νέο καθεστώς μετεγγραφών έχει δημιουργήσει προβλήματα στα κεντρικά πανεπιστήμια, λόγω της πληθώρας των φοιτητών.

Πώς απάντησε ο Λοβέρδος στα αιτήματα και τις εκκλήσεις των πρυτάνεων;

Ζήτησε με το γνωστό θράσος που τον διακρίνει «περισσότερη αυταπάρνηση», ενώ έκανε και νέα δημαγωγική πρόταση για μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων στα πανεπιστήμια, χωρίς, βεβαίως την απαραίτητη χρηματοδότηση. Οσον αφορά το τελευταίο δήλωσε ότι το υπουργείο θα διατηρήσει την έγκριση της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων «στο μέτρο του δυνατού», για να μπορεί να εκβιάζει τα πανεπιστήμια να εφαρμόζουν τις επιλογές του, αφού το δεύτερο τμήμα της κρατικής χρηματοδότησης είναι υπό την αίρεση της αξιολόγησής τους, την οποία και πάλι το υπουργείο Παιδείας κρατά για τον εαυτό του μέσω της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ).

Σημάδια των καιρών

«Πρέπει να φασιστοποιηθούμε όσοι είμαστε σε θέση εξουσίας. Γιατί δεν βλέπω να αλλάζει αλλιώς ο Έλληνας. Αν παραφέρεσαι να τρως μια σφαλιάρα για να συμμαζεύεσαι όπως γίνεται στη Γερμανία, στον Καναδά, στην Αυστραλία και σε όλες τις σοβαρές χώρες του κόσμου. Δεν μπορούμε να ψηφίζουμε νόμους και να μην τους τηρούμε» (Γιάννης Τζιφόπουλος, αντιπρύτανης του ΑΠΘ σε τηλεοπτική συνέντευξη σε κανάλι της Κατερίνης).

Ο Τζιφόπουλος εκστόμισε με χυδαίο, απροκάλυπτα φασιστικό τρόπο (ξεπέρασε ακόμα και τον Παπαδόπουλο, που μιλούσε υπαινικτικά για «γύψο») αυτό που πολλοί από το πανεπιστημιακό κατεστημένο σκέφτονται αλλά δεν τολμούν να το πουν και που κάποιοι άλλοι (Φορτσάκης, Πρυτανικές Αρχές ΕΚΠΑ) με προτεταμένο δάκτυλο, οργίλο ύφους και εκ των υστέρων υποκριτικές αναφορές στη «δημοκρατία», το κάνουν πράξη καλώντας σε καθημερινή βάση τα ΜΑΤ στο πανεπιστήμιο, απειλώντας φοιτητές με εισαγγελικές διώξεις, επιβάλλοντας λοκ άουτ στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Γι' αυτό και τον «παραίτησαν», γιατί το κλίμα δε «σηκώνει» ακόμη τέτοιου είδους φασιστικές δηλώσεις.

Η διαχείριση της οξύτατης οικονομικής κρίσης από την κεφαλαιοκρατία και το πολιτικό της προσωπικό, που γίνεται με τον απίστευτο εξανδραποδισμό της εργαζόμενης κοινωνίας και την άσκηση της μέγιστης βίας πάνω της, έχει τις προεκτάσεις της και στο πανεπιστήμιο. Το επιχειρηματικό, εμπορευματοποιημένο πανεπιστήμιο απαιτεί την επιβολή της σιγής του νεκροταφείου, την πάταξη κάθε αγωνιστικού σκιρτήματος της φοιτητικής νεολαίας. Ο Φορτσάκης, ο Τζιφόπουλος και οι συν αυτοίς δεν είναι παρά οι «λαγοί» του αστικού συστήματος εξουσίας στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Μαθήματα παίρνουν από τους κυβερνώντες της «καλύτερης δημοκρατίας που υπήρξε ποτέ στην Ελλάδα», οι οποίοι εξαθλίωσαν τον ελληνικό λαό με τις ευλογίες και υποδείξεις ξένων και ντόπιων αφεντικών και τον καταχεριάζουν δεόντως έτσι και τολμήσει να διαμαρτυρηθεί.

Θεωρούν ότι με τις «σφαλιάρες» εναντίον αυτών που «παραφέρονται» θα κάμψουν τις αντιστάσεις, θα θάψουν το φοιτητικό κίνημα.

Την απάντηση τους δίνει ο Σύλλογος Φοιτητών Φιλοσοφικής ΑΠΘ:

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΠΡΥΤΑΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Γ. ΤΖΙΦΟΠΟΥΛΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

Οι τελευταίες πρωτοφανέστες εξελίξεις αναδεικνύουν ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια στο σύνολό τους διοικούνται σήμερα από τις πιο αυ-

ταρχικές πρυτανείες μεταπολιτευτικά. Οι νέοι πρυτάνεις της βίας και της καταστολής, με πρωτοπόρο τον Φορτσάκη, προβαίνουν από τους τρεις πρώτους μήνες ανάληψης της εξουσίας τους σε πρακτικές αυταρχισμού και τρομοκρατίας μέσα στο πανεπιστήμιο. Άλλοτε με ΜΑΤ κι εισαγγελίες, άλλοτε με μπράβους, θυματοποιημένες πλην επιθετικές καταγγελίες κι απειλές πειθαρχικών διώξεων σε βάρος φοιτητών, οι νέες πρυτανείες παίρνουν ξεκάθαρα θέσεις μάχης ενάντια στα κεκτημένα του φοιτητικού κινήματος, στο πανεπιστημιακό άσυλο, στον φοιτητικό συνδικαλισμό, στις ριζοσπαστικές μορφές πάλης και τις αγωνιστικές μας αποφάσεις. Οι εγκάθετοι λοιπόν πρυτάνεις που βαπτίζουν τις γενικές μας συνελεύσεις και τις δημοκρατικές διαδικασίες των συλλόγων μας "μειοψηφίες που κλείνουν τις σχολές" είναι οι ίδιοι που με την παρουσία ΜΑΤ και μπράβων επιχειρούν να μας αποκλείσουν (ακόμη και με ανοιγμένα κεφάλια, όπως αυτά των συναδέλφων μας από το Σ.Φ. Οικονομικού Αθήνας) από τα διοικητικά όργανα του πανεπιστημίου και να οριοθετήσουν την υλοποίηση των αποφάσεων των γενικών μας συνελεύσεων αποφασίζοντας και διατάζοντας στο λεπτό lock-out ολόκληρων κτιρίων. Με τις κυβερνητικές πλάτες και τον Λοβέρδο να θαυμάζει την πυγμή και το σθένος τους, οι πρυτανείες στο σύνολό τους έχουν βαλθεί να αλλάξουν άρδην τη φυσιογνωμία του ελληνικού πανεπιστημίου παγώνοντας το κυβερνητικό δόγμα "ήσυχια, τάξη και ασφάλεια", στρώνοντας το δρόμο για ένα πανεπιστήμιο θεσμοποιημένου αυταρχισμού, έτσι όπως περιγράφεται από το νέο καταστατικό λειτουργίας των Ιδρυμάτων, τον Οργανισμό.

Ζωτικό κομμάτι μιας τέτοιας πρυτανείας είναι και ο πρόεδρος του τμήματος Φιλολογίας, Γ. Τζιφόπουλος. Σε ρόλο αντιπρύτανη ακαδημαϊκών υποθέσεων, ο Τζιφόπουλος στηρίζει και συμμετέχει ενεργά στις αυταρχικές κινήσεις της νέας πρυτανείας του ΑΠΘ με επικεφαλής τον Π. Μήτκα. Κινήσεις οι οποίες μεταφράζονται σε: τοποθέτηση μπράβων έξω από την αίθουσα της Συγκλήτου προκειμένου να παρεμποδιστεί η παρέμβαση των φοιτητικών συλλόγων στην διαδικασία της, καταναγκαστικό και παράνομο κλειδαμπάρωμα εργαζομένων στο κτίριο διοίκησης, lock out του κτιρίου διοίκησης προκειμένου οι φοιτητικοί σύλλογοι να μην υλοποιήσουν τις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων για κατάληψη της πρυτανείας.

Αντίστοιχες κατευθύνσεις και κινήσεις εξειδικεύονται και στο εσωτερικό του Τμήματος Φιλολογίας με τις αυταρχικές επιλογές του Τζιφόπουλου ως προέδρου του τμήματος ήδη από το προηγούμενο ακαδημαϊκό έτος. Ο αντιπρύτανης, που καθ' όλη τη διάρκεια της περσινής

χρονιάς, ανήμπορος ν' ανταπεξέλθει ως πρόεδρος του τμήματος φιλολογίας στις πιέσεις του φοιτητικού συλλόγου, κατέληγε ευθυνόφοβα σε μια μόνιμη απειλή παραίτησης από τα καθήκοντά του, τώρα στελεχώνοντας πια την νέα πρυτανεία, οξύνει την αντιπαράθεσή του με τους φοιτητές. Προφανώς η νέα του καρέκλα και οι "πλάτες" συνολικά των αυταρχικών πρυτανειών είναι αυτή που τον οδηγεί με επικίνδυνη ευκολία σε δηλώσεις "πρέπει να φασιστοποιηθούμε όσοι κατέχουμε θέσεις εξουσίας", προδίδοντας τελικά την χουντική έμπνευση πολιτική του και τη νοσταλγία του στο πανεπιστήμιο της επταετούς δικτατορίας. Ο αυταρχισμός και οι νέες απαράμιλλες πρυτανείες, αλλά και οι εγκάθετοι καθηγητές που τις στελεχώνουν δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά. Ο Φορτσάκης, ο Τζιφόπουλος, ο Μήτκας αποτελούν μονάχα κάποια από τα πολλά φασιστοειδή μαργαριτάρια που στελεχώνουν και υποστηρίζουν ενεργά τις νέες πρυτανείες. Αυταρχικές κλίκες καθηγητών στο εσωτερικό της Φιλοσοφικής Σχολής και συνολικά του Πανεπιστημίου υπάρχουν και δεν χάνουν ευκαιρία - μέσα κι έξω από τα φοιτητικά αμφιθέατρα- να στοχοποιούν τους φοιτητές που αγωνίζονται και να καταστέλλουν το φοιτητικό κίνημα, να εγγυώνται την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, να υπερασπίζονται τους υπό διαμόρφωση Οργανισμούς.

Ωστόσο το φοιτητικό κίνημα δεν έρχεται για πρώτη φορά αντιμέτωπο με τη βία και τον αυταρχισμό. Ισα-ισα οι φοιτητικοί σύλλογοι ανέκαθεν αντιπάλευαν τέτοιες αυταρχικές φυσιογνωμίες και πρακτικές, ανέκαθεν έρχονταν σε σύγκρουση με καθηγητές και πρυτάνεις νοσταλγούς και υποστηρικτές της χούντας. Οι δίκαιοι αγώνες του φοιτητικού κινήματος δεν δυσφημούνται, δεν στοχοποιούνται, δεν καταστέλλονται από μειοψηφίες. Κόντρα σε όσους υπονομεύουν το παρόν και το μέλλον μας συνεχίζουμε μέσα από τις γενικές μας συνελεύσεις και τις δημοκρατικές διαδικασίες των φοιτητικών μας συλλόγων να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα και την εργασιακή μας προοπτική. Τα χουντικά κατακάθια που επιχειρούν να μας αποστερήσουν το αναφαίρετο δικαίωμα να αγωνιζόμαστε και να αντιστεκόμαστε με αξιοπρέπεια ενάντια στο νέο πανεπιστήμιο-έκτρωμα δεν χωρούν μέσα στις σχολές μας.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΕΣ, ΟΙ ΕΚΦΡΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΘΑ ΣΤΟΧΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΞΗΣ ΜΟΝΙΜΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΟΥΝ ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ, ΤΙΣ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Τα πτυχία των κολλεγίων γίνονται ισότιμα των ΑΕΙ

Ουπουργός «ειδικών αποστολών» Α. Λοβέρδος δημιούργησε μια ακόμη νομοθετική ρύθμιση για να ανεβάσει πλήρως τα «πτυχία» που απονέμουν τα κολλέγια των εμπόρων της γνώσης στην κατηγορία των πανεπιστημιακών πτυχίων των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων. Ετσι, πλέον, όταν και αν γίνει η περιφημη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που τόσο επιθυμεί ο αστισμός, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στη χώρα μας θα είναι πια καθεστώς και η αναθεώρηση του σχετικού άρθρου απλά θα επικυρώσει μια πραγματικότητα.

Ο υπουργός Παιδείας κατέθεσε τροπολογία (αρ. τροπολογίας 2034/290, 21-11-2014) στο σχέδιο

νόμου για την έρευνα και την τεχνολογία, η αιτιολογική έκθεση της οποίας αναφέρει τα εξής:

«Με το άρθρο 49 του πρόσφατου ν. 4264/2014 (Α' 118) διευρύνθηκε η αρμοδιότητα του ΣΑΕΠ (Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων), έτσι ώστε να συμπεριλάβει την αναγνώριση της επαγγελματικής ισοδυναμίας δύο ακόμη κατηγοριών τίτλων σπουδών: πρώτων, τίτλων τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης που απονέμονται ΑΕΙ όχι μόνον κοινοτικών αλλά και τρίτων χωρών που συνεργάζονται στην Ελλάδα με κολλέγια του ν. 3696/2008, και δεύτερον, μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών που απονέμονται από Κολλέγια του ως άνω νόμου, εφόσον αυτά έχουν λάβει

πιστοποίηση (accreditation) από διεθνείς οργανισμούς πιστοποίησης.

Η ρύθμιση αυτή δεν περιέλαβε τα πρώτα πτυχία (bachelor's) τουλάχιστον τριετούς διάρκειας, τα οποία απονέμουν Κολλέγια που λειτουργούν στην Ελλάδα, βάσει προγραμμάτων σπουδών που επίσης έχουν πιστοποίηση (accreditation) από τους ίδιους διεθνείς οργανισμούς και μάλιστα από ετών.

Με την παρούσα ρύθμιση, λαμβανομένου υπόψη ότι η πιστοποίηση (accreditation) ενός προγράμματος σπουδών από τους εν λόγω οργανισμούς γίνεται με πολύ αυστηρότερους όρους απ' ότι η χορήγηση πτυχίων βάσει συμφωνιών πιστοποίησης (validation)

και δικαιόχρησης (franchising, βλ. άρθρο 1 παράγραφος 1 περ. α' ν. 3696/2008), επιχειρείται να καλυφθεί το σημειωθέν κενό και ταυτόχρονα να ρυθμιστεί ισότιμα η διαδικασία αναγνώρισης των πτυχίων που απονέμονται σε όλο το φάσμα της μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Και τούτο, αφ' ενός μεν με τη διεύρυνση του ορισμού των Κολλεγίων, ώστε να συμπεριληφθούν σε αυτά και όσα παρέχουν όχι μόνο μεταπτυχιακούς τίτλους σπουδών (master's), αλλά και πρώτο πτυχίο (bachelor's) βάσει προγραμμάτων που έχουν πιστοποίηση (accreditation) από έγκριτους διεθνείς οργανισμούς και αφ' ετέρου με την ανάθεσης στο ΣΑΕΠ της αναγνώρισης της επαγγελματικής

«Αντιπολιτευόμενοι» γελωτοποιοί

Καινούργιο συκώτι κάναμε δι-
καβάζοντας το νέο δημοσίευ-
μα της ιστοσελίδας aek-watch.
gr, το οποίο αναφέρεται στην
αποκάλυψη του φιάσκου της
αύξησης μετοχικού κεφαλαίου
της εταιρίας του Μελισσανίδη
από την εφημερίδα μας. Με το
γνωστό «υφάκι», αλλά και με
μπόλικη δόση προβοκατορολο-
γίας αυτή τη φορά, οι «αντιπο-
λιτευόμενοι» (λέμε τώρα) τον
Μελισσανίδη, προσπαθούν να
μας παραδώσουν μαθήματα
(επί ποίου αντικειμένου δεν
μπορέσαμε να καταλάβουμε,
όσο κι αν προσπαθήσαμε). Το
ίδιο αίσθημα ιλαρότητας πρέ-
πει να κατέλαβε και το συντά-
κτη γνωστής φιλαδελφειώτικης
ιστοσελίδας (krisseis.blogspot.
gr), γι' αυτό και φιλοξένησε την
«ανάλυση» του aek-watch.gr υπό
τον εξής εύστοχο τίτλο: «Το aek-
watch.gr "μαζεύει τη μπάλα από τα
δίχτυα" μετά την αποκάλυψη
της "Κόντρας" για την αύξηση
του μετοχικού κεφαλαίου της
"Δικέφαλος 1924 ΑΕ", και δίνει
οδηγίες πως μπορούν οι οπαδοί
να καταθέτουν χρήματα για το
γήπεδο Μελισσανίδη!». Ταμάμ,
που λένε και οι γείτονες...

Καταρχάς, ένα μικρό μάθη-
μα ελληνικών. Η εφημερίδα
μας και η ιστοσελίδα της δεν
έκανε καμιά «διαρροή» του εγ-

γράφου της «Δικέφαλος 1924»,
όπως γράφει το aek-watch.
Δεν ήταν δικό μας το έγγραφο
για να το διαρρεύσουμε. Εμείς
καταφέραμε να το βρούμε και
το **δημοσιεύσαμε**. Κι επειδή,
όπως γράφει το aek-watch,
«άρχισε σε κάποιους κύκλους
ν' αναπτύσσεται μια φιλολογία
σχετικά με το ποιος βρήκε την
πληροφορία και τη διέρρευσε»
(εδώ χρησιμοποιούν το σωστό
ρήμα), εμείς θα τους πούμε να
εξακολουθήσουν να ψάχνουν
για το «βαθύ λαρύγγι». Είναι μια
συναρπαστική απασχόληση. Κι
αν δεν τα καταφέρουν, μπορούν

ν' απευθυνθούν στη Νικολούλη.
Η πλάκα είναι πως οι συντά-
κτες του aek-watch βρήκαν την
ευκαιρία να εκφράσουν τα πα-
ράπονά τους στον big boss, που
έχει ανίκανους συνεργάτες, ενώ
αν έπαιρνε αυτούς θα τα είχε
καταφέρει καλύτερα. Δε νομί-
ζουμε ότι θα τα καταφέρουν (ο
big boss έχει τους ανθρώπους
του και δε γουστάρει επήλυδες),
αλλά επειδή η ελπίδα πεθαίνει
πάντα τελευταία, κάνουν μια
τελευταία προσπάθεια να του
πουλήσουν εκδούλευση. Ισως
και να απολογηθούν γιατί την
προηγούμενη εβδομάδα πα-

ρουσίασαν το δημοσίευμα της
«Κ» χωρίς καμιά κριτική.

Τώρα, λοιπόν, ενημερώνουν
τους αφελείς, ότι μπορεί η ΑΜΚ
να κατέληξε σε φιάσκο, όμως
αυτοί έμαθαν «από άτομα άξια
εμπιστοσύνης», ότι «υπάρχουν
τουλάχιστον 22 εκ. δεσμευμέ-
να», τα οποία θα δοθούν για
να χτιστεί το γήπεδο! Εμείς θα
θυμίσουμε την επίσης «σίγουρη»
πληροφορία που δημοσίευσαν
πριν από μερικές εβδομάδες,
ότι η ΑΜΚ συγκέντρωσε «επτα-
ψήφιο ποσό ανάμεσα στα 8 με
10 εκατ. ευρώ!»! Η σαν την άλλη
«εγκυρότατη πληροφορία», που
αναπαρήγαγαν προ καιρού, ότι
«η άδεια πρόκειται να εκδοθεί
πολύ σύντομα», διότι «έγινε
κατορθωτό επιτέλους να επι-
τευχθεί η "σωστή σύνθεση" στη
ΔΟΚΚ»!

Πάντα μες στη σιγουριά οι
πληροφορίες τους! Ασφαλώς
γνωρίζουν το παραμύθι του
ψεύτη βοσκού, αλλά δεν έχουν
και άλλη επιλογή προκειμένου
να προσφέρουν εκδούλευση
στον big boss. Αφού έκαναν και
το βήμα να μας υποδείξουν ως...
«εχθρούς της ΑΕΚ» και περί-
που... ανθρώπους του Μαρινάκη,
θεωρούν ότι έφτασαν στο κρε-
σέντο της δουλοφροσύνης και
ελπίζουν ότι ένα «μισθολάκο»
θα τον πάρουν.

Κορυφή του παγόβουνου ο Καρατζαφέρης

Ενας Καρατζαφέρης, κατηγορούμενος επισήμως για ψευδείς
δηλώσεις «πόθεν έσχες» και ερευνώμενος δικαστικά για χο-
ντρές μίζες από μεσάζοντες εταιριών οπλικών συστημάτων, δε
θα μπορούσε να είναι ένας απλός κατηγορούμενος. Η υπόθεση
έχει απ' όλα, έτσι όπως παρουσιάζεται από τα αστικά ΜΜΕ. Μέ-
χρι και για «πανέμορφη ξανθιά», με την οποία ο Καρατζαφέρης
«διατηρούσε στενή σχέση», η οποία διερράγη «λόγω οικονομι-
κών διαφορών», με αποτέλεσμα η «πανέμορφη ξανθιά» να με-
τατραπεί σε «θηλυκό Ιούδα» και να «βομβαρδίζει με μείλ τους
αρμόδιους δικαστές», από την ασφάλεια της Ζυρίχης όπου έχει
εγκατασταθεί, γίνεται λόγος. Όπως επίσης για 32 «έμπειρα στε-
λέχη της κρατικής ασφάλειας και της ΚΥΠ», που ακολουθούν τον
Καρατζαφέρη ακόμη και όταν πηγαίνει για κατούρημα, με εντολή
να τον συλλάβουν έτσι και προσπαθήσει να φύγει στο εξωτερικό.

Μιλάμε για κανονικό χολιγουντιανό σενάριο, που μόνο για
έναν Καρατζαφέρη θα μπορούσε να γραφτεί. Φεύγοντας από
τα σενάρια με «πανέμορφες ξανθιές» και «θηλυκούς Ιούδες»,
μπορούμε να προσγειωθούμε στην πεζή πραγματικότητα που
περιέγραψε σε δημοσίευσμά της η «Καθημερινή». Σύμφωνα με
το δημοσίευμα, που επικαλείται έγγραφα, μόλις ο Καρατζαφέρης
έμαθε ότι τον «ψάχνουν» η Αρχή για το ξέπλυμα μαύρου χρή-
ματος και η Εισαγγελία Διαφθοράς, επέδειξε ευελιξία ανάλογη
αυτής που επέδειξε κατά την πολιτική του διαδρομή, με αποτε-
λεσμα να κερδίσει το προσωνύμιο «κωλοτούμπας».

Εκλείσε την υπεράκτια εταιρία Catalina και μετέφερε το λογα-
ριασμό της σε άλλη τράπεζα. Αλλάξε όνομα στην υπεράκτια και
άλλαξε και τράπεζα και έδρα (τη μετέφερε σε άλλο φορολογικό
παράδεισο). Μετά, έκλεισε και αυτή την υπεράκτια και ίδρυσε
trust, στο οποίο δικαιούχους όρισε την αδελφή του και το γιο του.

Ο Καρατζαφέρης πολιτικά είναι τελειωμένος, ανεξάρτητα από
τη δικαστική μεταχείριση που θα του επιφυλάξει. Τα πολιτικά
ζητήματα, όμως, δεν περιορίζονται σ' αυτόν. Ούτε στα «πολιτικά
του παιδιά» που τώρα κάνουν καριέρα στη ΝΔ και ισχυρίζονται
ότι δε γνώριζαν τίποτα όταν έκαναν απανωτές ερωτήσεις για τα
εξοπλιστικά. Τα ερωτήματα αφορούν όλα τα κόμματα εξουσί-
ας της τελευταίας δεκαετίας. Ο Μείμαρκης δήλωσε πριν από
καιρό με νόημα, ότι όλοι οι εκπρόσωποι των κομμάτων πήγαιναν
στο υπουργείο Αμυνας, όταν ο ίδιος ήταν υπουργός, με μορφή
αντιπροσωπίας, ενώ ο Καρατζαφέρης πήγαινε πάντοτε μόνος
του! Ο Καρατζαφέρης, στην τότε σύγκρουσή τους, τον είχε απο-
καλέσει «μπροστάντζα». Ως υπουργός αρμόδιος για τα εξοπλι-
στικά ο Μείμαρκης δεν είχε καταλάβει τίποτα. Τόσο αφελής
ήταν; Το ΠΑΣΟΚ δεν είχε καταλάβει τίποτα; Τόσο αφελείς ήταν
οι υπουργοί του; Γιατί δεν έκαναν έρευνες για να δουν τι τρέχει;
Κι αν είχαν υποψίες, αναπόδεικτες έστω, γιατί συνεργάστηκαν
με τον Καρατζαφέρη στην κυβέρνηση Παπαδήμου;

Όταν ξέσπασε το «σκάνδαλο Τσοχατζόπουλου», γράψαμε ότι
ο άλλοτε ισχυρός άνδρας του ΠΑΣΟΚ είναι μόνο η κορυφή του
παγόβουνου. Ο απρόσεκτος εκείνος πολιτικός που μες στην αλα-
ζονεία του δεν πήρε ούτε τα στοιχειώδη μέτρα κάλυψης, γι' αυτό
και όταν το σύστημα θέλησε να τον χρησιμοποιήσει ως αποδιο-
πομπαίο τράγο ήταν τόσο «ανοιχτός» που δεν μπορούσαν να τον
σώσουν ούτε οι καλύτεροι δικηγόροι. Το ίδιο ισχύει και για τον
Καρατζαφέρη. Αντί να κάνει στη μπάντα (όπως έχουν κάνει αρκε-
τοί πρώην πρωτοκλασάτοι πολιτικοί και του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ),
θέλησε να εξακολουθήσει να το παίζει κομματάρχης, βάζοντας
και όρους στον Σαμαρά. Δεν ήταν, λοιπόν, καθόλου δύσκολο να
τον «τσιμπήσουν» και να τον περιφέρουν τώρα κι αυτόν ως απο-
διοπομπαίο τράγο. Κι αυτός, όμως, όπως και ο Τσοχατζόπουλος,
δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Η αστική πολιτική
είναι ταυτισμένη με μικρά και μεγάλα σκάνδαλα, με μίζες και
νταβατζιλίκια, με μεσάζοντες και «μπροστινούς», με διαπλοκή
και διαφθορά. Κάποια στιγμή, όταν το πράγμα αρχίζει να ζέχνει
και η μπόχα δεν καλύπτεται με τίποτα, αλλά και όταν κάποιες
εσωτερικές συγκρούσεις στην αστική πολιτική φτάνουν στο μη
παρέκει, έρχεται η ώρα της «κάθαρσης».

Κάποιες φορές, αυτή η «κάθαρση» παίρνει χαρακτηριστικά φι-
άσκου, όπως έγινε το 1990 με τον παραπεμφθέντα για το σκάν-
δαλο Κοσκωτά Α. Παπανδρέου, ο οποίος αθωώθηκε και σε τρία
χρόνια ήταν και πάλι πρωθυπουργός (όχι μόνο δεν τον καταδί-
κασαν, αλλά ούτε στο σπίτι του δεν κατάφεραν να τον στείλουν).
Αλλες φορές, όταν κάποιος είναι ήδη τελειωμένος πολιτικά, μπο-
ρεί να στείλουν και κάποιους στη φυλακή, σε μια προσπάθεια να
ικανοποιήσουν το «κοινό περί δικαίου αίσθημα». Τη διαφθορά και
τη διαπλοκή, όμως, ούτε θέλουν ούτε μπορούν να την πατάξουν,
γιατί αυτή συντηρεί το πολιτικό προσωπικό που διαχειρίζεται τις
τύχες του αστικού συστήματος. Κι αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην
Ελλάδα, αλλά παντού. Δείτε τη Γερμανία, το βασίλειο του Λου-
θηρανισμού. Δεν υπάρχει γερμανικό μονοπώλιο που να μην έχει
χρησιμοποιήσει μηχανισμό μίζων για να πάρει δουλειές. Λέτε
μέσα στη Γερμανία να ισχύουν άλλα; Να γίνονται οι δουλειές με
διαφάνεια και αξιοκρατία;

Γήπεδο-εμπορική επιχείρηση Μελισσανίδη

Λεφτά δεν υπάρχουν, άδεια δεν προβλέπεται

Στις 24 Νοέμβρη, από την
ΣΠΑΕ ΑΕΚ εκδόθηκε και
δημοσιεύτηκε στα «υπαλληλι-
κά» Μέσα η εξής ανακοίνωση:
«Παρακαλούνται οι φιλάθλοι
της ομάδας μας που κατέ-
θεσαν χρήματα για μετοχές
της Δικέφαλος 1924 (προ της
εγκρίσεως της αύξησης του
Μετοχικού Κεφαλαίου από
την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς)
των οποίων το ονοματεπώνυμο
βρίσκεται στη συννημένη λίστα

να επικοινωνήσουν με τα γρα-
φεία της ΠΑΕ ΑΕΚ (τηλ. 210-
6855850, vnomikou@aekfc.gr
κα Βιβή Νομικού) προκειμένου
να δηλώσουν τα στοιχεία τους
ολοκληρωμένα όπως απαιτεί
ο νόμος ώστε να εκδοθούν οι
μετοχές που τους αναλογούν».

Ετσι, σεμνά και ταπεινά,
μετά την αποκάλυψη από την
«Κόντρα» του φιάσκου της αύ-
ξησης μετοχικού κεφαλαίου,
που έφτασε το... δυσθεώρητο

ποσό των 1,8 εκατ. ευρώ, μόλις
6,21% των 29 εκατ. ευρώ που
ήταν ο στόχος, η συμφερώντων
Μελισσανίδη εταιρία καλεί μια
μερίδα οπαδών (δεν είναι ούτε
130 άτομα) να συμπληρώσει τα
στοιχεία τα οποία προφανώς
δεν είναι πλήρη, γιατί έσπευ-
σαν να καταθέσουν λεφτά
πριν την έγκριση της Αύξησης
Μετοχικού Κεφαλαίου από
την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.
Σφίγγουν φαίνεται τα γάλατα
και πρέπει να μοιράσουν τις
μετοχές, για να μην έχουν νο-
μικά μπλεξίματα.

Τι γίνεται, όμως, με τους
αγοραστές εισιτηρίων διαρ-
κείας, πέρσι και φέτος, στους
οποίους υποσχέθηκαν ότι το
μεγαλύτερο μέρος θα διατε-
θεί για αγορά μετοχών στο
πλαίσιο της ΑΜΚ; Στο 1,8 εκατ.
ευρώ δεν περιλαμβάνονται τα
δικά τους λεφτά (το ποσό θα
ήταν υπερδιπλάσιο αν περι-
λαμβάνονταν). Ας κάνουν το
κουμάντο τους οι συγκεκρι-
μένοι οπαδοί, αλλιώς δε θα
πάρουν ούτε τα διακοσμητικά
χαρτιά με τις μετοχές για να
'χουν να τα δείχνουν στα παι-
διά και τα εγγόνια τους. Εμείς
θα επαναλάβουμε το ερώτημα
που θέσαμε όταν αποκαλύψα-
με το φιάσκο της ΑΜΚ: όταν
μια εταιρία υπόσχεται δημό-
σια ότι το μεγαλύτερο τμήμα

ενός «προϊόντος» που πουλά-
ει (τα εισιτήρια διαρκείας εν
προκειμένω) θα χρησιμοποιη-
θεί για την αγορά μετοχών και
δεν ανταποκρίνεται σ' αυτή
της τη δέσμευση, δεν πρέπει
να επέμβουν αυτεπάγγελα οι
αρμόδιες για την τήρηση της
νομιμότητας αρχές;

Η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, πά-
ντως, εξακολουθεί να μην δη-
μοσιεύει το αποτέλεσμα της
ΑΜΚ, ως έχει υποχρέωση, πα-
ρά την έγγραφη προειδοποίη-
ση που έχει από την Επιτροπή
Κεφαλαιαγοράς. Ο γενικός
διευθυντής της Ν. Στράτος,
με τον οποίο επικοινωνήσαμε,
μας είπε ότι έχει διαβάσει το
δημοσίευσμά μας στο www.
eksegersi.gr, οπότε δεν υπάρ-
χει λόγος να το βγάλει και η
εταιρία! Τι πρόβλημα έχετε,
αφού το έχετε δημοσιεύσει,
ήταν η απάντησή του!

ΥΓ: Πάει ο Οκτώβρης, πάει
κι ο Νοέμβρης και η άδεια που
με τόση κατηγορηματικότητα
έταζαν στους οπαδούς της
ΑΕΚ, ακόμη να εκδοθεί. Δεν
γράφουμε τίποτ' άλλο, γιατί
περιμένουμε την επίσημη από-
ψη από τη ΔΑΟΚΑ, τη νέα
διεύθυνση που διαδέχτηκε τη
ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ. Άδεια, πά-
ντως... δεν προβλέπεται.

ισοδυναμίας και των εν λόγω
πτυχίων».

Τι σημαίνουν τα παραπάνω;
Η κυβέρνηση, υλοποιώντας τις
κατευθύνσεις της κακόφημης
Διακήρυξης της Μπολόνια δεν
αρκείται μόνο στην αναγνώριση
της ισοτιμίας των τίτλων σπου-
δών (που γίνεται εύσημα μέσω
της αναγνώρισης της ισοτιμίας
των επαγγελματικών δικαιωμά-
των), που απονέμουν πανεπιστή-
μια κοινοτικών και τρίτων χωρών
που συνεργάζονται με εγχώρια
κολλέγια, ούτε στην αναγνώρι-
ση των μεταπτυχιακών τίτλων
σπουδών που απονέμονται από
τα κολλέγια. Επεκτείνει την ανα-
γνώριση της «επαγγελματικής
ισοδυναμίας» και στα πρώτα
πτυχία (bachelor's) τριτοβάθ-
μιας, τα οποία απονέμουν τα
κολλέγια που λειτουργούν στην

Ελλάδα, βάσει προγραμμάτων
σπουδών που επίσης έχουν
πιστοποίηση από διεθνείς ορ-
γανισμούς. Και το κάνει με το
γελοίο επιχείρημα ότι αυτές οι
«πιστοποιήσεις» απαιτούν αυ-
στηρές προδιαγραφές, λες και
δεν ξέρουμε ότι τα πάντα στην
τριτοβάθμια εκπαίδευση της ΕΕ
έχουν γίνει μπάχαλο λόγω της
εφαρμογής της Μπολόνια και
των κατευθύνσεων που έχει δώ-
σει το κεφάλαιο για την ανώτατη
εκπαίδευση. Ειδικά με το τελευ-
ταίο, καθιερώνονται στην ουσία,
στην πράξη (ο νόμος Διαμαντο-
πούλου το προβλέπει, πλην,
όμως, δεν έχει ακόμη εφαρμο-
γή στα ελληνικά πανεπιστήμια),
τα πτυχία τριετούς διάρκειας
σπουδών, πιέζοντας παραπέρα
τα ιδρύματα στην υποβάθμιση
των πανεπιστημιακών σπουδών.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορθιοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Ηταν 2 Δεκεμβρίου του 1902 όταν οι βουλευτές Λεβίδης, Σμολένσκι και Βεστενίτης επέλεξαν στη βουλή τα καθίσματα του άκρου της αριστερής πτέρυγας και ονόμαζαν την ανεξάρτητη ομάδα τους «Ακρα Αριστερά».

Και αφού ξεκινήσαμε με ιστορικά γεγονότα, ας μην παραλείψουμε ένα ακόμη, αφού έλαχε να είμαστε παρόντες ακριβώς στη λαμπρή στιγμή που γράφεται η ιστορία. Ηταν Νοέμβρης του εθνοσωτήριου μνημονιακού έτους 2014 όταν το φλερτ Τζάκρη-ΣυΡΙΖΑ οδηγούσε σε αρραβώνες. Το γεγονός είναι από μόνο του αρκούντως διασκεδαστικό (και προβλέπεται να γίνει ακόμη περισσότερο στη συνέχεια), απαλλάσσοντάς μας από τη διακωμώδησή του. Ωστόσο, άπτεται των ιστορικών καθηκόντων της λαϊκής (like kiss) μούσας, που καταγράφει στον χοντρό (ποιος Πάγκαλος ρε;) τόμο της Ιστορίας:

Θοδώρα μου νοικοκυρά Θοδώρα χρυσοχέρα
πόσους αρραβωνιάστηκες; Με πόσους έχεις πάει;
Έχεις προικιά ή μοναχά προικία είν' το μυαλό σου
η στάση η αταλάντευτη, η ιδεολογία;

Λοιπόν, κατέβηκαν τα κοπάδια στα χειμαδιά για να ξεχειμωνιάσουν, έσφιξαν τα κρύα κι εμείς ακόμη αναζητάμε την αντίστοιχη με τον «παραθερισμό» λέξη για τον χειμώνα για να ξέρουμε τι κάνουμε και να το λέμε όταν μας ρωτάνε. Με το ίδιο καμάρι που λέμε «παραθερίζουμε»...

Καλώ ομελέτα κι έρχεται!

Μας κούφανε ο αζεπέραςτος Ντινόπουλος, χαρακτηρίζοντας «κομμουνιστές που πιστεύουν στον μαρξισμό-λενινισμό» τους ΣυΡΙΖΑίους, στολίζοντάς τους και με διάφορα άλλα. Αυτό βέβαια έγινε στην απολύτως στέρφα στον τομέα παραγωγής πολιτικής σκέψης επαρχία, όπου όλα τα λαμπρά πολιτικά ζώα –κατά Αριστοτέλη- περιμένουν ν' ακούσουν καμιά παρόλα για να την αντιγράψουν ή να την επικρίνουν και να γνωστοποιήσουν έτσι την ύπαρξή τους. Ενοχλήθηκαν λοιπόν η αυριανή κυβέρνηση και τα στελέχη του βουνού και του λόγγου. Παράτησαν καθρέφτες και πρόβες, κουβέντες και προσεγγίσεις. Και βγήκαν αλαφιασμένοι στο μείντάνι, χωρίς ούτε ένας να βρεθεί και να κράξει «τι κομμουνιστές ρε;».

Στο σημείο αυτό το θολωμένο μυαλό της Κοκκινোসκουφίτσας ανέσυρε παλιότερο δημοσίευμα της «Αυγής» το οποίο παραθέτει: «Η λέξη κάλπη είναι σχεδόν ομόηχη με τον κάλπη, τον απατεώνα δηλαδή, αλλά αυτό είναι συμπτωματικό. Ο κάλπη έχει τουρκική ετυμολογία (kalp), άσχετο αν καμιά φορά οι κάλπες βγάζουν κάλπικο αποτέλεσμα».

Κι επειδή κάποιοι ίσως θορυβήθηκαν από το «θολωμένο μυαλό», μένουμε στην Ξάνθη όπου έγιναν οι δηλώσεις Ντινόπουλου, ανασύρουμε τον απολύτως καταφρονεμένο Ξανθιώτη (ο Χατζιδάκις έριξε μαύρη πέτρα, ενώ σ' αυτόν έριξαν μαύρες πέτρες) και θυμίζουμε: «Στο θολωμένο μου μυαλό / ο κόσμος είναι μια σταλιά / κάτι σκίες απ' τα παλιά / και κάποιο πάθος μου τρελό. / Και κάποιο πάθος μου τρελό / στο θολωμένο μου μυαλό. / Το θολωμένο μου μυαλό / μ' έχει προδώσει προ πολλού / του λέω αλλού και τρέχει αλλού / με κάνει και παραμιλώ. / Με κάνει και παραμιλώ / το θολωμένο μου μυαλό. / Του θολωμένου μου μυαλού / τους εφιάλτες τραγουδώ / κι αν σας επίκρανα ως εδώ / φταίει το πάθος του τρελού. / Φταίει το πάθος του τρελού / του θολωμένου μου μυαλού».

Ξεπουλήθηκαν και τα δεκατέσσερα περιφερειακά αεροδρόμια από το ΤΑΙΠΕΔ (Τρίτων Αποθησαυρισμός από την Ιδιωτική Περιουσία του Δημοσίου). Σε Γερμανούς φυσικά...

Επειδή είναι πολυάριθμοι και πολυάρρυθμοι οι φιλομαθείς σύντροφοι αναγνώστες που ρωτούν σχετικά, η επιστημονική ομάδα της στήλης απαντά, στην κατεύθυνση της λαϊκής επιμόρφωσης: Το ευρωκοινοβούλιο είναι ένα κοινοβούλιο που λειτουργεί με ευρώ. Όπως και το ευρωβαρόμετρο, το ευρωδικαστήριο, η Ευροpol, η Eurovision (αυτή λειτουργεί και στη θέα ή ακόμη και στο όραμα –vision- των ευρώ), οι ευρωβουλευτές, όπως κάθε ευρώ-πέος. Ας τα έχουμε κατά νου αυτά και ας μελετάμε τώρα που έχουμε την ευκαιρία, μια και διάγουμε μακρά περίοδο ειρήνης, νηστείας και προσευχής, αποχής από τις διαδικασίες (όχι βέβαια από τις θεωρητικές) για την άρση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Θυμίζουμε ότι η στήλη, λόγω της επιστημονικής έρευνας που εξασκεί συστηματικά, έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα ΜΜΕ (Mind Masturbation Emphasis), που χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ (Εις Σακούλες Παρεχόμενα Απαλλοτριωθέντα).

Κοκκινোসκουφίτσα

Για το ζήτημα της κατεδάφισης της Στρούγκας Ατακτη φυγή Βασιλόπουλου

Όπως συμβαίνει πάντα με τα θρασίμια, που απειλούν αλλά δεν έχουν το θάρρος να κάνουν μια σύγκρουση, όταν βλέπουν ότι δεν έχουν πλεονέκτημα, ο συριζαίος (τροτσκιστής τρομάρα του!) δήμαρχος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Α. Βασιλόπουλος προτίμησε να το βάλει στα πόδια, όταν η συνέλευση της Κατάληψης Στρούγκας αρνήθηκε να κάνει οποιαδήποτε κλειστή συζήτηση μαζί του και απαιτήσε καθαρές εξηγήσεις, σε δημόσια συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου.

Ο Βασιλόπουλος είχε καλέσει τη Στρούγκα σε συνάντηση την Παρασκευή 21 Νοέμβρη «για να συζητήσουν», η Στρούγκα αρνήθηκε να πάει και την Κυριακή εξέδωσε μια δριμύτατη ανακοίνωση (τη δημοσιεύουμε ολόκληρη παρακάτω). Το απόγευμα της Δευτέρας, παρά τις προσπάθειες της παρέας του Βασιλόπουλου να «σπρώξει» προς τα πίσω ένα θέμα της ημερήσιας διάταξης του δημοτικού συμβουλίου, που αφορούσε το κτίριο της Στρούγκας, μέλη της συνέλευσης διαμαρτυρήθηκαν έντονα και επέβαλαν να συζητηθεί το θέμα στη σειρά του, αφού προηγουμένως εκπρόσωπός τους διάβασε δυνατά και εις επήκουσιν όλων την ανακοίνωση της συνέλευσης.

Στη συνέχεια, ένας πελιδνός Βασιλόπουλος διάβασε ένα κείμενο που είχε έτοιμο και το οποίο ζήτησε να περιληφθεί στα πρακτικά της συνεδρίασης. Σύμφωνα με το κείμενο, «κάποιοι» θέλουν να υποδουλήσουν αντιπαράθεση των κοινωνικών χώρων με τη δημοτική αρχή, για λόγους που «αδυνατεί να κατανοήσει» (ο κακόμοιρος, έχει πρόβλημα αντιληπτικής ικανότητας!). Είχε μπει και πέρσι, λέει, κωδικός για την κατεδάφιση της Στρούγκας, αλλά η Αποκεντρωμένη Διοίκηση ζήτησε να ισοσκελιστεί ο προϋπολογισμός και αυτός ο κωδικός βγήκε. Γιατί, τότε, δεν τον έβγαλε κι αυτός, αλλά είναι ο πρώτος δήμαρχος που προβλέπει κωδικό κατεδάφισης της Στρούγκας;

Απολογήθηκε με το άθλιο επιχείρημα, ότι ο κωδικός γράφει μόνο 1 ευρώ, που σημαίνει ότι το έργο δε θα γίνει! Τότε γιατί έπρεπε να μπει ο κωδικός; Εμφανίστηκε ως... πολιτικό μεγαλόψυχος, δηλώνοντας ότι τουλάχιστον για τα επόμενα δυο χρόνια ο Δήμος δε θα έχει λεφτά για να χτίσει ΚΑΠΗ και όταν βρει λεφτά, θα χτίσει ένα μεγάλο κτίριο, στο οποίο θα μπορεί να μεταστεγαστεί και η Στρούγκα, ενώ κατά τη διάρκεια της κατασκευής του νέου κτιρίου ο Δήμος θα φροντίσει να βρει χώρο προσωρινής μετεγκατάστασης.

Το ερώτημα, όμως, παραμένει. Αφού ο Δήμος δεν έχει λεφτά για να χτίσει κτίριο στο χώρο της Στρούγκας, γιατί δημιουργήσε κωδικό μόνο για την κατεδάφιση και δεν περίμενε να

βρει τα λεφτά για να φτιάξει το κτίριο και να εγγράψει συνολικά το έργο στο τεχνικό πρόγραμμα και τον προϋπολογισμό του; Η απάντηση είναι απλή και τη δώσαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Ο Βασιλόπουλος, με το φανατισμό του νεοφώτιστου εξουσιαστή και την πολιτική βλακεία που χαρακτηρίζει τον πολιτικό του χώρο, προσπάθησε να ασκήσει έναν εκβιασμό πάνω στη Στρούγκα, η οποία είναι η μοναδική συλλογικότητα που αντιπολιτεύεται την άθλια διοίκησή του. Νόμισε, κρίνοντας από τον εαυτό του, που σερόνταν στις μυστικές συσκέψεις με τον Μελισσανίδη και τους ανθρώπους του και έκανε το delivery boy του Στρατούλη και του Φλαμπουράρη, ότι η συνέλευση της Στρούγκας θα σερόνταν σ' ένα παρασκηνακό παζάρι μαζί του και στο τέλος θα του... χρωστούσε και χάρη για τις παρασκηνακές διαβεβαιώσεις που θα έδινε. Νόμιζε ο αφελής, ότι θα αναγνωριζόταν ως προστάτης της Στρούγκας, οπότε θα σταματούσε και η αντιπολίτευση προς τη νέα δημοτική διοίκηση από τη συλλογικότητα.

Η Στρούγκα, που έχει κλείσει πενταετία στο χώρο, τον οποίο μετέτρεψε από κατοικία τρωκτικών και παράσιτων στο πιο ζωντανό κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό κύτταρο της Φιλαδέλφειας, βρίσκεται εκεί πριν καν ο Βασιλόπουλος φιλοδοξήσει να γίνει δήμαρχος και πριν τα εκλεκτά τέκνα πρώην δημοτικών παραγόντων πάρουν τη σκυτάλη από τους γονείς τους (μη νομίζετε ότι αυτά τα κάνουν μόνο οι Μητσοτάκηδες και οι Παπανδρέου). Πέρασαν άλλες δύο διοικήσεις πριν τον Βασιλόπουλο και η Στρούγκα ουδέποτε μίληκε σε παζάρια και συζητήσεις παρασκηναίου. Την ίδια στάση κράτησε και τώρα. Αλλά πού να τα καταλάβουν αυτά άνθρωποι σαν τον Βασιλόπουλο και την παρέα του.

Το αποτέλεσμα, μετά την οξεία ανακοίνωση της Στρούγκας, ήταν η άτακτη φυγή του Βασιλόπουλου, που δεν απέφυγε τη γελοιοποίηση καθώς προσπάθησε να το παίζει... θιγμένος: «εμείς σας αγαπάμε, αλλά κάποιοι θέλουν να μαςβάλουν να μαλώσουμε!»! Ακόμη πιο γελοίο είναι το επιχείρημα ότι ο κωδικός μίληκε περίπου... για πλάκα. Ακόμη και δημοτικοί σύμβουλοι της παράταξης Βασιλόπουλου ρωτούσαν, αποκαλύπτοντας την ασητευσή τους, γιατί υπάρχει η διαφορά ανάμεσα στο τεχνικό πρόγραμμα, που γράφει 5.000 ευρώ, και τον προϋπολογισμό, που γράφει 1 ευρώ. Να επαναλάβουμε, μπας και το μάθουν, αυτό που γράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Ο προϋπολογισμός μπορεί οποιαδήποτε στιγμή μέσα στο χρόνο να αναθεωρηθεί και να εγγραφεί το κονδύλι των 5.000 ευρώ, που είναι άλλωστε αστέιο για τον προϋπολογισμό

ενός Δήμου.

Εμείς εκτιμούμε ότι ο Βασιλόπουλος δε θα τολμήσει να τα βάλει με τη Στρούγκα. Δοκίμασε να ασκήσει τον εκβιασμό και έβαλε την ουρά στα σκέλια σα δαρμένο σκυλί. Αν του έχει μείνει λίγο φιλότιμο, οφείλει να αφαιρέσει τους συγκεκριμένους κωδικούς από το τεχνικό πρόγραμμα και τον προϋπολογισμό του Δήμου. Ας αποδείξει έμπρακτα ότι εννοεί όλ' αυτά τα δακρύβρεχτα που περιλαμβάνει η δήλωση που διάβασε στο δημοτικό συμβούλιο. Επαιξε και έχασε. Αν δεν αφαιρέσει τον κωδικό και τον αφήσει για να λειτουργεί σαν οιονεί απειλή για τη Στρούγκα, θα κρατήσει μια ντροπή, η οποία θα τον συνοδεύει. Θα είναι ο πρώτος δήμαρχος που διακήρυξε πολιτική πρόθεση να κατεδαφίσει τη Στρούγκα.

Παραθέτουμε στη συνέχεια την ανακοίνωση της Στρούγκας.

Ποιοι φοβούνται την Στρούγκα...;

Στις 10/11 δημοσιεύθηκε το σχέδιο τεχνικού προγράμματος και προϋπολογισμού του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας για το οικονομικό έτος 2015, το οποίο θα κατατεθεί προς ψήφιση στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο. Είναι η πρώτη φορά που μπαίνει στον προϋπολογισμό του Δήμου κατ' αυτό τον τρόπο, η κατεδάφιση της Στρούγκας.

Λίγες μέρες αργότερα κληθήκαμε να συμμετάσχουμε σε συζήτηση με τη δημοτική αρχή, «για να μας ενημερώσουν για τις προθέσεις τους σχετικά με το χώρο». Φυσικά στη συνάντηση δεν πήγαμε, γιατί η Στρούγκα, πάντοτε, απέναντι στις κλειστές συναντήσεις σε γραφεία δημάρχων, είχε να αντιτάξει τη δημόσια συζήτηση και την απεύθυνση στην τοπική κοινωνία της Φιλαδέλφειας.

Σίγουρα θα σπεύσουν να βρουν δικαιολογίες. Η ύπαρξη όμως, αυτή καθαυτή της κατεδάφισης, δείχνει την πολιτική βούληση του Δήμου. Η νέα δημοτική αρχή, που μετρά μόλις τρεις μήνες ζωής, δείχνει ότι θέλει να τελειώσει στα γρήγορα με τη Στρούγκα, γκρεμίζοντάς τη, για να μπορέσει μετά απερίσπαστη, να συνεχίσει το «έργο» της.

Η επίθεση αυτή δε μας εκπλήσσει. Ερχεται, μάλιστα, σε μία στιγμή που μόνο ως τυχαία δεν μπορεί να εκληφθεί. Από την άνοιξη του 2014, η Στρούγκα, αναλαμβάνοντας αρχικά πρωτοβουλίες με τη δράση της και στη συνέχεια συμμετέχοντας στο Συντονιστικό Κατοίκων Ν.Φ. - Ν.Χ. και γύρω περιοχών, δίνει έναν απ' τους σημαντικότερους αγώνες που έχει δώσει στα σχεδόν έξι χρόνια λειτουργίας της, ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα και στον κατακερματισμό του Αλσους από τον μεγαλοεπιχειρηματία Μελισσανίδη. Στοχοποιήθηκε, χτυπήθηκε και

τώρα ξαναχτυπιέται.

Με την επίθεση αυτή, επιβεβαιώνεται η πεποίθηση ότι η δημοτική αρχή του Βασιλόπουλου, έρχεται απλά να διαδεχτεί τις προηγούμενες, χωρίς να διαφοροποιείται στην πράξη σε τίποτα, όσο κι αν θέλει να πείσει για το αντίθετο. Αν τη δει κανείς και μέσα στο πλαίσιο των επιθέσεων που δέχονται η Βίλα Ζωγράφου και το «Πατινάζ» στο Αιγάλεω, από τις τοπικές δημοτικές παρατάξεις που στηρίχθηκαν από το ΣΥΡΙΖΑ, δε θα δυσκολευτεί να καταλάβει ότι πρόκειται για τη συνολικότερη πολιτική των παρατάξεων της «ριζοσπαστικής αριστεράς», απέναντι στις καταλήψεις και τους ελεύθερους χώρους. Με το που μύρισαν λίγο εξουσία, σπεύδουν να τσακίσουν οτιδήποτε μπορεί να τους δυσκολέψει ή να σταθεί απέναντί τους, ακριβώς όπως έκαναν οι προκάτοχοί τους.

Η Στρούγκα, όμως, είναι ένας χώρος ελευθερίας. Ένας χώρος έκφρασης, μέσα στην καρδιά της πόλης, ανοιχτός για όλους. Ένας χώρος πολιτικών και κοινωνικών δράσεων, που προτάσσει την αντίσταση, την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη.

Από το Μάρτη του 2009, νέοι άνθρωποι της περιοχής, ενεργοί στα κινήματα, με βλέψεις σε ένα καλύτερο αύριο, με εκατοντάδες ώρες εργασίων, μετέτρεψαν το χώρο της παλιάς ταβέρνας, από ερείπιο, σε έναν χώρο ζεστό, φιλόξενο και πάνω απ' όλα ζωντανό. Από τότε και σε καθημερινή βάση, γίνονται ανοιχτές συνελεύσεις, πολιτικές εκδηλώσεις και συζητήσεις, συναυλίες και γλέντια οικονομικής ενίσχυσης, θεατρικές παραστάσεις, προβολές ταινιών, παιδικά εργαστήρια με δεκάδες γονείς και παιδιά.

Ένας χώρος σαν τη Στρούγκα, ριζοσπαστικός, ελεύθερος και δημόσιος, αφήνει το στίγμα του σε όλη τη γειτονιά. Δίνει διαφορετική πνοή σε ολόκληρη την πόλη, παραμένοντας ο μόνος ζωντανός κοινωνικός και πολιτικός χώρος. Σίγουρα, ένας τέτοιος χώρος, δε χωράει μέσα στην πόλη-εμπόρευμα που ήδη έχουν αρχίσει να φτιάχνουν.

Μία τέτοια κίνηση λοιπόν, μέσα στο πλαίσιο που περιγράφουμε παραπάνω, μόνο ως επιθετική μπορεί να γίνει αντιληπτή και μόνο ως τέτοια θα αντιμετωπιστεί. Δε θα τους αφήσουμε να γκρεμίσουν τη Στρούγκα. Θα σταθούμε απέναντί τους, σε οποιαδήποτε προσπάθεια κατεδάφισης του χώρου.

ΗΜΑΣΤΑΝ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΜΕ ΕΔΩ.
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΡΟΥΓΚΑ
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Η νέα διοίκηση του Δήμου Αριστοτέλη

Καρφώνει πισώπλατα το κίνημα αντίστασης των κατοίκων της Χαλκιδικής

Χιλιάδες κάτοικοι της Χαλκιδικής βρέθηκαν την περασμένη Κυριακή το πρωί στον Κάκαβο, το πανέμορφο βουνό που το ξεκοιλιάζουν οι χρυσοθήρες της «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ, αντιμέτωποι για μια ακόμη φορά με τα ΜΑΤ, τα γκλομπ και τα χημικά τους. Αυτή η κινητοποίηση, όμως, δεν ήταν σαν τις άλλες. Εκ των πραγμάτων, ήταν και μια απάντηση του πραγματικού κινήματος αντίστασης στην καταστροφή της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής στη νέα δημοτική διοίκηση του δήμου Αριστοτέλη, η οποία με μια ομόφωνη απόφασή της, τρεις μέρες πριν, πέταξε τις μάσκες και με μια πρόστυχη στάση Πόντιου Πιλάτου γύρισε την πλάτη στους αγωνιζόμενους κατοίκους και «κοίταξε» με νόημα τους χρυσοθήρες, βάζοντας πλάτη για να μην απαντήσει το καταστροφικό τους έργο.

«Επειδή η αδειοδότηση ή η ακύρωση αδειών των μεταλλευτικών δραστηριοτήτων υπερβαίνει και είναι εκτός των θεσμικών αρμοδιοτήτων του Δήμου, ως Νέα Δημοτική Αρχή, ανοίγουμε το διάλογο προς όλες τις κατευθύνσεις για επίτευξη της καλύτερης δυνατής λύσης για την ανάπτυξη της περιοχής». Αυτό αναφέρει η ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, την οποία εν μέσω χειροκροτημάτων διάβασε ο πρόεδρός του Γ. Ζουμπάς, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ!

Η καλή μέρα φαίνεται από το πρωί. Εξαργατάει, όμως, για ποιους είναι καλή η μέρα. Οι «Πολίτες Αριστοτέλη», ιστοσελίδα που υποστηρίζει τα συμφέροντα των χρυσοθήρων, είχε ενημερωθεί σχετικά (από ποιους άραγε;) και πανηγύριζε από το πρωί. Όχι μόνο γνώριζε τι απόφαση θα πάρει το βράδυ το Δημοτικό Συμβούλιο, αλλά τη σχολίαζε κιόλας: «Τα μεταλλεία, όπως έχει επισημάνει προεκλογικά και ο κ. Μίχος δεν μπορεί να τα κλείσει ο δήμος. Δεν έχει τέτοια αρμοδιότητα. Αυτό που κάνει ο δήμος σήμερα είναι να δώσει **ένα ψήφισμα** "κατά της επέκτασης της υπάρχουσας μεταλλευτικής δραστηριότητας λόγω αδυναμίας της φέρουσας ικανότητας του εδάφους της περιοχής", που τόσο πολύ έλειπε μέχρι σήμερα από το αρχείο της αντίστοιχης βιομηχανίας ψηφισμάτων των "antigold". Ενα ψήφισμα που θα γίνει επικοινωνιακό φέιγ βολάν και θα απορροφηθεί κυρίως από τη νέα βιομηχανία προσφυγών που ξαναστήνεται παρά τους δύσκολους οικονομικά καιρούς που διανύουμε. Αυτή όμως είναι η **μικρή εικόνα**. Κατά τη γνώμη μας, η **μεγάλη εικόνα** είναι πιο σημαντική. Μια εικόνα που θέλει αυτή την κοινωνία να χτίζει και

πάλι γέφυρες επανασύνδεσης και συνεννόησης δομημένες με κανόνες ειλικρίνειας και αμοιβαιότητας».

Η «μεγάλη εικόνα», την οποία με τόση αγαλλίαση βλέπουν οι άνθρωποι των χρυσοθήρων, λέει ότι ο Δήμος κηρύσσει εαυτόν αναρμόδιο για οτιδήποτε έχει σχέση με το καταστροφικό όργιο των χρυσοθήρων και δεν πρόκειται να αναμειχθεί! Για να το πούμε απλά, ο Δήμος δεν προτίθεται να ασκήσει προσφυγή στο ΣτΕ κατά της προκλητικής και παράνομης αδειοδότησης της «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ για την κατασκευή του εργοστασίου, το οποίο ήδη κατασκευάζει **χωρίς καμία άδεια**.

Και όμως, ο Δήμος είναι ο κατεξοχήν αρμόδιος να το κάνει. Όχι μόνο ηθικά και πολιτικά, αλλά και θεσμικά. Ο παπα-Χριστόδουλος Αγγελόγλου, ο οποίος μίλησε εκ μέρους των αγωνιζόμενων κατοίκων, υπήρξε αναλυτικότατος. Δεν περιορίστηκε μόνο στο ηθικό και πολιτικό σκέλος («ο παπάς είναι για την εκκλησία, δεν είναι για να κάνει προσφυγές - εσείς έπρεπε να κάνετε προσφυγή κι εμείς να σας στηρίζουμε», είπε), αλλά παρουσίασε αναλυτικά όλο το θεσμικό πλαίσιο για τους «καλλικρατικούς» δήμους, που όχι μόνο επιτρέπει αλλά επιβάλλει στο Δήμο να υπερασπιστεί νομικά την προστασία του περιβάλλοντος ενώπιον του ΣτΕ. Οι απαντήσεις του «τεχνοκράτη» δημάρχου και του συριζαίου προέδρου του ΔΣ ήταν απαντήσεις ενόχων που καταφεύγουν στη στρεψοδικία. Κατηγόρησαν τον παπά ως «υβριστή» (επειδή τους είπε «ντροπή σας») και ως... «αυθορημητιστή»! Ολόκληρη η σχετική συζήτηση έχει καταγραφεί και μπορείτε να την παρακολουθήσετε από το youtube στη διεύθυνση: <https://www.youtube.com/watch?v=8fsTRghASUQ>.

Η νέα δημοτική διοίκηση, που εξαπάτησε τους αγωνιζόμενους κατοίκους υπογράφοντας προεκλογικά τη διακήρυξή τους, έδειξε από νωρίς ότι έχει ως στόχο να λειτουργήσει ως Δούρειος Ιππος ενάντια στο κίνημα των κατοίκων. Μόλις μια βδομάδα μετά την εκλογή του, ο Ι. Μίχος δήλωνε (συνεντευξιαζόμενος στην «Αυγή»), ότι η εκλογή του δεν πρέπει να θεωρείται νίκη του κινήματος κατά των χρυσοθήρων και ότι «η δημοτική αρχή δεν πρέπει να ταυτιστεί με την μία ή την άλλη πλευρά στο θέμα των μεταλλείων». Από τις στήλες της «Κόντρας» σχολιάσαμε ως εξής αυτή τη συνέντευξη: «Όστε ο αγώνας τόσων ανθρώπων, οι οποίοι δάρθηκαν, ψεκάστηκαν με χημικά, συνελήφθησαν χαράματα ενώ κοιμούνταν, σύρθηκαν

σε ανακρίσεις και δικαστήρια, προφυλακίστηκαν και αντιμετωπίζουν κατηγορίες για σύσταση "εγκληματικής οργάνωσης",

Αφήστε τα κολπάκια

Η «Ελληνικός Χρυσός» εδώ και πάνω από ένα χρόνο χτίζει παράνομα το εργοστάσιό της στις Σκουριές. Οι υπηρεσίες του δήμου Αριστοτέλη, μετά από πίεση που τους ασκήθηκε (στην πίεση αυτή συμμετείχαμε κι εμείς) πήγαν δυο φορές στο χώρο, διαπίστωσαν ότι γίνονταν παράνομες κατασκευές (εργοταξιακές), έβαλαν κάποια πρόστιμα και δεν ξαναπήγαν. Ο Πάχτας έπαιζε το ρόλο του πολύ καλά.

Μέσα στην εβδομάδα πληροφορηθήκαμε ότι μετά από νέες καταγγελίες, οι υπηρεσίες ετοιμάζονται να ξαναπάνε στις Σκουριές. Δεν ξέρουν, άραγε, τι γίνεται εκεί; Δεν ξέρουν ότι εκεί δεν χτίζονται πλέον μόνο μικρά εργοταξιακά κτίρια, αλλά χτίζεται το ίδιο το εργοστάσιο; Εμείς είδαμε τα βίντεο και τις φωτογραφίες από την τελευταία κινητοποίηση των κατοίκων και διαπιστώσαμε ότι εκεί χτίζεται ένα τουλάχιστον κτίριο γιγαντιαίων διαστάσεων.

Τι θα κάνουν οι υπηρεσίες; Θα πάνε και θα ξαναβάλουν πρόστιμα, αφήνοντας στο μεταξύ την εταιρία να συνεχίζει την αυθαίρετη δόμηση και κάποια στιγμή να ζητήσει τη νομιμοποίηση του εργοστασίου ως αυθαίρετου, όπως έκανε ο Λάτσης με το Mall; Αυτό το σχέδιο βλέπουμε να μπαίνει μπροστά, γιατί είναι γνωστό ότι το ΣτΕ, όταν υπάρχει «τετελεσμένη κατάσταση», δεν ζητά την κατεδάφιση του αυθαίρετου, αλλά τη νομιμοποίησή του με την επιβολή κάποιων προστίμων, τα οποία μάλιστα οι καπιταλιστές ούτε που πληρώνουν.

Η Πολεοδομία του Δήμου Αριστοτέλη, της οποίας προϊστάται ο δήμαρχος, οφείλει **να σταματήσει άμεσα την παράνομη κατασκευή, να παραπέμψει στο αυτόφωρο τους υπεύθυνους και να συντάξει πρωτόκολλο κατεδάφισης**.

στηριζόταν σε "διχαστικά διλήμματα" και... παρεξηγήσεις! Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτ' άλλο. Τα είπε όλα μόνος του ο Μίχος (μετά την εκλογή του, βέβαια).

Γι' αυτό δεν μας εξέπληξε η εξέλιξη. Το νέο στοιχείο είναι πως ο «ανεξάρτητος» Μίχος δεν είναι μόνος του. Έχει μαζί του ολόκληρο το Δημοτικό Συμβούλιο, συμπεριλαμβανομένων των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ και μελών της Επιτροπής Αγώνα. Η κοιλιά του Δούρειου Ιππου είναι γεμάτη με Πόντιους Πιλάτους, οι οποίοι - για να θυμηθούμε τον Μπρεχτ - όταν νίπτουν τας χείρας τους, το κάνουν συνήθως σε ματωμένους νιπτήρες.

Οργανωμένο σχέδιο παρέλκυσης

Το ζήτημα που προέκυψε με την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, που κήρυξε εαυτόν αναρμόδιο, έχει βέβαια την πολιτική του σημασία. Δείχνει πως κάποιοι χρησιμοποιούν έναν αυθεντικό λαϊκό αγώνα για να αναρριχηθούν σε θέσεις εξουσίας και μετά τον ξεπουλούν «στην ψύχρα», κυνικά και χωρίς κανένα δισταγμό. Αποτελεί, επίσης, ένα σαφές δείγμα γραφής για την «εξουσία ΣΥΡΙΖΑ» (δείτε και τι κάνει ο Βασιλόπουλος στη Φιλαδέλφεια Χαλκηδόνα).

Όμως, πέρα από το γενικό πολιτικό ζήτημα που εγείρεται, υπάρχει ένα **άμεσο πιεστικό ζήτημα** για το κίνημα ενάντια στους χρυσοθήρες. Υπάρχει ένα σχέδιο παρέλκυσης, ώστε να χαθούν οι προθεσμίες για προσφυγή στο ΣτΕ και να νομιμοποιηθεί η **Εγκριση Δόμησης** που η Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών έχει χορηγήσει από τις 8 Οκτώβρη στην «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ. Το θέμα αυτό το «κυνηγάμε» εδώ και καιρό και ήμασταν οι πρώτοι που αποκαλύψαμε τη σκανδαλώδη-εγκληματική νομοθετική ρύθμιση με την οποία ανατέθηκε σε μια άσχετη Διεύθυνση του ΥΠΕΚΑ να εκδώσει Εγκριση Δόμησης στους χρυσοθήρες.

Παρά τις προσπάθειές μας, μοιλονότι έχουμε υποβάλει αίτηση να μας χορηγηθεί αντίγραφο του εγγράφου, μέχρι το πρωί της 25ης Νοέμβρη, που γράφτηκε αυτό το ρεπορτάζ και πρωτοδημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική μας έκδοση, δεν μας είχε παραδοθεί επίσημα. Εξασφαλίσουμε, όμως, αντίγραφο από βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, που είχε το έγγραφο στην κατοχή του. Αργότερα, την ίδια μέρα, μας ενημέρωσαν από τη Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών ότι θα μας χορηγήσουν αντίγραφο του εγγράφου, μέσω του Γρα-

φείου Τύπου του ΥΠΕΚΑ!

Ο Δήμος Αριστοτέλη, επίσης, **για ευνόητους λόγους**, δεν έδωσε στη δημοσιότητα το έγγραφο. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά υπάρχει ένα κόκκινο νήμα που συνδέει τη Διεύθυνση του ΥΠΕΚΑ με το Δήμο Αριστοτέλη: και οι δύο υποστηρίζουν ότι το εν λόγω έγγραφο **δεν αποτελεί διοικητική πράξη**. Κι όμως, αρκεί μια απλή ανάγνωση του εγγράφου, το οποίο δημοσιοποιούμε, για να φανεί πως αποτελεί Εγκριση Δόμησης, αφού θεωρούνται οι μελέτες για το εργοστάσιο που ήδη κατασκευάζει στις Σκουριές η «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ και θ' ακολουθήσει η **Αδεια Δόμησης** από την Πολεοδομία Αρναίας (δήμος Αριστοτέλη). Ο προϊστάμενος και άλλα στελέχη της Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών έχουν δηλώσει σ' εμάς ότι το έγγραφο αυτό δεν αποτελεί διοικητική πράξη. Το ίδιο μας έλεγε, προεκοσμημένου, και ο πρόεδρος του ΔΣ του δήμου Αριστοτέλη Γ. Ζουμπάς. Την περασμένη Δευτέρα, όμως, επειδή προφανώς τον επείληψε η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Κ. Ιγγλέζη, με την οποία είχαμε συνομιλήσει, αρνούσαν ότι μας είχε πει τέτοιο πράγμα! Πώς όμως μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι άφησαν να περάσει ένας μήνας και ο Δήμος όχι μόνο δεν κατέθεσε προσφυγή στο ΣτΕ, αλλά δε δημοσιοποίησε καν το έγγραφο, ώστε να μπορούν να κινηθούν οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι; Γιατί κράτησε το κίνημα στο σκοτάδι;

Ο στόχος είναι προφανής. Επειδή το έγγραφο έχει εκδοθεί στις 8 Οκτώβρη, στις 8 Δεκέμβρη εκπνέει η προθεσμία των 60 ημερών εντός της οποίας μπορεί να γίνει προσφυγή στο ΣτΕ, χωρίς τον κίνδυνο η προσφυγή να θεωρηθεί εκπρόθεσμη (σε υποθέσεις που έχουν δημοσιότητα το ΣτΕ συχνά αποφαινεται ότι η προθεσμία τρέχει από την ημέρα υπογραφής και όχι από την ημέρα που οι προσφεύγοντες έλαβαν γνώση του εγγράφου, υποστηρίζοντας ότι έλαβαν γνώση με τη δημοσιότητα). Με τη σιωπή, με την απόκρυψη του εγγράφου, με το ψέμα ότι δεν αποτελεί διοικητική πράξη, θέλουν να περάσει αυτή η προθεσμία ώστε το κίνημα να μην μπορέσει να κάνει ούτε αυτή τη στοιχειώδη νομική ενέργεια, την προσφυγή στο ΣτΕ.

Εμείς δίνουμε στη δημοσιότητα το έγγραφο και κάνουμε έκκληση στο κίνημα να κινηθεί γρήγορα και να καταθέσει προσφυγή, χωρίς πλέον να περιμένει τίποτα από τη δήθεν ουδέτερη, αλλά στην ουσία δεκανίκι των χρυσοθήρων, νέα διοίκηση του δήμου Αριστοτέλη.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ

Το ποδόσφαιρο είναι πάντα όμορφο στο Βαγιέκας...

Μια γυναίκα 85 ετών έχασε το σπίτι της, στο οποίο ζούσε τα τελευταία 50 χρόνια, λόγω έξωσης επειδή μπήκε εγγυήτρια στο δάνειο του γιου της, ο οποίος λόγω της οικονομικής κρίσης δεν μπόρεσε να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις της τράπεζας. Όλα φαίνονταν δύσκολα γι' αυτή, αφού ο δήμος και οι κοινωνικές οργανώσεις δήλωσαν αδυναμία να τη βοηθήσουν. Η λύση ήρθε από την ομάδα της συνοικίας.

Εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε ότι το περιστατικό δεν αφορά την Ελλάδα. Εγινε στη Μαδρίτη, στο Βαγιέκας, και την ευθύνη για τη βοήθεια στη γιαγιά ανέλαβαν οι παίκτες και η διοίκηση της Ράγιο Βαγιεκάνο, η οποία αποτελεί σημείο αναφοράς των κατοίκων, καθώς εκπροσωπεί τις αξίες και τα ιδανικά της εργατικής τάξης του προαστίου. Όπως αναφέρει ο προπονητής της ομάδας Πάκο Χέμεθ, «η ομάδα δίνει το παρών όλο και περισσότερο στη γειτονιά του Βαγιέκας. Μπορεί να χάσεις την ιδιοκτησία σου τη Δευτέρα, αλλά επιστρέφεις, ξυπνάς και συνεχίζεις τη μάχη».

Σε όσους ασχολούνται με το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο είναι γνωστό ότι η Ράγιο Βαγιεκάνο είναι η τρίτη ομάδα της Μαδρίτης, πίσω από τη Ρεάλ και την Ατλέτικ, έχει όμως βαθιές εργατικές ρίζες και πλούσια αντιστασιακή δράση. Ήταν και παραμένει μια από τις λίγες ομάδες που αντιπροσωπεύουν τις αξίες και τα ιδανικά των οπαδών της, παλεύοντας εκτός του ποδοσφαιρικού συστήματος των χορηγών και του σπαρσίστεμ. Τα τελευταία τρία χρόνια, έχοντας το μικρότερο μπάτζετ, η Ράγιο καταφέρνει και παραμένει στην πρώτη κατηγορία του ισπανικού πρωταθλήματος, με οδηγό το σύνθημα: «προτιμάμε να πείσουμε μαχόμενοι, παρά να συμβιβαστούμε». Σταθερά στο πλευρό των αδικημένων και μπροστάρηδες στους κοινωνικούς αγώνες και στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης (ήταν η μοναδική ομάδα που συμμετείχε στην μεγάλη απεργία ενάντια στα μέτρα λιτότητας του Ραχόι), οι «φρανχιρόχος» συνεχίζουν να αποτελούν ένα «γαλατικό χωριό» που αποδεικνύει στην πράξη ότι μπορείς να διατηρήσεις τις αξίες και τα ιδανικά σου ακόμη και στο «βόθρο» του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, κάνοντας περήφανους τους οπαδούς σου.

Στον καπιταλισμό ο ποδοσφαιρικός βάλτος δε γίνεται όμορφη λίμνη

Μετά τις δηλώσεις, τις συνεντεύξεις Τύπου και τις εκατέρωθεν απειλές, Μαρινάκης και Μελισσανίδης αποσύρθηκαν για να σχεδιάσουν την τακτική τους σε ένα σίριαλ που θα έχει πολλά επεισόδια. Μια πρώτη αποτύπωση της κατάστασης δείχνει αρχικά ως χαμένο της υπόθεσης τον Μελισσανίδη, αφού του έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για συκοφαντική δυσφήμιση για όσα είπε στη συνέντευξη Τύπου, ενώ κινδυνεύει να βρεθεί και κατηγορούμενος ως ηθικός αυτουργός στην επίθεση εναντίον του Ζωγράφου.

Στην απέναντι όχθη, ο Μαρινάκης δείχνει προς το παρόν να ελέγχει την κατάσταση, αφού ο Σαρρής παραμένει πρόεδρος στην ΕΠΟ και στη Σούπερ Λίγκα ο νέος πρόεδρος Γιώργος Μποροβήλος είναι φιλικά προσκείμενος στην ερυθρόλευκη διοίκηση (όταν ήταν εν ενεργεία διαιτητής είχε αποκτήσει το προσωνόμιο Μπορο-θρύλος). Όμως, όσα είπε για την υπόθεση Ζωγράφου είχαν ως αποτέλεσμα να ταυτοποιηθεί στη συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των φιλάθλων ως ο αρχηγός της «παράγκας», γεγονός που μπορεί να τον οδηγήσει στο εδώλιο του κατηγορούμενου για την υπόθεση των στημένων αγώνων.

Όταν αποτραβήχτηκαν από τη σκηνή οι πρωταγωνιστές, αποφάσισε να κάνει την εμφάνισή του ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιάννης Ανδριανός και να καταθέσει «προς διαβούλευση» το προσχέδιο του νέου αθλητικού νόμου, με 118 άρθρα, δηλώνοντας αποφασισμένος

να διασφαλίσει τη διαφάνεια και τη νομιμότητα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο!

Αποτελεί εκ προοιμίου αντίφαση η δήλωση θέλησης να διασφαλιστεί η διαφάνεια και η νομιμότητα σε ένα χώρο ξένο προς οποιουσδήποτε κανόνες, αφού ο πρωταρχικός στόχος των καπιταλιστών που «επενδύουν» σ' αυτόν είναι το μέγιστο κέρδος και η χρησιμοποίηση των ομάδων για την προώθηση επιχειρηματικών συμφερόντων. Θα μπορούμε όμως στον πειρασμό να σχολιάσουμε το προσχέδιο του νέου αθλητικού νόμου.

Καταρχάς, πρέπει να πούμε ότι η προσπάθεια της κυβέρνησης για αλλαγές που δεν είναι επιθυμητές από τους «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου, θα πρέπει να εξασφαλίσει τη σύμφωνη γνώμη της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ. Ήδη, η διοίκηση της ΕΠΟ έστειλε το προσχέδιο νόμου στη ΦΙΦΑ και της ζητάει να «τραβήξει το αυτί» της κυβέρνησης, γιατί παραβιάζει το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου. Από τη στιγμή που η εκάστοτε κυβέρνηση αποδέχεται το αυτοδιοίκητο και κατά συνέπεια αποδέχεται ως ανώτατο κριτή του νομοθετικού της έργου τη ΦΙΦΑ, ξεκινάει με γκολ σε βάρος της από τα αποδυτήρια. Έχει από μόνη της αυτοπεριοριστεί στο εύρος και την τολμηρότητα των επιλογών της.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, η προσπάθεια της κυβέρνησης είναι να δοθεί η εντύπωση ότι θα σπάσουν τα «στεγανά» που υπάρχουν σήμερα. Παρά την προσπάθεια του δημοσιογρα-

φικού εσμού να το παρουσιάσει σαν κάτι σημαντικό (στις περισσότερες περιπτώσεις υπάρχει ο τίτλος «νομοσχέδιο-βόμβα που θα προκαλέσει αντιδράσεις»), δυστυχώς για την κυβέρνηση το μοναδικό της επιχείρημα είναι ότι θα επέλθει διαφάνεια με το νέο τρόπο εκλογής του προέδρου και του ΔΣ της ΕΠΟ! Χωρίς να παραγνωρίζεται το ότι από τη στιγμή που θα ψηφίζουν τα σωματεία και όχι οι Ενώσεις θα αυξηθεί ο βαθμός δυσκολίας εκλογής των «εκλεκτών», όσοι έχουν μια στοιχειώδη επαφή ξέρουν ότι ο μηχανισμός που υπάρχει στις τοπικές Ενώσεις θα καταφέρει να εξασφαλίσει τη νίκη σε όποιον τη διεκδικεί και έχει, βέβαια, τη δυνατότητα να βάλει το χέρι στην τσέπη (χωρίς λαδάκι τα πορτοπαράθυρα τρίζουν). Πιθανόν να κοστίσει κάτι περισσότερο από πριν, όμως η νίκη θέλει θυσιές.

Όσο για τις αλλαγές στον τρόπο επιλογής της ΚΕΔ και του ορισμού των διαιτητών, δεν χρειάζεται να χαλάσουμε φαιά ουσία. Από τη στιγμή που οι περισσότεροι από τους διαιτητές έχουν αποδεχτεί ότι θα σφυρίζουν υπέρ του εκάστοτε ισχυρού καπιταλιστή που ελέγχει το κύκλωμα, είναι ξεκάθαρο ότι ο τρόπος που θα επιλεγούν αυτοί που θα διευθύνουν έναν αγώνα είναι δευτερεύουσας σημασίας, για να μην πούμε παντελώς αδιάφορος.

Τέλος, για την καταπολέμηση της αθλητικής βίας, βασική επιλογή είναι να μην υπάρχει μετακίνηση οργανωμένων οπαδών και να γίνουν πιο αυστηροί οι νόμοι για τους συνδέσμους των οπαδών. Μια από τα ίδια, με τη λογική της καταστολής να κυριαρχεί, όπως και στους προηγούμενους αθλητικούς νόμους. Κατά συνέπεια, ίδιο θα είναι και το αποτέλεσμα. Οι οργανωμένοι οπαδοί θα δρουν σαν ιδιωτικοί στρατοί των προέδρων και θα αποτελούν τη δύναμη για την κυριαρχία τους και το όπλο τους για την προώθηση των επιχειρηματικών τους συμφερόντων.

Αρκεί, λοιπόν, μια απλή ανάγνωση του νομοσχεδίου για να πούμε ότι είναι μια από τα ίδια και θα έχει την τύχη των προηγούμενων αθλητικών νόμων. Όπως ισχύει γενικά για τον καπιταλισμό, κανένα «άλλο» επαγγελματικό ποδόσφαιρο δεν είναι εφικτό. Δεν μπορεί να διορθωθεί, παρά μόνο να καταστραφεί μαζί με το σύστημα που το γεννάει.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΣΥΛΛΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ Η έκρηξη

Πρόκειται για τη δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του Τζουμέρκα, μετά τη «Χώρα προέλευσης» το 2010. «Η έκρηξη» έκανε πρεμιέρα στο φεστιβάλ του Λοκάρνο και έκτοτε έχει πάει σε αρκετά διεθνή φεστιβάλ και έχει πάρει διανομή σε πολλές χώρες. Το εντυπωσιακό σε αυτήν την ταινία είναι το γεγονός ότι καταφέρνει να μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη, όχι τόσο τα προβλήματα που λίγο πολύ αντιμετωπίζει η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, αλλά τον τρόπο με τον οποίο τα βιώνει.

Οι ήρωες της ταινίας είναι άνθρωποι που όλοι συναντάμε κατά καιρούς. Η πρωταγωνίστρια είναι μητέρα τριών παιδιών, ερωτευμένη σύζυγος και υπεύθυνη κόρη. Προσπαθεί να αντεπεξέλθει σε μια καθημερινότητα που την τραβά ολόενα και περισσότερο στο βάλτο. Κάποια στιγμή φτάνει στο μη περαιτέρω και παίρνει απόφαση να σώσει την ίδια και την οικογένειά της, με τρόπο που φάνταζε στα μάτια της μονόδρομος.

Από πλευράς ιστορίας, μπορεί κανείς να βρει μερικά προβλήματα. Από πλευράς διαλόγων όμως και χτισίματος των χαρακτήρων η δουλειά των σεναριογράφων (Τζουμέρκα, Μπούνταλη) είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Εξυπνες ατάκες, κορυφούμενη ένταση, γλυκόπικρο χιούμορ και στιγμές «εξομολόγησης», στις οποίες ο καθένας έχει κάτι να αναγνωρίσει. Κι αυτό είναι το πιο δυνατό χαρτί της ταινίας. Φυσικά μαζί με την τρομερή ερμηνεία της Αγγελικής Παπούλια (στον κινηματογράφο την έχουμε δει στο «Σπιρτόκουτο», τον «Κυνόδοντα» κ.α.), που -σε σχέση με τον κινηματογράφο τουλάχιστον- είναι ό,τι καλύτερο έχει κάνει.

Η πολλή ένταση κι η αρκετή βία είναι χαρακτηριστικά της ταινίας. Ο σκηνοθέτης επέλεξε μια γειτονιά της δυτικής Αθήνας και ένα μικροαστικό διαμέρισμα για τα γυρίσματα και το αποτέλεσμα τον δικαιώνει, γιατί όλο το περιβάλλον της ταινίας δημιουργεί μια αίσθηση μελαγχολίας και μιζέριας, με τρόπο που να αναδεικνύει την ψυχροσύνη των ηρώων του.

Χωρίς δύσκολη ή ελιτίστικη φόρμα, χωρίς διάθεση για μεγαλοστομίες και φανφάρες, μια ελληνική ταινία που ακουμπά στα διλήμματα, το χάος και το βάρος που κουβαλά η πλειοψηφία γύρω μας.

ΝΙΚΟΥ ΒΕΝΤΟΥΡΑ Παλικάρι: Ο Λούης Τίκας και η σφαγή του Λάντλουου

Ο Λούης Τίκας (Ηλίας Σπαντιδάκης) από την Κρήτη ήταν ανθρακωρύχος στο Λάντλουου και ηγετική μορφή της μεγάλης απεργίας που ξέσπασε το 1913 και κατέληξε σε μεγάλη σφαγή το 1914.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Υποπτος, κατά τους μπάτσους, ίσον νεκρός

Πολλή «σκουριά» στις Σκουριές

Στις Σκουριές, η τοπική εξουσία είπε το μέγα YES [to the master's voice]

No time Toulouse

Φυσικά και ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΕΙ ο «Ελληνικός Χρυσός» και ο Σύριζα δήμου Αριστοτέλη από τη γη μας

Συνάντηση Σταθάκη-Μηλιού με επενδυτικούς οίκους και Τράπεζες (Λονδίνο): Both sides will work it out...

Για το καλό μας: κυβέρνηση στο Παρίσι, Σύριζα στη Βρετανία

Σε κατάσταση πολιορκίας, / ο χρόνος γίνεται ένας τόπος / που συρρικνώνεται κι όλο συρρικνώνεται. / Σε κατάσταση πολιορκίας, / ο χώρος γίνεται ένας χρόνος / αποκομμένος από το παρελθόν / και το μέλλον (Μαχμούντ Νταρούι: Κατάσταση πολιορκίας)

► «... η σύλληψη του στρατηγού από τους κομμουνιστές αντάρτες όπου συνεχίζεται η ένοπλη σύγκρουση...» (Ριζοσπάστης, 25-11-2014). Ενοπλοι; Κομμουνιστές; Αντάρτες; Α-ΠΟ-ΚΛΕΙ-Ε-ΤΑΙ! Περί προβοκατόρων θα πρόκειται... [Χαρακτηριστικοί και οι εξής τίτλοι της ίδιας εφημερίδας: «Προχωράει η απελευθέρωση στρατηγού από τις FARC», 22-11-14, «Συμφωνία για παράδοση των αιχμάλωτων στρατιωτικών», 21-11-14]. Λες και η ουσία του θέματος είναι ο στρατηγός και, βέβαια, η φυσιολογική κόπωση του αντάρτικου μετά από 50 χρόνια.

► «Ισραήλ - Οξύνεται το κλίμα βίας» (ίσες αποστάσεις). Από τον Ριζοσπάστη της 26-11-14.

► «Να σπάσουμε τα δεσμά της σύγχρονης σκλαβιάς» (αφίσα ΠΑΜΕ για απεργία 27-11-14). Οι πορδές συνεχίζονται...

► «Απεργία-απάντηση σε τρόικα-κυβέρνηση» (avgι.gr, 26-11-14). Η ΑΔΕΔΥ (κατά τον Γρ. Καλομοίρη, μέλος της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ και του ΜΕ.ΤΑ) έκανε το καθήκον της (βλ. συνέντευξή του, avgι.gr, 26-11-2014, στον Α. Πετρόπουλο). «Να στείλουμε ηχηρό μήνυμα καταδίκης των μνημονιακών πολιτικών» - αυτών που ο Σύριζα «καταδικάζει» και υπόσχεται - εκεί που πρέπει... στους καπιταλιστές - να διαχειριστεί καλύτερα.

► «Νεκρώνει η χώρα την Πέμπτη από την γενική απεργία» (Εφ. ΣΥΝ, 26-11-14, efsyn.gr) (αλλά και 5 μονάδες μπροστά ο Σύριζα...).

► Στις 72 δόσεις ο Α. Ντινόπουλος (φτωχούλης...).

► «Ασπίδα προστασίας από τον καρκίνο το σεξ» - στην κυριολεξία, «γαμάτε, γιατί χανόμαστε»...

► «Εργατική Αλληλεγγύη» (τεύ-

χος 1149): «Απεργιακή συνέχεια και κλιμάκωση μέχρι να τους ανατρέψουμε» - κλιμάκωση, όπως κλιμακτήριο; (Και βέβαια, «Διαγραφή του χρέους είναι το εργατικό "κλειδί"» - για την κινεζοποίηση δεν γνωρίζουν...).

► Ε, να μην την πει και ο πάπας την παπά(-ρα) του στο ευρωκοινοβούλιο;

► Έχει λυσσάξει ο Περισσός για να βγάλει «κόκκινο» δήμαρχο στην Καισαριανή. (Μέχρι και η Λιάνα τράβηξε για γνωστή καφετέρια της περιοχής - βλέπεις, εδώ είναι εκλογές, όχι απεργία...).

► Το ΕΡΑ χρησιμοποίησαν ΤΑ ΝΕΑ (tanea.gr, 26-11-14) για να εκδηλώσουν κι αυτά τη συμπάθειά τους στον δολοφόνο-μπάτσο Ντάρν Γουίλου, παρουσιάζοντας (και) τη δική του οπτική (...), με φωτογραφία, μάλιστα, για το τι έπαθε ο «κακομοίρης» ο μπάτσος που δολοφόνησε στην ψύχρα τον Μάικλ Μπράουν: αισθάνθηκε ανήμπορος, «σαν 5χρονο που αντιστέκεται στον Χαλκ Χόγκαν» - ΑΓΑΜΟΙ ΘΥΤΑΙ, both the paper and the cop!

► Κατηγορηματική η φυλλάδα του Συγκροτήματος (tonima.gr, 26-11-14): «Φέργκιουσον: Απέτυχαν κοινωνία-κράτος να διαχειριστούν τη δολοφονία» - όπερ εστί μεθερμηνευόμενον, γιατί δεν τους γαμήσατε - με μπάτσους και εθνοφυλακή - τα φώτα;

► Και ολίγος εθελοντισμός: «1 Επίτροπος, 3 Λοχαγοί, 3 Υπολοχαγοί, 3 Ανθυπολοχαγοί, 4 Ανθυπασπιστές, 30 Υπαξιωματικοί λόγων, 300 Μαχητές λόγων, 1 Ακροατής, 1 Γιατρός - Σύνολο 346 άνδρες, Μισθός (όλων) ετησίως 14.751 ρούβλια - Πρόκειται για το «Ελληνικό Τάγμα» στην Ρωσία (1797) κυβερνείο Ταυρίδας, το οποίο προήλθε

από το «Ελληνικό Τάγμα Μπαλακλάβας» και τον «Ελληνικό Ουλαμό» της Οδησού (Κ. Αυγητίδης: «Εθελοντικά στρατιωτικά τμήματα από Έλληνες της Ρωσίας κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας πριν και μετά το 1821»). Εθελοντές στην εκπαίδευση δεν ψάχνει η κυβέρνηση;

► Μπορεί «να ανοίγουν οι πόρτες για την είσοδο ιδιωτών στον έλεγχο κομίστρου στις αστικές συγκοινωνίες, πλην των Αθηνών, προς το παρόν, αλλά και στην έκδοση και διάθεση εισιτηρίων» (kathimerini.gr, 26-11-14), και αυτή να είναι η σφοδρή επιθυμία της αλαφουζοφυλλάδας, όμως για τους (υπολοιπόμενους) εργαζόμενους και άνεργους η κατάσταση της μετακίνησης (τρεις) χειροτερεύει.

► Προκλητικότητα ο Τ. Θεοδωρόπουλος (μέσα στην θαλπωρή της αγκαλιάς της his master's voice - kathimerini.gr, 26-11-14) στο άρθρο του «Ένα σακί σκουπίδια και κάτι χαστούκια» μιλάει για τα «κοινωνικά ενεργούμενα της οιονεί εξέγερσης» και φυσικά για την αποκατάσταση της τάξης, «έστω βίαιη όπως είναι απαραίτητο πολλές φορές». Τώρα, εάν αυτό θυμίζει (λίγες μέρες μετά την 17-11-14) ΑΠΟΛΥΤΩΣ τον πρύτανη των τανκς ΣΔΡΑΚΑ και τον φασίστα ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ, ε, αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο...

► Καλά, δεν τον «έπαιξε» τον Σύριζα ο Γιεργκ Σπόνερ, αλλά εκείνη η μαλακία του για το ότι το οικονομικό πρόγραμμα που παρουσίασε το διδύμο Σταθάκη-Μηλιού είναι «χειρότερο κι από εκείνο των κομμουνιστών» τι το 'θελε;

► Να, και το ΠΡΙΝ: «Η απεργία πλήγμα σε τρόικα-κυβέρνηση» και «έναυσμα για εργατική αντεπίθεση» - Πριτς! λοιπόν.

► «Αν όντως γίνουν εκλογές, δεν υπάρχει περίπτωση να μη βγει πρώτο κόμμα ο Σύριζα. Δεν υπάρχει πλέον δημοσκοπήση που να μην δίνει τον Σύριζα τουλάχιστον πέντε εκατοστιαίες μονάδες μπροστά». Λόγια ενθουσιώδη, μπροστά στη λάμψη μιας ενδεχόμενης συριζοκυβέρνησης. Συριζαίος; Ε, ΣΧΕΔΟΝ... (Γ. Δελαστίκ, prin.gr, 18-11-14).

► «Νέο Στάλινγκραντ - Γνήσια αντιφασιστική λαϊκή εξέγερση». Εννοείται, στο prin.gr, 27-10-14. Τρικυμία εν κρανίω...

► Στη γωνιά / τρέμολο από την παγωνιά / ύπνος στις εννιά.

► Το γράψιμο είναι ένα μικρούλι μυρμηγκί / που δαγκώνει τον αφανισμό. / Το γράψιμο είναι ένα αναίμακτο τραύμα (Μ. Νταρούις).

► 1) Οι απώλειές μας: / Δύο με οχτώ μάρτυρες τη μέρα / Δέκα τραυματίες / Είκοσι σπίτια / Πενήντα ελιόδεντρα / Κι ας μην ξεχνάμε τη δομική ανισορροπία / που θα χτυπήσει το ποίημα, / το θεατρικό έργο / και τον μισοτελειωμένο πίνακα.

2) Αποθηκεύουμε τις λύπες μας μες στις υδρίες, / Να μην τις δούνε οι στρατιώτες και γιορτάσουν / την πολιορκία... / Τις αποθηκεύουμε για άλλες εποχές, / για μιαν ανάμνηση / για μια έκπληξη στο δρόμο. / Όταν η ζωή γίνει φυσιολογική / θα λυπηθούμε σαν τους άλλους, για λόγους / προσωπικούς / που 'ναι κρυμμένοι πίσω από μεγάλα σλόγκαν / αφού παραμελήσουμε τις μικρές πληγές μας / που αιμορραγούσαν. / Αύριο, που ο τόπος θα θεραπευτεί, / θα νιώσουμε τα παράπλευρα συμπτώματα. (Μαχμούντ Νταρούις: «Κατάσταση πολιορκίας» - γράφτηκε το 2002).

Βασίλης

φορία, και πήρε το πρώτο βραβείο ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους στο φεστιβάλ ντοκιμαντέρ της Χαλκίδας.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΛΑΟ

Η New Star παρουσιάζει με αφορμή τη Διεθνή Ημέρα Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό (29 Νοεμβρίου) ένα κινηματογραφικό αφιέρωμα. Θα προβάλλονται καθημερινά τρεις ταινίες, για την εβδομάδα από 27/11/2014 έως 3/12/2014, στον Κινηματογράφο TITANIA CINEMAX. Οι ταινίες είναι οι εξής: «Το αλάτι της θάλασσας» της Ανμαρί Τζασίρ, «Κάτω από τις βόμβες» του Philippe Aractingi και «Palestine blues» του Nida Sinnokrot.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

♦ **ΑΔΕΔΥ - Γενική απεργία Πέμπτη 27 Νοεμβρίου - Δεν θα σταματήσουμε αν δεν ανατρέψουμε τις πολιτικές τους - Αντιστεκόμαστε - Απεργιακή συγκέντρωση πλ. Κλαυθμώ- νος 11πμ (αφίσα)**

Μετά τη ΓΣΕΕ, το... εγερτήριο σάλπισμα της οποίας σχολιάσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, η ΑΔΕΔΥ, ακόμη πιο... εγερτήρια αυτή. Με δέσμευση ότι δε θα σταματήσει. Δέσμευση για τις ώρες της απεργιακής συγκέντρωσης, γιατί μετά οι δεσμεύσεις διαλύονται όμορφα κι αργά στους ατμούς του τσίπουρου που κατ' έθιμον καταναλώνεται ηδονικά μετά από κάθε εθιμοτυπική απεργία. Η ΑΔΕΔΥ, βέβαια, σε αντίθεση με τη ΓΣΕΕ, γλυκοκοιτάζει περισσότερο προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Οπότε το «δεν θα σταματήσουμε αν δεν ανατρέψουμε τις πολιτικές τους» έχει, κατά κάποιο τρόπο, και προφητική σημασία. Βέβαια, εκείνο που θα ανατραπεί κάποια στιγμή δεν είναι «οι πολιτικές» -αυτές θα συνεχιστούν αδιατάρακτα- αλλά οι διαχειριστές τους. Για τους εργατοπατέρες, όμως, αυτό είναι αρκετό. Πάντα ήταν αρκετό. Πάντα έπαιζαν στο πολιτικό παιχνίδι, του οποίου αποτελούν παίκτες, έστω και δευτερεύουσας σημασίας.

♦ **ΠΑΜΕ - Να σπάσουμε τα δεσμά της σύγχρονης σκλαβιάς - Απεργία 27 Νοέμβρη - Συγκέντρωση Ομόνοια 11πμ (αφίσα)**

«Τα δίνουμε όλα για να κερδηθεί η μάχη της αυριανής απεργίας!» ήταν ο τίτλος στο σχετικό δημοσίευμα του «Ριζοσπάστη». Συνδυάζοντας αυτό τον τίτλο με την αφίσα του ΠΑΜΕ, η οποία κοσμούσε το δημοσίευμα, ενδεχομένως κάποιος να κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η εθιμοτυπική απεργία της 27ης Νοέμβρη (εθιμοτυπική την είχε χαρακτηρίσει ο «οικουμενικός» πρωθυπουργός Ζολώτας, σε μια έκρηξη ειλικρίνειας) είναι μια... επαναστατική πράξη. Βέβαια, στο δημοσίευμα οι προσδοκίες κατέβαιναν πολλά σκαλιά: «Είναι κρίσιμο ζήτημα να καταγραφεί η διάθεση και η ετοιμότητα των εργαζομένων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα να δώσουν με ταξικούς όρους τη μάχη, για να μην περάσουν τα μέτρα που σχεδιάζουν κυβέρνηση - βιομήχανοι - τρόικα, σε συμμαχία με τα άλλα λαϊκά στρώματα που συντρίβονται από τον ίδιο αντίπαλο». Τα «δεσμά της σύγχρονης σκλαβιάς» δε θα έσπαγαν, αλλά τουλάχιστον θα «καταγραφόταν η διάθεση και η ετοιμότητα» για αντίσταση στα νέα μέτρα. Κάτι είναι κι αυτό. Μόνο που είναι εξίσου μαρούφα με το «σπάσιμο των δεσμών της σύγχρονης σκλαβιάς». Βοηθάει, βέβαια, στη συσπείρωση των κομματικών δυνάμεων (έρχονται και εκλογές), αλλά για την προοπτική των ταξικών αγώνων ούτε λόγος.

♦ **Αφού δεν μπορούμε να απορρίψουμε το νόμο της βαρύτητας ας απορρίψουμε τη βαρύτητα του νόμου! - Α (σύνθημα στο αμφιθέατρο Γκίνη του Πολυτεχνείου)**

Ξεχωρίζει ανάμεσα σε μια πλειάδα συνθημάτων με εξυπνακίστικο, καμιά φορά και χαζό περιεχόμενο. Ξεχωρίζει για την πρωτοτυπία του και για τον πανέξυπνο τρόπο με τον οποίο παρουσιάζει μια σωστή ιδέα. Χωρίς υπερβολές και χωρίς ταρτατζομ.

♦ **Οσο περισσότερο σου κλέβουν τη ζωή τόσο σε ταΐζουν με έθνος και φυλή (σύνθημα με μαρκαδόρο στις τουαλέτες του Παντείου)**

Κι αυτό σωστό είναι. Απόδειξη -πέραν των άλλων- η ανατριχιαστική γελοιότητα της Αμφίπολης.

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Λευτεριά στον Ζορζ-Ιμπραχίμ Αμπνταλά

Στις 18 Δεκέμβρη θα εκδικαστεί η έφεση που κατέθεσε ο συνήγορος του Ζορζ-Ιμπραχίμ Αμπνταλά κατά της απόφασης του δικαστηρίου εφαρμογής ποινών του Παρισιού, που στις 5 Νοέμβρη απέρριψε την ένατη ως τώρα αίτηση αποφυλάκισης του λιβανέζου επαναστάτη κομμουνιστή.

Η αίτηση αποφυλάκισης απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με το σκεπτικό ότι δεν είχε εκδοθεί προηγουμένως διαταγή απέλασης. Το δικαστήριο απέρριψε επίσης το αίτημα να προηγηθεί της αποφυλάκισης μια δοκιμαστική περίοδος σε κανονική φυλακή. Θυμίζουμε ότι ο Αμπνταλά έχει μπει στον 31ο χρόνο φυλάκισης και έχει συμπληρώσει από το 1999 το χρόνο μετά τον οποίο δικαιού-

ται να ζητήσει την αποφυλάκισή του. Είναι ο μακροβιότερος πολιτικός κρατούμενος στην Ευρώπη. Δυο φορές μέχρι τώρα, αποφάσεις ευνοϊκές για την απελευθέρωσή του ακυρώθηκαν από την εισαγγελία με εντολή της γαλλικής κυβέρνησης. Το 2012, ο Μανουέλ Βαλς, τότε υπουργός Εσωτερικών, αρνήθηκε να υπογράψει

την εντολή απέλασης στο Λίβανο, ο οποίος δεχόταν τον Αμπνταλά που είναι πολίτης του. Ετσι, η θετική δικαστική απόφαση παρέμεινε ανεκτέλεστη. Ο σημερινός υπουργός Εσωτερικών Μπερνάρ Καζνέβ αρνείται επίσης να υπογράψει την εντολή απέλασης, η οποία θα έκανε παραδεκτή την αίτηση αποφυλάκισης του Αμπ-

νταλά.

«Το περασμένο καλοκαίρι, ο Φρανσουά Ολάντ και η κυβέρνηση του σημερινού πρωθυπουργού Βαλς προανήγγειλαν τη στήριξη στο κράτος του Ισραήλ, στο γενοκτονικό πόλεμο ενάντια στο λαό της Γάζας. Δεν μας προκαλεί, επομένως, έκπληξη το γεγονός ότι η συνηγορία του γαλλικού ιμπεριαλισμού με το σιωνισμό και τις ΗΠΑ έχει ως επακόλουθο την απόρριψη της αποφυλάκισης του Ζορζ Αμπνταλά», τονίζει σε ανακοίνωσή της η Συλλογικότητα για την Απελευθέρωση του Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά, που έχει συγκροτηθεί στη Γαλλία, η οποία απευθύνει έκκληση να πυκνώσουν οι κινητοποιήσεις αλληλεγγύης σε όλο τον κόσμο.

Η ντροπή της Ευρώπης να μη γίνει ντροπή του ελληνικού λαού

Περισσεύει η υποκρισία του κράτους και των ΜΜΕ στην Ελλάδα για τους πρόσφυγες από τη Συρία, εκατοντάδες από τους οποίους έχουν ήδη ξεκινήσει απεργία πείνας στην πλατεία Συντάγματος, θυμίζοντας σε όλο τον κόσμο μια όψη από τη ντροπή της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης και του συνοριοφυλάκα της, του ελληνικού αστικού κράτους.

«Τους δίνουμε άσυλο αυθημερόν, όταν έχουν διαβατήριο, ή σε δυο μήνες, όταν δεν έχουν» λένε οι κυβερνητικοί αρμόδιοι και αναπαράγουν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ. Τι να το κάνουν το άσυλο, όμως, όταν αυτό δε συνοδεύεται από ταξιδιωτικά έγγραφα με τα οποία να μπορούν να ταξιδέψουν εκεί που βρίσκονται οι οικογένειές τους, οι συγγενείς τους, εκεί που είναι ο προορισμός τους;

Όσοι αναγνωρίζονται ως πρόσφυγες (όχι μόνον οι προερχόμενοι από τη Συρία) κάνουν μήνες για να πάρουν την άδεια διαμονής που προβλέπεται (ένα είδος ταυτότητας). Εχουν στριμωχτεί σε ολονυχτίες έξω από την Υπηρεσία Ασύλου στην Κατεχάκη, μετά έξω από το

Αλλοδαπών στο Βοτανικό και εξακολουθούν να κυκλοφορούν με ένα πρόχειρο δελτίο. Αλλά κι όταν μετά από μήνες και τόση ταλαιπωρία πάρουν την άδεια διαμονής, δεν παίρνουν και ταξιδιωτικά έγγραφα, διότι δεν έχει εκδοθεί η απαιτούμενη Υπουργική Απόφαση. Ετσι, το

μόνο που κερδίζουν οι αναγνωρισμένοι πρόσφυγες είναι ότι δε διώκονται στην Ελλάδα. Κατά τα άλλα, εξακολουθούν να είναι εγκλωβισμένοι εδώ.

Ας αφήσουν, λοιπόν, τα παραμύθια και ας φροντίσουν να εκδώσουν **άμεσα** την Υπουργική Απόφαση και να βάλουν προσωπικό για να διεκπεραιώσει άμεσα τα αιτήματα ασύλου των προσφύγων, εφοδιάζοντάς τους άμεσα με ταξιδιωτικά έγγραφα για να μπορούν να φύγουν από την Ελλάδα και να μην πέφτουν (όσοι έχουν μερικά λεφτά στην τσέπη) στα νύχια των δουλεμπόρων.

Κι ακόμη, για όσο καιρό παραμένουν στην Ελλάδα, να φροντίσουν να τους παράσχουν στέγη και τροφή και περίθαλψη, ιδιαίτερα για τα παιδιά. Αυτό πρέπει να απαιτήσουμε, για να μην μοιραστούμε τη ντροπή.

βαθύ κόκκινο

Σκοταδισμός σε δυο «αντίθετες» εκδοχές

Κύματα αγανάκτησης στη δημοκρατική και προοδευτική Ευρώπη (και στη χώρα μας, βεβαίως), εξαιτίας μιας ομιλίας του Ερντογάν, η οποία σε ελεύθερη, περιληπτική απόδοση συνοψίζεται στη φράση «γυναίκες μόνο για σπίτι και παιδιά».

Ο Ερντογάν επανέλαβε το γνωστό θρησκευτικό δόγμα του πιο σκοταδιστικού Ισλάμ για τις γυναίκες, η ομιλία του σ' ένα συνέδριο με θέμα τις ελευθερίες και τα δικαιώματα των γυναικών, όμως, δεν ήταν απαλλαγμένη από πολιτικές σκοπιμότητες που αναφέρονται στις ανάγκες του τουρκικού καπιταλισμού. Όταν έχεις μια πολυπληθή χώρα, με μεγάλο ποσοστό νεανικού πληθυσμού (λόγω των γεννήσεων), θέλεις να κρατήσεις ένα ποσοστό των γυναικών στο σπίτι, χάριν της διατήρησης της κοινωνικής συνοχής (τα πολλά παιδιά θέλουν κάποιον να τα φροντίζει), αλλά και να συγκρατήσεις την άνοδο του εργατικού δυναμικού και το ποσοστό ανεργίας. Η γυναίκα-νοικοκυρά, όπως τη θέλει το ισλαμικό δόγμα, δεν περιλαμβάνεται στο εργατικό δυναμικό, επομένως ο δείκτης ανεργίας πέφτει τεχνητά. Βεβαίως, το νοικοκυριό ζει σε άθλιες συνθήκες, όμως γι' αυτό υπάρχει το θρησκευτικό δόγμα: για να δικαιολογεί την κοινωνική αθλιότητα και να εμποδίζει την ταξική συνειδητοποίηση.

Στη... δημοκρατική και προοδευτική Δύση υποτίθεται ότι δεν υπάρχουν τέτοια σκοταδιστικά δόγματα. Οι γυναίκες υποτίθεται πως είναι ισότιμες. Οτι μπορούν να εργαστούν όπως και οι άνδρες, να κυκλοφορήσουν με όποια αμφίεση θέλουν κτλ. Οτι αντιστρατεύεται αυτή την τυπική ισότητα θεωρείται παρέκκλιση και τιμωρείται από τους νόμους.

Όμως, αυτή η τυπική ισότητα δεν είναι παρά το περίβλημα του καπιταλιστικού σκοταδισμού, ο οποίος όταν εμφανίστηκε στο ιστορικό προσκήνιο περιβλήθηκε με το θεωρητικό φως του διαφωτισμού. Στην πραγματικότητα, δεν πρόκειται παρά για την άλλη όψη του νομίσματος του θρησκευτικού σκοταδισμού.

Ο Μαρξ, ως κοινωνικός επιστήμονας και όχι ως υποκριτής ηθικολόγος της δεκάρας, ανέλυσε εξαντλητικά στο «Κεφάλαιο» το καθαρά ωφελιμιστικό (κερδοσκοπικό) υπόβαθρο που κρυβόταν πίσω από την τυπική ισότητα της γυναίκας, που διακήρυττε η αστική κοινωνία. Παραθέτουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα:

«Στο μέτρο που οι μηχανές κάνουν περιττή τη μυική δύναμη, γίνονται μέσο χρησιμοποίησης εργατών χωρίς μυική δύναμη ή εργατών με ανώριμη σωματική ανάπτυξη, με μεγαλύτερη όμως ευστροφία των μελών. Εργασία των γυναικών και των παιδιών ήταν, λοιπόν, η πρώτη λέξη της κεφαλαιοκρατικής χρησιμοποίησης των μηχανών! Ετσι αυτό το τεράστιο υποκατάστατο της εργασίας και των εργατών μετατράπηκε αμέσως σε μέσο αύξησης του αριθμού των μισθωτών εργατών με την ένταξη όλων των μελών της εργατικής οικογένειας, χωρίς διάκριση φύλου και ηλικίας, κάτω από την άμεση εξουσία του κεφαλαίου. Η αναγκαστική εργασία για τον κεφαλαιοκράτη δεν σφετερίστηκε μονάχα το χρόνο του παιδικού παιχνιδιού, μα και της ελεύθερης εργασίας για τις ανάγκες της ίδιας της οικογένειας. (...)

Οι μηχανές, ρίχνοντας όλα τα μέλη της εργατικής οικογένειας στην αγορά εργασίας, κατανέμουν την αξία της εργατικής δύναμης του άνδρα σ' όλα τα μέλη της οικογένειάς του. Γι' αυτό κατεβάζουν την αξία της εργατικής του δύναμης. Η αγορά της κομματιασμένης λ.χ. σε 4 εργατικές δυνάμεις οικογένειας μπορεί να κοστίζει περισσότερο απ' ό,τι κόστιζε προηγουμένα η αγορά της εργατικής δύναμης του αρχηγού της οικογένειας, σαν αντιστάθμισμα όμως στη θέση της μιας μπαίνουν 4 εργάσιμες μέρες, και η τιμή τους πέφτει στην ίδια αναλογία που αυξάνεται η υπεραξία των τεσσάρων πάνω από την υπεραξία του ενός. Για να ζει τώρα μια οικογένεια είναι υποχρεωμένα τέσσερα άτομα να προσφέρουν όχι μονάχα εργασία, μα και υπερεργασία στο κεφάλαιο».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατσέλου 1 & Εγνατία, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81, Αθήνα

KONTRA